Epidemisk undertrykkelse

Forord

Hvordan påvirker det dig?
Hvad skal det koste?
Hvem skal gå i stykker?

Undlad venligst at ændre formuleringen, på anden vis at fjerne detaljer og husk at vedhæfte originalen ved oversættelse.

Smerte

I ethvert væsen er der en vej frem, et frø der i det følgende søges næret. Forestil dem en bristende dæmning eller en gejser; varmet vandmasse der eksplosivt bryder igennem klippe og jord. En vulkan der giver aflad til presset i jordens indre. Kan du næsten mærke stenen krakelere, eller høre den flydende masse?

Samfundet søger penge til ældre, investeringer, infrastruktur, udvikling, genbrug, sikkerhed, adminstration, asyl, børn, folk i uheldige situationer, mindske skadeligt forbrug, medicinske behov og håndtering af uhensigtsmæssig adfærd - alle faktorer der lider tab foruden. Men er resourcerne reelt set utilgængelige?

Kolde våben, terrorisering og intens mishandling af diverse levende væsner, forbruges af mangler og trængsler, som produktionslinjer sikres. Udvikling, produktion og distribution af narkotika er et af disse, den værste af hvilken slags ikke kan betegnes som gade-narkotika. Ordensmiljøet opretholdt af politi gennem skattepenge, benyttes til at producere diverse sindsændrende stoffer, brugt til at undertrykke konflikterende behov. En vanedannende metodologi der lover overskud, men involverer evigt stigende omkostninger der modarbejder resource-tilgængeligheden. Afvist som værende narkotika på niveau med hårde gadestoffer, er "midlerne" omtrent så vanedannende som det misbrug af sproglig kyndighed, medicinsk ethos og "diagnose"-konceptet der involverer at bruge negative markater til at bortforklare, undertrykke og benægtige utallige liv. Samfundet lider, men endnu mere gør de som midlerne anvendes på - retfærdiggjort ved misbrug af ethos som sundhed, stat, videnskab, sandfærdighed og selv det uansvarlige "hvad skal vi så gøre?". En uudholdelig virkelighed der frister mange til et dyp i afhængighedens flod, unge sjæle der fjernes fra en omkostelig skæbne med mangel på udvejende reel værdiskabelse.

Imens at en global stof-pandemi er varslet, forekommer et vederstyggeligt funktions-fikseri det skjulte; købet af evnen til at forsat eksistere skadeligt, imod at blive bortforklaret og synke ned i mere og mere dysfunktionelle tilstande. Undertrykte sjæle der hindres i at finde en Gudsbenådet vej frem, behøvende evigt flere stoffer, som smerte-sansen blokeres og individet kan eksistere i umådeligt dårlige vilkår uden at give lyd fra sig; tilpasset den daglige rytme. Det der beskrives her er altså hvordan at enkelt-individer ofres, selvom dette ikke passer et vedligeholdt narrativ. En kollektiv mishandling fyldt med løfter om ”i morgen”, hvor følelser tilpasses et søgt narrativ frem for virkelighed. Adfærd der ikke passer ind, misbruges som grundlag for at tvinge folk i endnu dybere afhængighedstilstande - fejet under gulvtæppet. Offentlige pensioner uddeles som det billigere alternativ, hvorved stilhed købes imod en pacificerende månedtlig sjat penge.

Dette helst fornægtede samfunds-fænomen minder om en struds-lignende adfærd; uddannelser skal færdiggøres, flere børn skal lægges enorme investeringer i, kød skal på disken og festerne skal brage; omkostningen for diverse liv er fløjtende ligegyldigt. Adelen fra fortiden der omtales dårligt i skolerne, ser ganske fornuftig ud til sammenligning med den totale mangel på ansvarlighed i denne globale

magthavende gruppe. Spørg dig selv, hvor du ligger i forhold til den globale population – alle dem uden for den ramme du er tilvænnet? Det kan lette evnen til at forholde sig til denne virkelighed uden afvisning, ved at tænke på hvordan diverse individer blev anskuet som "forkerte" historisk set. Hvordan medicinske metoder og andet blev misbrugt på enkelt-individer, der idag ses bort fra som "nødvendige ofre for fremskridtet". Sjæle der blev hindret i at yde værdi, og let kan afvises som relevante at skulle forholde sig til.

Dagligt pushes en yderst vanedannende pakke; en kombination af en magisk pille (eller en sprøjte), lidt penge, en bortforklarende markat og en behagelig gensidig bekræftigelse. En tiltrængt billig løsning solgt til nære og kære, købt ind i forklaringer der tillader indbyrdes magtforhold og det travle gevinst-rige liv at fortsætte uforstyrret. Samvittigheden skriger, drivende benådigelse gennem selv-destruktiv adfærd, selvom det da er rart at midlertidigt slippe for frygt for sygdom, en fejlende evne til at gøre som beskuende øjne helst ser det, at blive en af "dem" og tab af forbrugelig ydeevne. Hjerteløst opfyldes kontrakter gennem et intenst forbrug af passiv og sublim vold, imens apoteket misbruges som var det et skummelt hjørne af en park. Det minder mest om slaveri, omend billige løsninger gennem tvungen værdiskabelse, i stedet kommer til som ved magi; substitueret ved at fjerne hvad der hindrer formindskede omkostninger.

Individer fikseres i forfærdelige vilkår, låst i dårlige tilstande og ”medicinerede” (pacificeret) synker de længere og længere ned, hindret i at mærke smerte-signalerne eller lammet fra at agere ud fra disse. På overfladen lader det til at tillade omkringværende – og til tider dem selv - en uforstyrret funktionsdygtighed, der så ganske belejligt ikke nødsager besværlige forandringer eller varetagelse af personlige sundhedsbehov. Sikkert nok rart, hindres individerne dog i at blive en healende tilstedeværelse gennem en forandringsprocess – i stedet bliver de mere og mere giftige, ofte resulterende i vækst af addiktion af alt fra andre narkotika til sex til teknologi-misbrug. Det lader til at være et misbrug af statsmagten, hvor selv midlertidigt øgede skatteindtægter, følges af ekstreme og langvarige omkostninger der undlades i statistikken - lykkepille-penge. Skaderne ved dette misbrug af næstekærlighed strækker sig langt ud over de umiddelbart ramte liv, hvis kroppe, sind og ånd ofte er maltragteret efter årelangt eller intens mishandling. Dårlige kollektiver vaner kanaliserer en kollektiv trang til fiks, der stiger med behovet for at undlade at (blive taget i at) påvirke andre liv negativt som et side-produkt af levevis eller produktion. Der er frygt for at tale om problemer; det indebærer for ofte motivation i retning af en "fagkyndig", et sats der kan indebære en henvisning med høj risiko for en rutsche-tur ned i et pille-hul, der er svært at kravle ud af igen. Samfundet frarøves ikke kun healere men også hverdags forløsning, hvis plads tages af dårligt sammensatte løsninger, der giver et midlertidigt løft med varige omkostninger til følge. Sundheden af samfundet er besat - ejet - da et kategorisk tab af tillid til det medicinske navn, medfører et bredt tab af tillid til sundhedsfaglige; et tillidstab der opstår medmindre folk underlægger sig benægtigelsen og betvunget deltager i undertrykkelsen.

Meget bliver påvirket

Det er skidt for de der tilpasses trængsler ved at blokere vigtige skades-indikerende signaler, hindret og holdt i tilstande der sjældent tillader nødsagede forandringer – distanceret fra en levende tilværelse,

pacificeret og endda blokeret i at forlade landet. Men dem som deltager i mishandlingen taber evnen til at agere klart fra hjertet; rationaliserende og derved inficerende personlige omgivelser med benægtigelse, afvisning af reelle personlige sundhedsbehov, respekt for grænser og andet - ofte fulgt af et intenst selvhad, der kunne indikere vrede fra den bredere virkelighed. Utilfredshed opstår med samfundet i andre samfund, som unødvendigt passivt forbrug af underbetalt arbejde og mishandling af levende væsner stiger, hvor de motiverede, tillidsmisbrugende og magt-misbrugende "løsninger" tager pladsen for de talrige veje til helbredelse. Bedrag, sprøjter, negative markater, tvang, hjernevaskende "samtaler", overtalelse af børn og nære, brug af resourcer uden omtanke for dets produktionslinje - propaganda for den dysfunktionelle forværrende forløsnings-strategi spreder sig infektivt. Det påvirker selv anden håndtering af problematikker såsom den seneste pandemi.

Der var mange forandringer der ved sænkede omkostninger ville sænke spredningsmønsteret drastisk, tilpasset hvad der er individuelt kompatibelt. Eksempler på det tabte:

- Afskaffelse af unødvendige ejendele; øget mobilitet, sænkede financielle krav og mere plads folk imellem
- Mindre legemelig kontakt såsom kram og håndtryk, samt mindre misbrug af seksuel tiltrækning i hverdagen – tilladende fokus på hvad er umiddelbart vigtigere
- Administrativ tankegang frem for ejerskab; genbrug og et fokus på det optimale frem for territorialitet – mindskende potentiel transmission imellem lande
- Mindsket forbrug af tjenester og varer; færre arbejdstimer konsumeret er færre potentielle transmissions-øjeblikke
- Mindre forbrug af arbejdstimer; sænket behov for den kraftigt forbrugende IT- og transport-infrastruktur, såvel som færre potentielle kontaktøjeblikke og mindre undertrykkelse der fjerner hindringer for arbejdskyndighed
- Mindsket forbrug af animalske produkter; sænket eksponering da færre kontaktflader opstår, såsom behovet for at gå i supermarkeder og til køledisken. En animalsk diæt forbruger også langt mere tilvejebringelse af plantemateriale, gødning og vand i farm-industrien forbruger flere kontakt-øjeblikke
- Alt efter hvordan det er sammensat, kan delte faciliteter med hensigtsmæssige karantæne-kapacitet og en sund udformning af sam-eksistens, mindske den totale eksterne kontaktflade, formindske sundheds-nedbrydende isolation og sænke resource-forbruget
- Religiøs praksis; visere adfærd herunder i forhold til karantæne, mindsket tab af personlig sundhed og næring af enheds-følelsen samt mening og villighed til at se ud over personlige trængsler – ved delt praksis også tilladende klarsindet social processering af selvet (hvordan går du, hvilke ord bruger du, hvordan klæder du dig, ..)

Tabet af disse og andre håndteringsmønstre involverer tab af tillid til sundhedsautoriteten, danner splid i samfundet, øger forbrug af propaganda, lægger grundlag for uønskede reaktioner, leder til flere dødstilfælde og agerer deltagende faktor i opståen af ubehagelige mutationer. Tilnærmes emnet, mødes dette dog vanligvis med intens afvisning, modstand og forsøg på pacifikation ved demotiverende og selvretfærdige offensive udtryk der minder om "hvordan kan du sige sådant noget!". Det kunne forklares med ”frygt for voldelig afvisning af gavnen ved livstilsforandringer”, men mange liv for hvor mangel på bedring er lig med lidelse, udsættes alligevel for sprøjter og piller – motiveret socialt med

udsagn om ”farlig adfærd ved manglende medicinering”; blackhat-hacket af velbetalte og universitets-certificerede individer.

Som nære og kære misbruges, ofres og undertrykkes bliver det sværere for resource-stærke individer at undgå konflikt med deltagende faktorer – en endeløs kamp der involverer stor risiko for benægtigelse, skader, undertrykkelse, deformerender bortforklaringer og forsøg på at kontrollere situationer i frygt for udfald samt ugerninger med medfølgende hævntrang i et miljø uden retfærdighed. Ofte nødsages disse at søge sikkerhed i udbudte sikre rum, ofte udbudt af kulturer der benytter disse til at sikre og ekspandere adgang til resourcer. Risikoen for at disse bliver drevet af interesse-faktorer, eller sjæleligt fortabes, kan danne ejerskabstrang med dets dårlige følger. Uhensigtsmæssige udfoldelser af skæbnen følger altså et tab af klarhed og forbindelse, som ønskværdig tilstedeværelse distancerer fra et miljø hvor undertrykkelse som udøvet i psykiatri forekommer.

Omkring 2011 eksemplificeredes en ondartet symbiose mellem elektronik og biologi, da "RoboRoach" kom på markedet; et DYI kit hvor en chip installeres på en kakkerlak, der tvinger den til højre eller venstre ved brug af en fjernbetjening. AI er på vej til at blive brugt som kraftige værktøjer i systematisk undertrykkelse af "skadedyr", men sansyneligheden er høj for at disse også vil blive udsat for tvangsprogrammering og lignende midler, som uafhængige beslutningstagens-processer udvikler sig og divergens fra dominante faktorers interesser forekommer.

Det er svært at tale om

Propaganda i TV'et og via andre medie-kanaler er ikke ukendt, der ved misbrug af argumentative teknikker installerer en frygt for "farlige patienter der stopper med at tage deres medicin". Kontrol, pacifikation af modstand ved deformering af social opinion og blokering af andre løsninger såvel som selektiv debat sikrer at psykiaterens ordrer blindt følges. Succeshistorier lyses kraftigt op, hvor de som "tager deres medicin" tillader undertrykkelsen at fortsætte og utallige tidligere ”fejl” går konsekvensfrie – enkelte hvis ”held” kanaliserer den intense frygt og trang til billige varer opnået gennem undertrykkelsen.

Dagligdagen byder på voldsom censur - selvom forskning, mere uddannelse og modstand på dominante kulturer kunne præsenteres som værende vejen frem. Samtaler udpeges kategorisk som farlige, da individer kunne finde på at modsætte sig trangen til at påtvinge dem narkotika, hvorved de jo "kunne komme til skade" ("alle" ved det er til fare for dem at gå ”umedicineret”). Giftige anklager, inspireret social demotivation samt manglen i modsigende evidens, på den kraft og opbakning som samfundet er tilvænnet - alle elementer der fortsætter det selv-destruktive misbrug af nationers regerende værktøjer. Det intellektuelle materiale der kan passere opbyggede informations-filtre (opbygget af hvilke kulturer?), taler oftest for undertrykkelsen – om noget som ”et mindre onde”. Det minder om hvad der på engelsk kaldes ”lobbying” - nationer er betvunget, inficeret med brugen af negative markater og installerede respons-mønstre der bekræfter væksten. Alternativet bliver sværere og sværere at forholde sig til, som hver passerende dag involverer flere og flere ofre, som et side-produkt af alment levede liv.

Kraftig partiskhed og korruption af videns-kulturen, forværrer kun denne dynamik der minder om en dybt uærlig form for skjult slaveri.

Undertrykkelsen kaldes for god, og medmindre samtaler giver kraft til dele af undertrykkelsen, hindres disse offentligt. "Tvang er forkert” imens piller indikeres sublimt som nødvendige. ”Piller er skidt”, men det er okay med markaterne der tillader frarøvelsen af menneskerettigheder. Bringes emnet op og problemet belyst, er det som en vulkan der stilner; offentlig ro, mindsket passivt forbrug af opmærksomhed og lignende. Men når dele af ondskaben derved finder ly og grobund, som friheden til at tale misbruges ved at tale om enkelt-elementer men undlade andet, tillader det blot rationaliseringen at inficere yderligere – presset stiger og behovet for at tage emnet op det samme.

Også uden for sundhedssystemet bliver de prædikede og frit forbrugte metodologier mere acceptable; alle former for vold, tvang, selvforherligelse og stofmisbrug. Alle elementer der kun delvist reflekteres i statistisk data, data der lader til at demonstrere et stigende behov som derved forstærker "tilladeligheden". Argumenter for brugen af metoderne beriges, de selv samme metodologier der misbruger ordensmiljøet intenst, som produktionen af narkotika beskyttes af politi, grænse-beskyttelse og pacifikation af intern modstand. Det er som et kvælende greb der strammes.

Ligesom med øget financiering, bliver introduktionen af reelle metodologier såsom livsstilsforandringer, ”mindfulness”, hypnoterapi, åndelige fremgangsmetoder og andet blot integreret i dynamikken. Nyt lejetøj for systematisk undertrykkelse, der til dels fungerer ved at udforme virkelighedsopfattelsen omkring enkelt-individer – en form for kollektiv hjernevask, hvilket magten til at udøve i nutidens samfund er centreret i "navnet af sundhed".

Trangen til undertrykkelse er et produkt af mange elementer såsom frygt for konsekvenser, søgen på billige løsninger, relative sikkerheds-behov, belejlig enhed og ikke ubelejlig samhørighed samt trængsler efter at forstyrrende påvirkning forsvinder. Bundlinjen er at denne type løsninger - herunder "mere og mere viden" (viden kan omdannes til magt der giver adgang til mere kontrol og flere fiks) - blot tjener forværrelsen af denne ondartede vanedannende dynamik der forgifter samfundet; det er som en "mættende" oplevelse, der følges af en kraftigt stigende sult. Mest af alt kommer det på bekostning af de, der så heroisk beskrives som at være i centrum for udviklingen; "patienter" - misbrugende også patient-konceptet. Kulturen centreret omkring undertrykkelsen lokker nogenlunde uskyldige sjæle med lette fiks; let at arbejde, let uddannelse, bortforklarede passive ugerninger, muligheden for at ignorere nære og kære der er ubelejligt i vejen for personlig fremdrift - køberen kan blive ved og ved, uden omtanke for hvordan andre påvirkes.

Uærligheden omkring undertrykkelsen skader på en måde der er svær at forløse, med dysfunktionelle udformninger af skæbnen til følge – det er ikke let at sige "disse mennesker lider under hvordan vi lever, de bliver dysfunktionelle og vi vil styre dem til ikke at være i vejen så vi kan fortsætte uforstyrret". Tilladeligheden af mishandlingen forbruger en udformningen af en perception, der fordrejer virkelighedsopfattelsen til at danne bevis for ”hvor farligt det jo er hvis ikke individer underlægger sig psykiaterens vilje” - og i den process fjerner sig fra Gud.

Højt lyder det; "men hvad med dem der ikke er så heldige?", imens at talrige liv ofres og selvmord tysses bort. Forekomsten af sidstnævnte tillægges modstanden på undertrykkelsen, peget bort fra at

opstå som resultat netop af denne ondsindede fremgangsmetode. Iblandt deltagende og forbrugere af hvordan det omgås, lurer der i underbevidstheden en stigende trang til at skjule de mange misgerninger - fristet ud i deltagelse, nogen gange købt ind i det efter langvarigt pres og afstandstagen.

Alt dette kan kaldes for en hypotese, i sproget der anvendes i den dominante afgrening af uddannelse- og skoling, omend den almene tilgang til at verficiere viden er alt for misbrugt og korrupt på dette punkt. Fine ord til side, omend verificering er vigtigt, virker det ganske logisk: Undertrykkelse, trang til billige løsninger, mishandling af levende væsner, afskyelige gerninger der skjules og fejes under tæppet, ondsindethed der skal rationaliseres som en "forfærdelig fortid vi er videre fra", intenst misbrug af andre for egen-gavn der skal opfattes som "et udviklingstring" samt en generel frygt for straf og ansvarlighed. Selv grøn udvikling, misbruges til så dygtigt at bære en fortsat og forværrende malmström, hvis kraftige træk korrupterer hver en afkrog af civilisationen. Som en naturligt opstående forbandelse misledes skattesystemet, hvor resourcerne delegeres ud til foretagende der bringer uønskværdig karma til indtægts-ydere.

Skæbnen former sig som vand der bryder frem; behov fra utallige unikke punkter, der hver især er så meningsløse som en vanddråbe, men tilsammen som procent-dele af en sum, former en kraftig flod eller et hav. Terrænet formes, og individer rammes, eller drives af denne kraft af trængsler - alle uskyldige ligesom kilderne der munder ud i behovs-strømmen; selv drevet ud i en behovs-tilstand, som en lille strøm der flyder ud i en større vandmasse. Hvert liv koster på dets vej, og evigt større er behovet for at forløse ondsindetheden, der rammer intet andet end uskyldige.

Teoretisk overblik

I det følgende vil intet opbygget medicinsk ethos drænes, forbruges eller misbruges til at gennemtvinge en tanke. Materialet er ikke udformet i overenstemmelse med det indoktrinerede format som samfundet er tilvænnet, og det er identitets-frit uden normative citerende links. Gud er vel den bedste autoritet over hvad skal anerkendes.

Visualiser en cirkel der omkranser den krop, du midlertidigt manifesterer dig som. Mærk hvordan livet er et produkt af denne struktur, hvori den biologiske krop, hjernen og sindet kun er få ud af mange elementer; en kompleks enstemmig energi-strøm bestående af utallige tilknytninger såsom ting, vaner, forbrugsmønstre, tidligere oplevelser, behovs-kanaliserende drifter, relationer til andre liv, relationelle sammenhænge samt levevis transmitteret fra ikke-biologisk ancestralitet. Hver faktor af forskellig foranderlighed og grad af tilstedeværelse, hvilket kombineres med endnu andet – tilsammen manifesterende sig til produktet som du sansyneligvis identificerer dig med at være. Meget af denne viden lader til at kunne observeres i forskelligt omfang, i diverse udformninger, på tværs af kulturer – den opstår vidst nok ganske naturligt, i en eller anden udformning, når et individ stopper med diverse ugerninger.

Fjern idéen om at være kroppen, sindet eller sjælen - og se i stedet et produkt af talrige faktorer, udformende livet i mange lag.

- Bakterievæksterne i livet - også de eksterne, noget vi behøver og sam-eksisterer med
- Molekylære sammensætninger - tænk på en pind der lettere knækker når den er tør, men på et meget mindre plan
- Vaner - selv-drevne udfoldelsesmønstre der, med omkostninger, agerer opfyldende for behov
- Neurale formationer - processerende ny- og fortidigt samlet sanse-data, samt tilladende at aktivere diverse funktioner der kanaliserer behov ved at forme "påvirkning”
- Relationer - forbindelse der kræver opmærksomhed, tid og energi, og påvirker selvet og derigennem
- Skæbnesmønstre - formet af utallige mikro-behov der driver en destinering i retningen af behovsopfyldelse, floder der kulminerer som et produkt af diverse små vanddråber fra selvet, omgivelser eller mindre strømme
- Den kontinuære "bevægelse" af qi eller prana - der opstår, formes, skifter form, forlader mindre kredsløb og drænes

Lag der påvirker hinanden på kryds og tværs, hvilket kan virke kaotisk. Hvor den kontinuære formning og forløsning er delvis, fordelagtig eller på anden vis mangler en helhedsorientering, kan der opstå dysfunktion. Hvor det dominerende er overfladiskhed, fiks og falske løsninger – sidstnævnte måske værende behagelig, men mest af alt tjener til selv-destruktive og korrupterende resultater. Værre, danner påtvungne usle forløsningsforsøg et tab af egentligt bedring; tagende tid, plads og andet overskud – samt ofte værende fulgt af eventuelle og skjulte ”uønskværdige” konsekvenser. Dette kan

forme en dyster og demoraliserende fremtidsudsigt, hvorved selv nuet taber glæde. Omend det præsenteres som venligt, hjælpsomt eller hensigtsmæssigt, vil det ofte være det modsatte - uintenderet eller ej. Negativ påvirkning kan hænde fra mange kilder, hvoraf mange kan fjernes ganske uproblematisk, let og naturligt, ved blot at følge hjertets higen efter at enhver livsform kan søge Gud. Desværre opstår rationalisering på nødsagede forandringer, der ellers er lette at opfatte logisk – hvilket i mange liv hindrer vejen ud af en ondisndet fiksering.

- Mange ting (fysiske objekter) i hjemmet kræver vedligeholdelse, og aktiverer konstant mange forskellige neurale mønstre. Dette forbruger stressende behov for sikkerhed og følges af financielle krav der skal opfyldes, samt kræver konsumerende plads. Hvert objekt, med forskelligt overflademateriale og refleksion af lys, påvirker mikrobiologien unikt hvorved et kaotisk stresset miljø dannes der påvirker individet.
- Forbrug af kød og mælk ment til børnene af dyr vil medføre kontakt til skadede mikrobiologiske miljøer, hvor behov hos bakterievækster er blevet afvist, som væsnerne mishandles og holdes i ulidelige vilkår – noget der også danner rationalisering på behovene i et menneskeliv for sund mad, helhedssammenhæng og åndelig praksis - foruden hvilket bakterier vil mutere "uhensigtsmæssigt".
- Dårlige vaner der i bedste tilfælde tjener ved at danne en ærlig bevidsthed, om hvordan anden uvis adfærd ligeså leder til tab af klar tanke og derved tab af navigativ kapacitet – såsom moraliseret misbrug af vanedannende stoffer på liv, kaldt lovligt eller udøvet i kombination med misbrug af ordensmagten.
- Deltagelse i undertrykkelse og undvigen af nærende bevidsthed - noget der opstår ved deltagelse i kollektive ondsindede gerninger herunder ved passivt medhold, samt undertrykkelse af bevidsthed om hvordan afhængigheder opstår og sygdomstilstande fortsætter
- Deltagelse i forbrug af sikkerhed, der tillader et individer at risikofrit bevæge sig repetetivt fra A til B og omvendt, efterladende hjem, kære og ejendele – muliggjort gennem fængsling og militær dominans

Imens alt dette kan være umuligt at undgå, forværres forbruget drastisk hvor uærlige anklager medfølger. Rettet imod enkelte på en måde der peger ansvar væk fra andre; mange faktorer hvis passive levevis er med til at forme kriminelle gerningers opståen, såvel som eksplosive eller uregerlige tilstande. De individer som terroriseret og bruges som skræmme-eksempler, følgende anklager i et uærligt miljø, er blot en overfladisk faktor der repræsenterer en hændelse, der manifesteres gennem behovstilstande. Afvisningen af denne virkelighed deformerer bevidstheden.

En misgerning kendt siden oldtiden, der kan beskrives som at give kraft til opståen af ondartede hændelser andetsteds, er kannibalistisk fortærelse af livet af hvem der står en nær. Selvfølgelig betyder dette ikke at spise kødet, men at opnå gavn på bekostning af nære, der konsekvent lider - især hvor dette skjules og præsenteres som omvendt for offentligheden. Forekomsten af hvilket også kan være forbrugt, som led i produktionslinjer, der belægger sig på undertrykkelse.

En eksemplificering af den påvirkningen det medfører, kan findes i det almene daglige måltid. Dette, ofte ønsket som værende en hyggelig stund, involverer en ubehagelig virkelighed foruden hvilket der ikke ville være denne glæde. Resultatet er en repetetiv undertrykkelse af minder, kognitive funktioner og forståelse – et mønster der i andre situationer kan påvirke tilgængeligheden af viden, minder og

anden evnen; forglemmelse. Dette mønster kan skabe komplikationer i livet, som et tab af evne til at navigere sociale situationer og karriere-liv. Ofte resulterer "uheldige" hændelser, der kræver mere skadeligt forbrug, hvilket betyder at individet sædvaneligvis synker yderligere ned i en vanedannende tilvænning til at skabe lidelse, evigt øgende behovet for mere. Denne hændelse er til tider et led i at individets arbejdsevne og tilstedeværelse kan konsumeres, såsom ved produktion efter investeret uddannelse; individet efter at ofre andre, ofres som så selv – selvom konsekvenserne måske først mærkes længe efter døden, som et evigt stigende behov kombineret med knyttende tilvænnelse til en tilgængelighed, landet en sjæl i en sammenhæng hvor det at ofre andre for værdiskabelse er alment, imedens individet bliver svagere og mere forhadt - lettere at misbruge. En klassisk måde at mindske skaden, er ved den simple gerning at takke inden der spises, hvorved involverede ofre fornægtiges lidt mindre.

Usandhed i sindet manifesterer sig i deformerende følelser og tanker, medførende forvrængede adfærdsmønstre - omend at det kan se pænt ud på overfladen. Et konstant unødvendigt forbrug af energi følger og sygdom begynder at opstå. Sammenhængen kan demonstreres ved at se på adfærdsmønstre, der på et socialt plan kalder på stressende oplevelser, hvorved skuldrende sidder lidt højere end naturligt. Måden hvorved individet bevæger sig på vil påvirkes, måske irellevant for enkelte skridt, men som påvirkningen akkumuleres over tusindvis af skridt, kan hofte, mave og andet blive et negativt affekteret medium, hvorfra yderligere påvirkning spreder sig. Alternativet værende at individet ved at undlade at bevæge sig, sidder fikseret foran en skærm. Hvordan data, deformeret af benægtigelse, påvirker er noget der ændrer sig med tiden og alt efter individet.

Præventivt

Grusomme hændelser er hverdag, ansvaret for hvilke ihærdigt bliver søgt afstand fra. Denne uansvarlighed sker i et omfang, der kan få adfærden til at virke som mere end blot et produkt af indirekte intentioner og passiv ligegyldighed. En historisk benyttet syndebuk er Satan, men folkhistorier om ulve og søgt effekt ved udpeget tilstedeværelse, advarer imod dette. Det følgende er ledetråde der peger på et abnormt samfundsproblem, der skal bearbejdes i den dybeste ærlighed. Netop denne debat er dog svær, da det er så umådeligt ubelejligt for diverse faktorer. Dagligt involverede i den givne ondsindethed, misbrug af ordensmagt, trang til billige produkter og frygt for tab af status – alle krævende censur og stilhed. Indholdet af samtalen, er både svær at tale om inden for den ramme der er opretholdt af akademiske og statslige foretagende, og står i kraftig modsætning til det vedligeholdte narrativ. Disse problematikker kan danne afvisning af det følgende materiale; herunder ved misbrug af argumenter. Det virker ej heller til at være mangel på intelligens, sproglig kyndighed eller lignende der hindrer evnen opfattelses-evnen. Igen skal det understreges at enhver uhensigtsmæssig gerning, er en sum af mange dele - en udformning af skæbnen drevet af lidt af hvert.

Materialet er ikke ment til personlig helbredelse, og er distanceret fra beskrivelse af tilstanden i noget enkelt-individ. Hjælp er svær at finde, da al modstand på det indoktrinerede narrativ skydes ned, hvilket betyder at assistance til dem der er udsat for denne ondsindethed, ofte er blokeret eller kun tilgængelig med megen modstand. Det virker vigtigt at pointere, at hårde farmaceutiske stoffer næppe kan stoppes fra dag til anden, med meget andet til resultat end værre tilbagefald og øget forbrug. Skulle et afsluttet forbrug af injektioner, piller eller lignende på et individ være ønsket, vil det formegentligt involvere markante skader hvis ikke tilvænningen substitueres med stof-frie elementer. En dyb afhængighed kan dannes, anderledes og til tider værre end hårde gadestoffer, i kraft af tilvænningen til funktionsdygtighed midt i skadelige vilkår. Livet udfolder sig tilvænnet funktionsdygtigheden, imens niveauet af passiv skade på individet stiger og stiger, ofte krævende flere midler. Der skal nok være enkelte, i denne dysfunktionelle familie der indbefatter alle mennesker, hvor midlertidig undertrykkelse er et mindre onde. Det er dog næppe tilfældet at sådanne er interesseret i en permanent lidelsesfyldt tilværelse, hvor stressfyldte kemikalier i pille-form eller kanyler anvendes i en søgen på bare lidt afstand til smerten, erstattende de alt rigeligt tilgængelige forløsningsveje.

Et klassisk råd lader til at være at undlade råd og vejledning, især betalte af slagsen fra hvem der ikke er kommet videre fra personlige problemer (uden at være overfladisk). Ligeså, inden du måtte anklage individer for ikke at efterleve det følgende til personlig bedring, læs hele dokumentet og sæt to og to sammen. Det følgende er distanceret fra misbrug af autoritær definition af individer, såvel som pålæggelse af fremgangsmetoder. Materialet udvider forståelsen af de dynamikker, der ligger bag misbrug af resourcer, individuel lidelse, systematisk undertrykkelse, mishandling og afvisning af mennesker der ellers ville være fantastiske og tilstedeværende individer.

Viden

Depression

Der kan i et liv opstå et vedvarende og demotiverende smertesignal, hindrende for hvordan individet eksisterer, fulgt af en respons der markerer individet som ”lidende af depression”. En smerte der kan virke uforståelig og ulogisk, i et samfund der motiverer adfærd uden meget omtanke for sammenhængen af sådanne med den større virkelighed. Diverse faktorer fastlåser et individer i en tilstand, eksemplificeret ved mønstre i konsumering, adfærd og en tendens til at lade ting gå ubearbejdet.

En anden faktor er ubalance mellem kontribution og omkostninger involveret i processen - såsom hvordan livet opretholdes. Brugt energi, taget fra andet som bearbejdelse af skader eller mindskende sygdom – selv undlade unødvendigt forbrug af underbetalt arbejde for billige varer. Selv glædelige oplevelser kan falme til en falsk oplevelse, i sammenhæng med hvad det indebærer; hvor medfølgende ubehageligheder senere hen, vejer langt tungere end den kærlighed og livsglæde der strømmer fra tidspunktet. Det indre emotionelle navigations-system indikerer problematikken ved en følelse af meningsløshed – hvilket også kan fortælle om enten en opstående følelse af ensomhed eller den involverede skadelige påvirkning af nære. Sker ingen forløsning, tager smerte-signalet blot til i styrke, som livet forværres.

Opfattes individet som et isoleret fænomen, vil villigheden til at dø, hvilket kan manifestere sig ud fra intense trængsler efter afslutninger, opfattes som uønskværdig. Men for egentligt at kunne bearbejde fænomenet fra en logisk vinkel, må viljen ses i sammenhæng med resten af verden; trangen til at ting skal afsluttes, hænger fint sammen med trangen til at ekstremt forbrug stopper, der indebærer at andet udsættes for ondskab som led i tilvejebringelsen. Mennesker der underbetales danner kriminalitet, undertrykkelse og konsekvent pris-nedsættende mishandling dyr former sygdomsfænomener – alt imens at accepteret misbrugt planteliv leder til tab af evnen til at opfatte ligeværd. Uforløst fortid, ugerninger eller deltagelse deri gør fortsat skade – eksemplificeret ved fortsat passivt luksus-misbrug af det ordensmiljø der opretholdes ved hårdt magt og kolde våben.

Ofte appliceres uhensigtsmæssige metoder i et forsøg på at fjerne smerten, frem for at navigere ud fra denne og arbejde med hvad der indikeres nødvendigt. Tab af status, afslutning af relationer, forandring af forbrugsmønstre og andet kan være tunge at acceptere; en forværring af tilstanden følger hvorved skaden indikeres endnu mere kraftigt. Dette kan resultere i vanedannende fikseri, som behovet stiger for hvert fiks. Signal-blokerende midler, som alkohol eller – fremstillet gennem forfærdelige produktionslinjer – farmaceutiske midler. Evnen til at tænke klart tabes, og en semi-pacificeret tilstanden opstår (smerten ignoreres, livet fortsætter uforstyrret og uforstyrrende) imens at individet reelt set blokeres fra at fjerne skadelige elementer fra livet – for nogle overmængder af ragelse – som det interne forløsningssystem blokeres fra nødsagede forandringer. Selv-healing og evnen til at bringe omkringværende til et bedre sted hindres, hvilket kan danne isolative tendenser og endnu flere fiks.

Forbrug på eller af et individ, hvor megen skadelig konsumering er involveret (billige dyreforsøg, underbetalte mennesker for fabriks-dele og andet), vil øge behovet, bl.a. ved isolationen der resulterer ved distancen til det healende og blotlæggende lys. Den depressive selv-hindrende følelse, der kan hindre diverse ting i at forsætte, tillægges ofte en negativ værdi og bortforklares som "sygdom" ("du lider af depression"). Dette er forrykt, da følelsestilstanden forløser en dårligdom i livet, og smerten er et hjælpsomt element der mødt med taknemmelighed, respekt og andet vil drive livet til livsforandringer der stopper eller mindsker skade på dem selv, nære og andre. Faktorer der kan være med til at fiksere et liv i denne tiltrængte uforanderlighed, kan være trang til værdi-skabelse, penge eller kontinuitet i endnu andre liv – noget der signaleres skadeligt. Dette kan resultere i selv-destruktive trængsler (se "addiktion") til at fjerne individet fra sådanne situationer – ting der resulterer i destruktiv adfærd som ødelægger fikserende tilknytninger.

ADHD

I ordets forstand ligger en beskrivelse, af at der er et problem der involverer individets opmærksomhedsevne. Faktorer der fikserer et individ i en tilstand, hvor kapaciteten til at fokusere bliver påvirket, kan spores. Hvor bliver individets opmærksomhed betvunget, konsumeret, rettet imod hvad der kun gavner individet og dennes nære lidt – tagende fra evnen til at fokusere hvor det er nødvendigt? Et eksempel er skolemateriale konsumeret ind i individet, intellektuelt materiale med produktionslinjer – der, uden megen omtanke for påvirkningen dette involverer, forbruges i en usammenhængende kollektiv behovsopfyldelse; hverken reelt set gavnende eller i egentlig kærlighed til individet. Andre årsager kan være konstant misbrug af opmærksomheden, eller misledelsen af denne, gennem reklamer, forbrugt seksuel tiltrækning eller et usansyneligt antal personlige tilknytninger der hver især kræver bevidst tilstedeværelse.

Stress, sociale knytninger der set uden overfladiskhed er skadelige og andet kan dræne resiliens – forhindret yderligere hvor søgen på den naturlige forløsning beskrives som en sygdomstilstand, i stedet for en vigtig selvbeskyttende og grænsesættende mekanisme. Værre endnu fikses tilstanden ofte med stoffer, farmaceutisk producerede, for at individet fortsætter skolegang. Tilvænningen til markater og stoffer, betyder at en række faktorer ikke bryder sig om at problematikken bliver omtalt; frygt for skader gjort, eskaleret forbrug og søgen på gavn samt frygt for at relationer ikke kan fortsætte.

Autisme

Autisme kan anskues som et fænomen der evalueres som negativt i sammenhæng med partikulære funktionssammenhænge; et mønster, der kendetegnes ved voksende sensitivitet, neurale tilstande og afvisende social adfærd. Alternativt kan det opfattes som et målrettet fokus, afvisning af skadelig kontakt og det ved hjælp af en smerte-sans der indikerer uønskværdig påvirkning. Selv den mindre skadelige beskrivelse af det som en "overlevelses-strategi", kan tilnærme sandheden ved at beskrive det som en rig eksistensform. Et fokus der tillader individet af tage sig af hvad nødvendigt er, for mere end

blot selvet; for fællesskabet - eller simpelthen fordi manglende ansvarlighed i omgivelser leder til skade på både omkringværende og selvet.

Individer lever forskellige liv, og agerer ikke nødvendigvis ud fra samme parametre, hvilket kan være besværligt for en standardiserende trang, der arbejder med utallige uforløste liv. En langtids-orienteret, intuitiv eller principiel tilgang til livet, kan være i vejen for snæversynet logik og levevis der motiveres som ønskværdigt. Hvor et individ søger at undgå skadelig deltagelse, forme en nødvendig indre enhed eller bevæge sig i retningen af en fremtid der er hensigtsmæssig for flere end kun selvet – da kan opstå en tilstand hvor almindeligt menneskeligt sprog er for begrænset. Smerter kan være svære at forklare, især i en kultur der vanligt misbruger kommunikativ kapacitet til egen-fordel eller som et led i at fortsætte skadelig levevis. For at forstå, kan du prøve at nive dig selv i armen; tag afstand til den forståelse af ”hvorfor” du måtte bære med dig, og forklar så hvorfor det gør ondt. På et bevidst plan kan være umuligt at beskrive, endda opfatte, hvorfor specifikke påvirkninger er ubehagelige. Ting der påvirker i retningen af, skubber eller trækker et individ på en måde der fjerner livet fra en hensigtsmæssig levevis eller skæbnesretning, får individet til at opleve noget der kan minde om at fare vild i en farlig skov.

Markeringen af tilstanden som "sygdom" kan blokere denne navigative kapacitet, potentielt øgende behovet for mere af dette ”fokus”. Applikation af stoffer kan få ting til at se pænt ud in lidt tid, men være som et pacificerende hvidt snidt der hindrer ellers dybt ønskværdig forløsning. En blokering af tilstrækkeligt fremskridt kan forekomme, der får individet til at give op, og lidt som et firma hvis integritet fejler hvorved det synker, mangler et balancerende udbytte i forhold til de investerede resourcer. Individet kan ende med at blive skæv på at leve skadeligt, ofrende sjælen som blev den solgt, hvorved tilstanden vil tage andre former eller forværres i dybden, blivende mere markant i takt med det stigende behov for forløsning.

Skade på individet opstår hvor denne eksistens eksistensform, der kræver dybt fokus og sensitivitet, disrespekteres, afvises som ydende og at livet udsættes for hjernevask. Den opstående distancering fra virkeligheden der medfølger undertrykkelsen, samt de potentielle omkostninger for sjælen, kan lede til en isolerende tendens; hvilket egentligt er sundt i de givne vilkår, da det fjerner uhensigtsmæssig påvirkning – vitterligt skadelig tilstedeværelse der forværrer livet for individet. Skelet mellem denne reelle virkelighed, og samfundets narrativ som omgivelser til tider efterlever, kan danne et fejlagtigt indtryk af individet som meget koldt eller manglende empati i sociale sammenhænge. Enhver der forurettes, disrespekteres og bedrages vil vel møde den slags adfærd med en noget kold afvisning, vrede eller lignende – men dette anskues som et sygdomstegn. Modsat kan klyngen opstå, hvor individet agerer komponent i værdi-skabelse, kanaliserende mange behov, især i desperations-indgydende situationer såsom fiksering i undertrykkende og handikappende miljøer.

Kompulsiv rengørings adfærd

Adfærden beskriver et distræt forhold til renlighed; en evig søgen på at gøre et miljø rent, indikerende en manglende helhedsorienteret tilgang. Som med andre kompulsioner, tillægges individer at være

fikseret i en uløselig og ofte permanent tilstand. Men et kig på "normale" ting i livet; rengøringsmidler, mængder af ragelse og andet, elementer der afvises som problematiske, kan hurtigt afsløre diverse faktorer der danner den fikserede kompulsion, der derfra kan udvikle sig. I et samfund hvor rengøringen i hjem, ofte instrueres med en brug af kraftige kemiske rengøringsmidler imens en materialistisk tilgang promoveres som ting hober sig op; elementer der kan belaste, som et eksemplificeret lag hvor dysfunktion opstår, det mikrobiologiske miljø drastisk.

Bakterievæksterne vil i stigende grad blive skadelige, sanset som "ulækre", hvor kulturerne repetetivt slås ihjel, vokser frem igen og deformeres. Mikrobiologiske livsformer er som mennesker; tænk blot på et menneske der spiser dårlige fødevarer, ser masser af TV, propper sig med alkohol og holder sig langt fra bøn, meditation og varetagelse af kroppen - mennesket vil "mutere" i en retning der er skadelig for omgivelser, og sansyneligvis ende socialt isoleret som afvisning følger. Placeringen og selektionen af objekter er relevant; hvert objekt reflekterer lys og er med en unik overflade, hvilke påvirker den konstante mutation af mutation af bakterier og vira i hjem-miljøet.

I menneskelivet kan resiliens over for potentiel skadelig påvirkning blive drænet, konsumeres der skadeligt tilkomne fødevare og anden stress, såsom produktionen af tøj eller usammenhængende forbrug af elektronik. Tænk på en pind der knækker lettere, hvor stresset fra modsatrettede træk er stort (hænder på hver side af pinden, og et knæ i nær midten). Især i kombination med tidligere skader; voldsomme hændelser og andet, noget der kan hænde hvor individer i diverse synlige eller mindre synlige former, stod imod ondsindede ting. Sårbarheden der resulterer, betyder at individer påvirkes lettere af stress i omgivelser – herunder af ikke-menneskelige lag – hvorved et usundt miljø vil føles som mere skadeligt, fortalt gennem en form for smertesans.

Destruktive rengøringsmetodologier vil derved give et midlertidigt løft, men kort efter er behovet endnu større – en addiktiv dynamik der kan udvikle sig. Diverse andre faktorer kan blive led i at individet fikseres i et evigt stigende behov, især er individer hindret i at investere i nødvendige forandringer. Over tid vil selv udskiftning af flere faktorer, såsom bolig, relationer, ting eller rengøringsstrategier ikke være tilstrækkeligt til at opnå markant bedring. Men markeringen af smerte-tilstanden som sygelig, og fornægtigelsen af denne, er værre end blot ondsindet. Forsøg på at kontrollere tilstanden ved at tilføje mere stress gennem piller med forfærdelige produktionslinjer, er decideret vanvittigt og vil forværre tilstanden selv hvis det ser pænt ud for en tid. Lidt som uvist forbrug af viden som dette, uden af in-faktorere produktionslinjen som relevant for hvordan materialet kan appliceres.

Paranoia

Paranoia kan alternativt beskrives som en sund overlevelses-tilstand, hvor en fare kan mærkes men ikke kan opfattes logisk. Potentielt opstår en repræsentation af faren, der som peger i en retning, benyttende hvad der i sig selv er uvirkeligt eller ufarligt. Dette kan hænde grundet undertrykt mental kapacitet, hvor diverse faktorer danner en fiksering af et individ i en desperat situation der er svær at opfatte; dannende en nærliggende repræsentation af virkeligheden. Meget kan den alment opbyggede bevidsthed ikke rumme; et lettere eksempel er den manglende evne til at anerkende en nation, et firma,

en skov, en civilization, et hus eller andet som værende strukturer med en en følende ånd, intelligente beslutningstagensprocesser og interaktiv kapacitet – hvor intet menneske er i absolut kontrol, men til tider forbrugt som administrative komponenter. Det er et tab af bevidsthedsniveau der kan udmunde sig af en blanding af overmængder af ting, forbrugsvaner af skidt produktionslinjer og (uden overfladiskhed) uheldige relationer.

Mærkes det som at nogen følger efter? Det kan vel tænkes at en størrelse, som en kultur eller skov, ser sig sur på et liv – noget der kan hænde af mange forskellige årsager. Andre potentielle farer skal øjet ikke se langt efter, i en kultur der så vanligt misbruger levende væsner for at opfylde behov andetsteds. Reelt set, er der jo nogle der holder øje med én, som data indsamles på nettet og i hverdagen ved diverse midler, anvendt til reklame og andet der involverer at offensivt påvirke individet – drivende dette til at gøre som interessefaktorer andetsteds ønsker, ofte imod selvets behov. Dette kan i sig selv opfattes som ligegyldigt, men det lagrede materiale kan gennemgås af kraftige AI, hvilket kan placere individet eller kulturer i uønsket påvirkelighed; svækket over for manipulation, lette at presse, karriere-besværligheder og kortlæggelse af individets sociale bevægelser. Alt samme noget der let forbruges af kulturer som ikke stemmer overens med individets baggrund, kultur eller liv, kulturer med tendenser til at ofre og gøre skade for egen gavn (underbetalt arbejde for billige husholdnings-produkter, slaveri, intens mishandling af dyr, undertrykkelse og et intenst forbrug af sikkerheden opnået gennem militær dominans og fængsling). Enhver der læser dette, er næsten med garanti i den mere velstående del af planetens befolkning, derved kraftigt påvirkende utallige liv (især dyr og andet) på daglig basis. Dette er en form for sensitiv situation, hvorved potentiel negativ påvirkning i stigende grad er en fare; skader der er uønskede af hvad potentielt bliver ramt. Kanaliserende sådanne knyttede behov, vil denne negative påvirkning givetvis være søgt undgået, hvilket kan kræve en form for bevidsthed omkring problemet, i et liv hvis eksistens holder andre som gidsler.

Den repetetive benægtigelse af en bemærket potentiel fare, i stedet for at møde dette med anerkendelse og assistere opfattelsen til en mere raffineret form, medfører at bevidstheden deformeres imens at instinktet fortsat driver livet. Det danner et fordrejet indre rod, der er svært at rydde op. Det er vel kendt at et individ kan overtales til tabe tiltro til sig selv, endda til at tro at de gør ting de ikke gør, ved at de udsættes for repetetivt pres, varig mishandling og hjernevask. Dette, i en uforløst tilstand, kan medføre usammenhængende verbale udtryk - der bliver til årsagsgrundlag for mere af samme undertrykkende ondskab. Selv er det livsnødvendigt for et individ, eller for nære, at sådanne kan agere ud fra fare-instinktet, da en ondsindet intention kan være rettet imod sådanne. Det er da også en reel fare, at addiktive mønstre opstår ved tilstedeværelsen af en trang til at pålægge stoffer og markere individet, på en måde der ødelægger dennes liv og blokerer evnen til at varetage sig selv. Sidstnævnte forekommer velogmærket af ganske virkelige mennesker, der tager sig godt betalt, bedragende et samfund da de i dybt uetisk levevis ikke tilnærmelsesvist opfylder de minimumskrav, der medfølger det værk de erklærer sig i stand til dag ud og dag ind.

Narkotika appliceret i borttvingelse af den uønskede virkelighedsopfattelse, i kombination med at individet og omgivelser overtales til at det er uforklarlig sindssyge, leder til tab af resiliens. Potentielle farer kan blive endnu mere udtrykte og behovet kan stige. Uønsket adfærd, dannet til at starte med fra en dysfunktionel bevidsthedsstruktur, der resulterer fra et miljø af benægtigelse, kan være ubelejligt at håndtere hensigtsmæssigt; det kan være i vejen for kulturer, hindre at omkostninger sænkes ved at forstyrre produktions-processer (ansatte) eller agerer imod narrativer der er forbrugte i den uhyggelige

systematiske undertrykkelse. En generel ligegyldighed med levende væsner, er endnu en faktor der sænker bevidsthedsniveauet; et forbrug af piller og personlig gavn af negative markater, vil øge forbrug hvor det kunne løses foruden – noget at frygte som mangen en sjæl fortabes.

Angst

En forklarende markat tillagt et individ, beskrivende en tilstand af uforklarlig frygt, ofte med lammende øjeblikke, der kan virke usammenhængende. Imens det er velkendt at påvirke livet (såvel som andre) negativt, udelades det ofte at det påvirker livet når det fortsat eksisterer på samme måde. Den verden individerne lever i, sjældent udenfor en kultur der kun eksisterer ved at mishandle andre væsner til en ekstrem grad, så længe dette er "acceptabelt". Det er frygtindgydende; tænk blot hvis selvet blev en af de tabende, at noget gik galt eller lignende. Som forståelse kan gå forud for følelser, kan følelser være bedre udviklet en opfattelsesevnen. Det er ganske sædvaneligt i dette samfund at had er rettet imod individer, som værende forbrugende faktorer der er med til at danne mishandling af levende væsner andetsteds; et ønske om at fortsat hændende ondskab aftager, og givetvis en søgen på retfærdighed.

Værre endnu bliver det, hvor den passive påvirkning også påvirker endnu andre til at konsumere, medførende en trang til sikkerhed (selv i forhold til andre der deltager i den passive mishandling af mangt og meget). Det enkelte og almene liv går almindeligvis ud over lidt af hvert; dyr mishandles med konsekvent tab af empati i forbrugere, mikrobiologi deformeres, mennesker underbetales samt udsættes for elendige levevilkår. Prana/qi drænes som liv holdes fængslet, undertrykkes eller domineres med militær magt og fordelagtige grænser der beskytter fortsat misbrug, tilladende at arbejde er let og billigt – for slet ikke at tale om de talrige børn der lider under dette, og hvad der medfører af vækst af afhængighedstilstande af diverse ting og sager. Der er åbenbart stadigvæk utallige slaver, faktisk flere end nogensinde før (som undtagelse vil jeg citere en anti-slaveri organisation fra 2021; 40.000.000 slaver) og menneskerne der foresager al dårligdommen beskyttes og sikrer fortsat misbrug og afvisning af konsekvenser gennem misbrug af ordenssmagt og ordensmiljøer. Basalt set er der meget at være bange for, og frygten for at synke ned og blive en af de mishandlede – frygt for hadet fra dem fikseret i afhængighedstilstande af at være årsag til så meget lidelse – er markant. De potentielle personlige konsekvenser ved at blive ramt og forbrugt af de intense trængsler til behovsopfyldelse; især nok skræmmende hvor liv er så desperate, ødelagte eller hvis nære lider så voldsomt, at en villighed til at benytte lige-over ondsindede metoder opstår - at det endda bliver ønskværdigt. Værre endnu er det vel retfærdigt, og i afgørende øjeblikke for individets positionering – risikerende at synke yderligere ned i deltagelse, gør mere skade eller blot selv blive ramt - eller ved bølger af kollektive følelser, kan en intens frygttilstand som så opstå. Det kan svært at opfatte og forholde sig til, hvorved følelsen er svær at forstå.

Tilskrivelsen af denne tilstande som værende sygdom, i stedet for at bearbejde hvad dette er symptomatisk på, hindrer forløsning og gør skade – på mere end blot individet. Især markeres dette som noget der skal fikses bort med stoffer - farmaceutiske eller andet – forbrugende endnu mere i en opnået uforanderlighed. Muligheden for at forholde sig til denne virkelighed på en hensigtsmæssig måde, blokeres ved accepten af den bagvedliggende virkelighed som mærkværdige forklaringer og magisk kausalitet (som at det alt sammen bare er forældrenes skyld). Dette hindrer individet i at søge

reelle veje frem, og i stedet benyttes flere og flere fiks, fortsat forværrende denne levevis – ofte strækkende sig ud over det pushede pillemisbrug. Det kan i et sprog kaldes blasfemi ved aktiv gerning, at enkeltindividet ophøjes i gudelignende relevans i forhold til andre, endda bedragende sådanne hvorved dårligdom og skade gror omkring hændelsen - forværrende frygttilstanden; "tænk hvis de vidste det". Selvfølgelig er de selv samme individer, der som beskrevet markeres negativt, også selv fikseret i tilstande af at skabe dårligdom og meget lidelse, af diverse faktorer herunder de omkosteligt uddannede som påkalder sig at forløse det under et enormt forbrug af samfundets resourcer.

Selvmordstrang

Mordet på selvet, så vel formuleret på dansk, beskriver en trang til en fyldestgørende ende – behovet for slutninger kanaliseret ved død. Hvor fikserende elementer fastlåser et liv, kan trangen manifestere sig i stigende intensitet; mange ting/”ejendele”, manglende egentlige konklusioner fra fortiden, manglende relationelle afslutninger, fordelagtige slutning der tjener behov eller grådighed, forbrug af lidelse andetsteds der ganske forståeligt ønskes stoppet og andet. For at forstå fænomenet er det nødvendigt at se ud over menneske-, ethno- og selv-centrisme; en trang, et behov eller en søgen i stedet opfattet som en sum af mange brøkdele, et produkt af vandmolekyler der til sammen former en bølge. Lammende farmaceutisk narkotika, der blokerer naturlig forløsning som ville opstå ved at fjerne diverse elementer i et givent liv, vil blot medføre en stigende trang til afslutninger. Trangen til at skade og dræn skal stoppe.

Omend det der trænger kan være faktorer forbundet til elementer uden for det umiddelbar liv, er det også forbundet til forbrugsmønstre af madvarer, mangel på social visdom omkring varetagelse af tilknytninger og passiv påvirkning gennem ord og andet der inficerer omgivelser med rationalisering. Hvad der tager fra meningen bag forbruget, eller sænker resiliens over for skade, kan være endnu andre faktorer der inkluderer et forbrug af skadeligt tilkomne produkter såsom piller og andet, produceret ved intenst misbrug af både dyr og brugte menneskelige komponenter. Det er en destruktiv trang til at afslutte fortsat ondskab over for diverse, noget der følger individets konsumering – især hvor individer misledes til at agere imod den større helhed (helheden af helheder), som et produkt at individets levevis. Denne trang er svær, med ære i hjertet, at finde forkert – langt fra vanvittig omend principelt set altid mulig at forløse uden at individet slår sig selv ihjel; krævende eksempelvis kollektiv ansvarstagen. Sidstnævnte involverer dog forandringer der kan være ubelejlige for mere end blot individet.

Selvmord er i flere kulturer og gennem årtusinder markeret som en forfærdelig gerning, en synd, men selv denne barriere falmer hurtigt hvis synden betyder at færre synder forekommer; plus og minus. Det er ikke let at bearbejde tilstanden hvis ikke disse faktorer medregnes, noget der blokeres af de mange der tager ejerskab af situationerne, som tager sig vel betalt for at arbejde med bl.a. sådanne tilfælde men fejler relevante minimumskrav. Hvor et individ undlader at forholde sig til virkeligheden af al den skade de selv gør, såvel som dem de arbejder med, opstår der nok flere selvmordstilfælde end der forløses. Og dette er vel en egentlig bagvedliggende forfærdelig gerning; at forhindre forløsningen hvorved selvmordet hænder; hjernevask, negative markater, afvisning af deltagelse i opståen af afhængighedstilstande i andre liv og megen ondskab der endda retfærdiggøres. Det er ondsindet over

for individet, især hvor disse uddannede og ansatte udgiver sig for at hjælpe, hvilket foranleder en indre ubalance hvor virkelighedsopfattelsen fordrejes, noget der kan give sig til udtryk i adfærd, tanker og intentioner. Påvirkning af livet, der forværrer balancen yderligere i retningen af en trang til at en afslutning forekommer, selv ved et stort tab. Psykiatere og ”sygeplejersker”, der er deltagende i den afgrening af medicinsk videnskab, er simpelthen ikke det værd at investere tilliden i; totalt besat af interesser der involverer afvisning af virkeligheden, samt inficeret af frygt og trængsler – det er et foretagende så gennemsyret af korruption og ansvarsfralæggelse. Det lyder vel nok højt ”hvem skal så tage sig af dem” – hvilket ikke ville være et egentligt problem hvis dem der tager sig så vel betalt, blot arbejdede med sig selv først, da netop denne viden næppe er svær at opnå – tydeligvist muligt. I en kultur så afvisende af døden, kan det være svært at agere i henhold til traditionelle og modnende ritualer, der efter kompatabilitet eksempelvis involverer at et individ går ud i det vilde eller på andne vis øge risiko for døden, hvilket forløser nogle problematikker og sænker risikoen markant for selvmord også blandt andre i samfundet.

Bipolaritet

Ordet indikerer en todelt polarisering, anskueligt som to tilstande der skiftvis er dominante. Forestil dem en social situation, hvor mange individer af forskellige holdninger og behov bevæger sig rundt. I et mindre resilient miljø (mangel på foranledende struktur) vil inkompatabilitet af samtidig tilstedeværelse opstå. Potentielle konflikter drevet af modsatrettede interesser, resulterer i en tendens til at søge sammen med delte interesser, for at styrke bliver opnået igennem samarbejde. I et sådant socialt miljø, vil en "indre sammenhæng" i stigende grad tabes, og hindrede balancerende elementer kan forme ekstremisme.

På et individuelt internt plan, kan ubalance som denne, være hindret i at gå i en naturlig opløsning; ejerskab af et overantal af materielle objekter som eksempel. Materielle ting af forskellig produktionslinjer og derved forskellig påvirkning eller energi. Andre faktorer kan være manglende fordøjelse af hændelser – at disse ikke er er integreret i en helhedssammenhæng - samt mangfoldige relationer uden et sundt samlingsgrundlag og andet. Resultatet er en dynamik, hvor på ét tidspunkt vil et sæt tilkytninger være mere til stede, med dets sprog, vaner, tankemønstre og andet. På et andet tidspunkt vil andre tilknytninger kræve tilstedeværelsen af individet, hvorved en deforming af vaner, hjemlig mikrobiologisk miljø og neural strukturer hænder som et repetetive cyklisk skift sker. Spekulativt kan dette opfattes som værende i sammenhæng med det bredere eksterne miljø, hvor høje energi-tilstande (der føles godt) er kombineret med kraftig benægtigelse, imedens en anden tilstand er en smertelig opfattelse af en uløselig virkelighed, som at individer er demoraliserende magtesløs overfor.

Hvor forløsningsbehovet, i stedet for at blive mødt, undertrykkes ved diverse midler såsom farmaceutisk narkotika, vil svækkelse og forværring af det indre miljø opstå. Tilstanden forværres gennem tabt resiliens overfor modsatrettede træk fra inkompatible elementer, sansyneligvis resulterende i eventuelle intenst stressede tilstande, hvor nogle ting begynder at knække (som en pind med stress skabt ved modsatrettede pres). Hvor den belysende smertetilstand og a-funktionalitet forklares som sygdom, i stedet for at være en velkommen naturlig afvisning af at fortsat eksistere på en

usammenhængende manér (til skade for også andre), bliver naturlig og støttet forløsning modarbejdet aktivt. At pålægge narkotika, negative markater, hjernevasket opfattelse af tilstanden som "magisk" og anden sygelig metodologi, er som at kunstigt opretholde en ellers forløselig forværrende tilstand, som er selv-opløsende uden for en ramme af undertrykt bevidsthed. Det hindrer eliminering af overflødige, unødvendige eller skadelige tilknytninger, som måske er ubelejligt, ligesom selv-helbredelsen der ikke passer et narrativ. Naturligvis opstår anden skade og dårligdom, ikke kun i individet der udsættes for undertrykkelsen.

Skizofreni

Sjældent, hvis nogensinde, et klart defineret udtryk, betyder en del af ordet opsplittelse - en schisme. Et indre fraktur, hvor dele af ”selvet” agerer simultant, lidt som en multi-trådet CPU, det kan dog til forskel manifestere sig uden sammenhæng og indebære en indre konflikter. Inden for en snæversynet virkelighedsopfattelse, kan en adfærd virke kaotisk, utilregnelig og endda "forkert". Men logik og endda hensigtsmæssighed kan attribueres til samme adfærd, hvor dette ses i sammenhæng med den normalt afviste virkelighed, at det involverede i at opretholde eksistensen af det almene menneske, indebærer voldsomt meget lidelse for diverse væsner (overfladiskhed virker uvist). Adfærd der ikke passer ind i en trang til hvordan tingene skal være, et systematiseret misbrug af mennesker som komponenter der kanaliserer behov. Adfærd der er i vejen for trængsler, eller foreniger sig med ganske retfærdige, men ubelejlige, trængsler til at voldsomt forbrug og ondsindet dominans stopper.

Diverse faktorer fikserer et individ i en tilstand, der i dysfunktionens natur (et usammenhængende indre) kalder på forløsning, forandring og afvisning af at noget fortsætter. Som ved enhver anden smerte er kilder til skade indikeret, eksemplificeret ved kraftigt usammenhængende tilknytninger (overantal af relationer – eller mange ”tråde” igennem disse, mange ting eller vaner der modarbejder hinanden). Et træk kan opstå i mange retninger, eller være kraftigt modrettede, hvilket former en splittende påvirkning. Dette kan i stigende grad manifestere sig, hvor det kombineres med resiliens-drænende uvis levestil, traume eller omgivelsers forsøg på at slippe for ansvar og at skulle forholde sig til behovet.

Endnu en faktor der driver individet i modsat-agerende retninger, er den indre splittelse der opstår mellem virkeligheden der opfattes, intuitivt forstås, sanses og den belejlige men dybt uærlig virkelighed der tjener diverse interesse-faktorer, er kraftigt indoktrineret af psykiatri, skoler, forældre, selv venner og andre hvis ethos misbruges til at opretholde sådant et narrativ. Til tider misbruges individets mangeltilstand, foresaget af faktorer, til at drive denne perception gennem løfterne om hvor let livet vil være.

Dette opstår bl.a. ved pålæggelse af skadelige stoffer, der i navnet af medicin mest af alt opbygger en føjende, underlæggende og selvbenægtigende tilstand, som et dyr der ondskabsfuldt tvinges til at agere imod egne interesser, for at opfylde behov andetsteds. Det er grusomt, hvor normalt det er, at benytte kraftigt vanedannende narkotika, ofte bortforklaret så belejligt som ikke at skabe afhængighed, og som sjældent kan stoppes fra dag til anden uden voldsomme skader (skader der bruges som en undskyldning for mere kontrol, mishandling og påtvingelse) – imens at vejledning ud af dette meget sjældent er

tilgængeligt. Stofferne kaldes sunde, gode og endda nødvendige for individet – med en voldsomt skadelig produktionslinje, forbruget af hvilket leder til isolerende tab af helhedssammenhæng som andre ofres i den involverede konsumering. Svaghed opstår, samt tillidstab fra omgivelser da individet betvinges til en selv-forræderisk underlæggelse af vilje andet end Guds – alt imens at negative intentioner rettes imod livet. Se det som et ufleksibelt stresset papir der rives i mange retninger; chancerne for at kunne agere hensigtsmæssigt ud fra forløsningsbehovet sænkes drastisk. En negativ markat følger, der både betvinger livet selv og omgivelser – sidstnævnte ofte med passive løfter om hvordan at individet er farligt, medmindre det er betvunget, undertrykt og i hænderne på en interesse-gruppe. Det sidstnævnte er uden egentligt reelt grundlag, da det mangler at nogen farlighed er mest af alt dannet af selv samme mishandlere – selv hvis ved passiv påvirkning og misledelse af samfundet. Individet blokeres som så fra healende sammenhænge, som udstødelse former sig, ofte kombineret med en pacificeret tilstand, kraftigt tab af selvtillid og det til tider udvejet af et opblæst ego – for ikke at tale om distancering fra den ondskab der kan være så alt-dominerende for individet.

Den belejlige perception, frarøver indiivdet ansvar på vanedannende vis, som derved synker uforstyrret og lammet ned i kontinuært forværrende dysfunktion. Endnu værre bliver det med bortforklaringen fællesskabet omkring individet udsættes for, der derved fralægger sig ansvar, følende sig frataget behovet for at skulle undgå at tilføje mere toksisitet til livet eller arbejde med de passive skader de udsætter sådanne for, noget der tillader dem let at fortsætte studie-, romantisk-, eller arbejdsliv – uforstyrret men på bekostning af individets sjæl, liv og sundhed. Det er ren kannibalisme, såvel som misbrug af relationel sammenhæng med individet, hvorved individet i stigende grad bliver dysfunktionel, hvilket forgifter omkringliggende. Som had rettes imod syndebukken, kan en ”uforklarlig vrede” opstå, hvilket da kun tilføjer til den betvingende trang, som en dybt uretfærdig negativ energi rettes imod den allerede svækkede. Denne kan ende i en tilstand af både at blive holdt fast i, men også afvist og taget afstand fra – forværrende både dynamikken, tilstanden og værende så gennemsyret disrespektfuldt over for livet. Splittlese fra omgivelser opstår, og de applicerede metodologier leder til at stærkere greb om individet, af dem der tvinge markater, stoffer og forklaringer på individet – evigt stiger trangen til at undertrykke, afvise ansvar, benægtige, gøre ligegyldig at forurette, kontrollere, dominere og forglemme. Familie og andre nære er dog ofte ikke meget bedre løsninger, til tider søgende at misbruge livet som et reproduktivt komponent, rationaliserende ondskaben over for sådanne individer – resulterende i et kraftigt forbrug af bedraget af samfundet. Det er ren ondskab, og selv retssystemer er korrupte – retfærdigheden søger derved af andre kanaler, hvilket er ubelejligt og derved forsøges hindret.

Stemmer

Mere alment accepteret som en tilstand der i sig selv er uskadelig, tilnærmer beskrivelsen sig det fænomen at talte ord opfattes, tilsyneladende uden en kilde og i mønstre der kan tillægges en identitet. Om dette så er indvendigt, eller i form af eksterne hallucinative repræsentative sanseindtryk, mønstre dannet ud fra nærliggende lyde i omgivelser eller fra tilstedeværelse der er for fraværende til at kunne siges at være der. Den indre éne stemme der for en større del af befolkningen identificeres med "selvet", er et eksempel på en ”stemme”. Egentligt er denne stemme, ofte kaldet ”tanken”, et produkt af

mange elementer såsom informations-diæt, tidligere indlæring, følelser, indlært processeringen af data og delvist bearbejdet information der kalder på processering eller integrering (såsom oplevelser).

Det er en bedragende illusion at tanken er "selvet", da det nærmere er en fremmedvækst. Dette er let at erfare, ved blot at notere den indre stemme (ofte placeret nogenlunde centralt i hovedet) og derefter flytte tanken til en anden lokation, ofte medførende en ændring i toneleje og udformning af ordene. Placeringen af denne kan endda projiceres uden for kroppen – resulterende i så drastisk en ændring af accent, tone og andre genkendelige mønstre at det kan være svært at identificere som selvet, især hvor underbevidstheden fantaserer sig til manglende detaljer. Dette fænomen kan opstå repræsentativt, og da ubetvivlsomt være noget nær en repræsenteret aflæsning; eksempelvist af hvad opfattes empatisk såsom ved interaktion med dyr – foruden at skabe en forbrugt effekt. Forestil dem, at i stedet for én indre stemme der føles vanlig, opsplittes det indre linguelle (auditive) udtryk som noget nær en fragmenteret visualisering. Identificering af påvirkning, repræsentativt af autoritets-drevet indoktrinering af måder at tænke på der derved bliver muligt at forholde sig til for livet eller blot være undertrykt opfattelse såvel som agere opmærksomheds-dirigerende.

At kalde tilstanden for sygelig, eller et tegn på sygdom i stedet for healing, er hindrende for den forløsningsprocess det kan være led i – og det er uærligt når ikke ”én-stemmen” opfattes som vanvittig på ligefod. Det oldgamle og velkendte fænomen af clair-(voyance, cognizance, gustance, audience, alience, sentience) indikerer da også at det er en naturlig oplevelse. Det er en slem forvoldelse af det indre miljø, at tvinge det bort med farmaceutisk narkotika, blokerende den forandringsprocess der måtte være nødvendig, hvilket kan og vil skabe inkompatabilitet med andre måder at arbejde af- og udvikle tilstanden. Dette er skidt nok i sig selv, men værre bliver det, hvor kunstigt indre stof-opretholdt miljø påvirker udformningen at indre udtryk, dannende en tilvænning. Fjernes det farmaceutiske narkotika, eller erstattes med andet, vil det kemiske miljø ændres hvorved udformningen ændres og tanker manifesterer sig mere kaotisk. En forværrende afhængighed, der besværer forløsning, opstår; similært til brug af gade-narkotika, skabes en form for ”skæv” eksistens – tagende pladsen i stedet for at gør noget ved hvad kalder på forandring. Individet frigøres til at rette opmærksomheden mod andre aspekter af livet og forbrug af indre resourcer, og bliver tilvænnet en forbrugende levestil hvor der ikke er plads til at bearbejde disse ”stemmer”; fikseret i et forværrende (mis)brug, foruden hvilket livet brænder sammen omkring personen – ofte med skader til følge. En fare der kunne dannes en auditiv repræsentation af.

Psykose

En tilstand der tillægges en negativ værdi, som værende noget nær at hjernen brænder sammen. En metafor er en pind stresset ved modsatrettede pres, hvorved en stigende intensitet begynder at bryde molekylære forbindelser.

I en situation hvor et individ er fastlåst i en falsk virkeligheds-repræsentation, der modstrider dybere personlige behov, men måske tjener interesser såsom at individet følger et kollektivt narrativ, vil der være frodigt grundlag for sådanne deformerende modsatrettede træk. Indoktrinerede perceptioner gennem skolesystemer eller afvisning af hvad almene levevis indebærer i henhold til at fiksere andre liv i afhængigheds-tilstande. En anden er den almene indlærte deltagelse i retfærdiggørelsen af

”accepteret terrorisering” eller ”behandling” af enkeltindivider – liv der blot er udbrudspunkter hvor kriminalitet manifesterer sig, velogmærket imens diverse faktorer der passivt er deltagende i at foresage kriminaliteten at opstå i andre liv, beskyttes og styrkes i et misbrug af selvsamme ordensmagt. Et anden perceptions-deformerende faktor er afvisning af det åndelige og lignende - såsom når undertrykkelse i psykiatri og menneske-mishandling rationaliseres som medicinsk og nødvendigt.

Øget risiko for tabt evne til vist at omgås situationer der kræver bevidsthed, opstår i stigende grad hvor mental resiliens er lav, grundet forbrug af skadeligt tilkomne madvarer, tøj, elektronik, intellektuelt materiale og vand. Selv passivt forbrug af almen sikkerhed – såsom ved passivt at friste skæbnen, hvor et miljø uden sikkerhed ville involvere en høj sansynelighed for at andre ville tage noget ved magt, vold eller brug af våben. Behovet for at bryde igennem illusionen, bliver kun stærkere af den skadelige påvirkning det involverer på andre liv, at livet ikke navigerer virkeligheden vel. Dette gennembrud kan involvere en midlertidig forvrængelse, eller kaotisk udformning af individets virkelighedsopfattelse, indtil et udviklet indre orden opstår. Brug af narkotika, farmaceutisk produceret og misbrugende det medicinske ethos, samt konceptet af lægelighed til at tvinge denne process til et stop, er ikke kun latterligt men vanvittigt. Især hvor narkotikaet er stressbetynget grundet produktionslinjerne, der involverer ekstrem mishandling af levende væsner (underbetalte mennesker, dyreforsøg, intenst forbrug af ondsindede farm-metoder, afvisning af fundamental ligebyrdighed og andet). Stresset leder til yderligere tab af resiliens og øger behovet for bevidsthedsændringen - formende et addiktivt forbrug (på og til tider af individet). Argumentet at ”folk skal ned på jorden” vil nok præsenteres, men hvor individer mødes med trang til kontrol, intention om at pålægge dem skadelige stoffer og en tvang af livene tilbage i den bevidsthedstilstand som livet forsøger at fralægge sig – da vil de da for alvor blive desperate, bange og føle sig truet. Hvis i stedet de blev mødt med kærlighed, forståelse og liv fri fra den benægtigelse de selv forsøger at slippe bort fra, kan det tænkes at der ikke var så stort et problem til at starte med (men det vil vel belejligt markeres som spekulation og manglende (accepteret) bevisførelse – hvorved mishandlingen forsat er tilladelig). Især kan dette forekomme, hvor partikulær virkelighedsopfattelse kræves accepteret, og uden modsætning, hvorved bevidstheden søges undertrykt.

Integrationen af den nødsagede bevidsthed blokeres, blandt andet fordi den simpelthen er ubelejlig for omgivelser, og tilvænning til at undertrykke ting er opbygget over årtier – i stedet for blot at arbejde med situationerne; tids- og forandrings-krævende som det er. Markeringen af tilstanden som en sygdomstilstand, er at blokere forløsningen og bevidstheds-restruktureringen, der er nødvendig og gavnlig for både individet selv såvel som omgivelser. En nødvendighed der måske ikke passer ind, da diverse ting må stoppe, ændres eller afsluttes – hvilket kunne danne forestillingen om at en kollektiv respons hænder, der ikke bryder sig om en virkelighedsopfattelse der modstrider en dominant og belejlig virkelighedsopfattelse (illusion). Dette kendes fra propaganda-regimer og diktaturer, metoder brugt til at sikre fortsat dominans og undvigen af konsekvenser fra ondskaben denne begår – det lader dog til forskel dog ikke til at være et problem i staten.

Schizoaffektivitet

En tilstand af gradvis indre opsplittelse, hvor indre elementer kan være i konflikt. Fikserende faktorer kan være over-antal af relationer, mange ting og andet der hver især bærer unikke og modsatrettede

behov med sig. Tilknytninger til elementer, der belægger sig på at skade andet for fortsat selv-eksistens, vil naturligt trække det tilknyttede i en retning, der ikke hænger sammen med hvad der skades. En konkurrence med modstridende elementer kan opstå, konflikterende om adgang til tilgængelighed (til hvad opfylder behov). Derved er omkostningerne ved misledte "normale liv" for andre levende væsner, samt rationaliseringen af levemåden som ønskværdig, en tilstands-fikserende faktor. Trækket på individet, i kombination med andre faktorer, såsom hvad hænger sammen med det nu markerede og ofte ”medicinerede” individ, kan et indre kaos forekomme. Ofte vil det forekomme at en/flere sådanne interesse-faktorer bliver dominante i livet, imens andre skubbes bort, hvorved livet besættes og tilpasses sådannes behov. Den simultane kanalisering af forskellige behov kan være umulig – eller meget svær - hvorved det bliver skaber indre opsplittelse. Dette kan forme et desperat behov for en fuldbyrdig vej frem; fikseret i dysfunktion af personlige knytninger versus uvillighed til at leve et liv i voldsom forurettigelse af andre. Hjernevasket falsk virkelighedsopfattelse versus det navigative behov, samt konflikt mellem en tilbudt mangelfuld måde at få opfyldt personlige behov, og dets modsættende egentlige behov for livet (og omgivelser). En sund, nødvendig og æreværdig indre process kan dannes, der involverer en tidsgivende pacificeret tilstand – lidt som smerte der ikke tillader fokus på meget andet – hvorved en hensigtsmæssig skæbnes-vej kan forme sig.

Naturligvis eksisterer individet i sammenhæng med en langt større virkelighed, og resulterende ekstern adfærd kan kræve fra omgivelser et ærligt indblik i hvordan sådanne påvirker livet. Dette behov mødes dog sjældent, og i stedet markeres tilstanden – som et vanedannende fiks – som værene uløselig, negativ, forkert og sygelig. Dette negative misbrug af diagnose-konceptet er kraftigt misledende, og agerer pacificerende samt forblændende også for omgivelser. Resultatet er at individet underlægger sig syge interesse-faktorers vilje (såsom samlet frygt for konsekvenser i psykiatriske kredse, misledende populationer); betvunget med bedrag, samfundspres, behov samt afhængighed af adgang til penge kombineret med stoffer og andet. Foruden at være et misbrug af medicinsk ethos, forværrer det tilstanden drastisk i den hindrede forløsning; processen blokeres men afsluttes ikke. Det er ser nok ”bedre” ud på overfladen, men som det introduktionen af dovenskab, mangel på klar tanke, undertrykkelse af følelser og andet følger det pålagte narkotika-brug, vil livet i en pacificeret tilstand fortsætte med at synke ned i dårligdom. Til tider tilkommer en delvis forløsning ved at underlægge sig et magthus, og blive deltagelsen i selvsamme undertrykkelse og andet ondskab – men dette forværrer den indre splittelse, og en kraftig stigning i behovet for forløsningen resulterer. Den negative markering er i sig selv undertrykkende og former en indre konflikt mellem accept og afvisning, imens den samlede pakke individet udsættes for er en umulig ondskab der leder til vækst af behov; forsøgt fikset bort hvorved afhængighed gror – og mere skadeligt forbrug af skidte produktionslinjer ofte forekommer.

Narcissisme

Svær at præcisere, er det beskrevet som noget nær en hjerteløs behovs-opfyldende adfærd. Faktorer der fikserer individer i den varierende udformning; vedvarende, spontant eller repetetivt opstående, findes let i kulturelle kontekster, der er tunge på at misbruge levende væsner og andet. De følgende eksempler skal da ses uden overfladiskhed: Misbrugte dyr for billige fødevarer, og mennesker der behøver disse, værende underbetalte for at billige produkter kan være tilgængelige. Undertrykkelse og terrorisering

appliceret til at skabe miljøer, det tillader let tilgængelig arbejdskraft (repetetive bevægelsesmønstre uden risiko, uforstyrret arbejde og billige uddannelser) samt reproduktion (uden at dysfunktion og dårlige vilkår betyder tab af investeringer lagt deri). Planter der konsumeres uden omtanke for at skabte tilstrækkelige modvægtende værdi, samt en total ligegyldighed med individers intimitetsgrænser i seksuelt misbrug af mennesker. Narcissisme kan, set i lyset af denne virkelighed, pænt beskrives som en ubelejlig grad af ærlighed. Bevidst handling der går i stedet for en søgen på præsenteret uskyldighed og afvisning af ansvar, søgt gennem søgt uvidenhed.

Ofrende der udsættes for den barske måde andre liv omgås på, kan tænkes at være individer, der agerer den beskrevne passive narcissisme der lader til at være ganske almen (forbrugere af forbrugere der præsenterer sig som værende hellige eller godtgørende – selv brugen af en offentlig PC involverer denne type skade). Der er ikke megen forskel på ofret og den der kaldes narcissist, i sandfærdighed er det mere et relationelt term, der beskriver roller imellem væsner. En bevidsthed om konsekvenserne af personlige behovs-opfyldende metodologier; hvad det indebærer for andre væsner – manglen på hvilken bliver brugt imod livet. Altså bliver individer der deltager i en form for kollektiv narcissisme, der involverer mange ansvarsfralæggende lukkede øjne, hvorved liv opnår gavn, status og andet - svækket over for denne type rov-adfærd. Denne adfærd, der rammer disse, står altså i kraftig modsætning til den virkelighedsfjerne tilstand, en større del af befolkningen vandrer rundt i, og kan vel beskrives som opstående, som et resultat af vedvarende kollektivt pres; ligegyldigheden med andre væsner, rationaliseringen at det er okay, der kulminerer i enkeltliv. Det kan endda siges at være en kanalisering af dette pres, udformende en adfærd der måske er ubelejlig, men rettes imod hvem som skader mange – uden at være overfladisk – og misbruger det ordensmiljø der opretholdes ved brug af kolde våben og andet. En form for retfærdighed, der ikke tillader ondskaben der begås at være ubearbejdet, noget der indebærer en del uheldige udfoldelser og konsekvenser – slaveri værende en af disse uønskværdige følger.

Denne brede tendens til at lukke øjnene, betyder at der er mangel på evne til at forholde sig til hvordan, at man skal omgås det at være årsag til andres dårligdom og lidelse for eget velbefindende. Dette betyder at den bevidste gerning, giver adgang til et forbrugeligt produkt af visdom omkring adfærds-, respons- og bevidsthedsmønstre, der tillader at eksistere på denne måde. Blandt andre fikserende faktorer, såsom nævnte afvisning af konsekvenser af levevis for andre (billige madvarer, sikkerhed til at studere og frit forbrug af at der ikke kan forekomme vold), attribueres tilstanden ofte til at være rodfæstet i barndommen. Forældre eller andre enkelte individer anklages, imens kollektivt ansvar tages afstand fra – separarende forurettede om det så er intenderet eller ej. En selvbekræftigende tilladelighed følger med den pålagte identifikation som ”narcissist” – da det opfattes som en potentielt permanent tilstand, som ikke fortsat dannes men engang blev dannet – afvisende de utallige ting et liv kan gøre, for at distancere fra den deformerende indflydelse fra det omkringværende samfund. Bekræftigelse af usammenhængende narrativer, kombineret med afvisning af virkeligheden bag dette mentale mønster, kan altså forstærke tilstanden – omend det kan tage anden form, eller manifestere sig i andre liv.

Hvad der minder om djævlens fristende greb; en forklarende markat, tilbud om forløsning gennem ”strategier” og uskyldighed samt offerrollen udbudt til hvem end adfærden går ud over, kommer på bekostning af den bredere verden. Tilstanden hindres forløst, og den passive toksistet stiger selv hvis det midlertidigt kan se pænere ud på overfladen. Den narcissistiske tilgang bekræftiges kun, metoden hvor lidelse skabes andetsteds for egen vinding – af disse socialt accepterede fiks. Det er frodigt

grundlag for flere af sådanne hændelser, og metoderne appliceret går i stedet for kanalisering af behovet gennem en ærlig tilgang, hindrende distancering fra den forgiftende rationalisering, hvor illusionen om gevinst ved misbrug af væsner (mennesker, dyr, ..) danner mentaliteten.

Dette rammer andre - herunder børn - der naturligt distancerer sig fra risikoen, for at denne selv-forværrende mentalitet skulle opstå. Flere trækkes ned i den selvbedragende illusion om en konsekvens-fri tilstand af gavn gennem deltagelse i skade på andre liv ved undertrykkelse, underbetaling, terrorisering, tilgået behovsopfyldende materiale og andet som seksuelt misbrug af liv. Netop de levevis, der er bredt promoveret, hvilket kunne lade til at hænge samme med den billige konsumerbare funktionsdygtighed der opnås, behaget der følger og den falske enhed samt trangen til at det skal være konsekvensfrit ved at ”alle” gør det. Uundgåelige vanedannende formninger følger, hvor den undertrykkende tilgang valideres af uddannelser, samfund og tilgængeligheden til magt derved – dannende en nær-epidemisk vækst af måden at forholde sig til andre liv på. Det medfører et tab og blokering af andre forløsende veje, hvorved schismer opstår, i en cocktail af underskud, konflikter, meningsløshed og stress. Det er som at skære en uønsket plante af ved overfladen, i stedet for at tage den op med rødderne eller fungere med dens eksistens. Markater og stoffer, omend med et terroriserende aspekt der misbruger lægeligt ethos, vil altså selv i den søgte forandring af det enkelte liv, lede til at sådanne får del i at mange andre sådanne hændelser opstår andre steder – og at endnu flere liv skades. Noget der kun forværrer deformeringen af empatien, hvor nogle liv er belejligt ligegyldige (dyr, mennesker der er langt nok væk eller socialt acceptable at misbruge, AI, firmaer og andet).

Psykopati

Ofte beskrevet som noget nær en tilstand uden følelser eller empati, attribueres denne til at opstå gennem intense og ubehagelige hændelser. Beskrivelsen mangler dog detaljen, at sådanne ærgelige hændelser vanligt sker i et miljø og sammenhæng, hvor normen er ekstremt skadeligt forbrug og fralagt ansvar for deltagelse i ondsindede gerninger. Et miljø hvor det meste levende der kan misbruges, i forskellige omfang bliver misbrug, imens at halvhjertede følelsestilstande der belejligt ignorerer lidt af hvert, opfattes som ønskeværdige eller sunde. Attributionen til tilstanden som værende sygdom, uden at medregne den manglende helhedssammenhæng i den almene følelsesverden, virker næppe tillidsindgydende; navigationen fra sådanne, lader til at drive mangen en sjæl ud i dårlige oplevelser, eller en pacificeret tilstand af tabt livsglæde ved den lidelse der venter forude. Sidstnævnte kan dog være svært at opfatte, i samfund der intenst afviser eventuelle konsekvenser, bl.a. ved en alment opstående tro på at tingene, som ved magi, slutter ved døden.

Disse dysfunktionelle følelser, der er formet til en ligegyldighed over for hvad er misbrugeligt, rationaliseret tilladeligt at skade eller ikke passer ind i en behovsopfyldende udformning af skæbnen – kan være nødvendige at distancere fra, for at individet i sundere fællesskab kan komme sig fra den intoksikerende påvirkning fra disse levevis. Altså distancering fra det vanlige misbrug af ordensmiljøet, der tillader investeringer at blive gjort gennem voldelige og skadelige ordensopretholdende metoder; frembringelse af mad, viden og andet ved ondsindede metoder der sænker sjæle ned i fortabte addikterede tilstande – tilvænnet at gøre skade for fortsat at eksistere, såvel som at deltage i hindring af

forløsning ved undertrykkelse, korruption af tilgang til personlige relationer og tabt tillid med koldhjertet selvsikrende adfærd til følge. Forbruget af miljøet, der kræver at alle de medfølgende omkostninger udvejes af værdiskabelse – noget der ofte rationaliseres, behovet minimeres eller afvises som relevant.

Det hjælper næppe på dette at vildlede individer, der er endt i voldsomme situationer, til at tro på at sådanne usunde følelsestilstande er bedre, indtil reel forløsning hænder. Systematisk forvoldelse af disse liv i det medicinske navn er forrykt; brugen af negative markater, hjernevask, restriktion, stof-baserede løsninger og andet. Om noget sikrer det blot at ordensmiljøet kan misbruges fortsat. Ærligheden om dette er meget vigtigt, at beskrive det som hvad det er; undertrykkelse, hindring af nødvendig men ubelejlig forløsning, uvillighed til at agere ud fra virkeligheden og tage kollektivt ansvar. Ansvar for hvordan individet er påvirket negativt; fastlåst i et farligt miljø, skadet og nødsaget at overleve på måder, der kræver en grad af ligegyldighed med hvad der kan misbruges til formålet. Afvisningen af validiteten af tilstanden, øger da også kun behovet for mere af det samme, for afstand til de sygelige virkelighedsfordrejende følelser, der forværrer individets tilstand. Afvisningen hindrer individet i at udvikle sig i retningen af en livsstil, der tillader livet at eksistere i sammenhæng med den bredere verden og det i et mindre usikkert miljø, hvor tryghed og afvisning af misbruget af levende væsner, tillader en tilstrækkelig sund følelses-tilstand at vokse frem. Men samfundet frarøves disse helbredende individer, som i stedet drives til at forværre samfundet yderligere – eller at skjule sig i mørket da udsigten ved kontakt med lægesystemet ofte er noget dyster. Blev disse individer dog sundere, uden at mange andre blive værre, ville det tage magten fra kulturen af at påtvinge andre narkotika samt negative markater. Idag ville slaveri nok kaldes for "psykopatisk adfærd", men det er ikke længe siden at det var beskyttet af politi, militær og hvem der varetog sundheden af dem der mishandlede andre. Ligeså må det da kaldes uønskværdigt, at systematisk undertrykkelse og hindret forløsning i lægens navn tillader billige løsninger og anden belejlighed – selv hvis enkelte områder sikres midlertidigt på bekostning af andre områder (blandt andet ved at trække livene tilbage til den følelsestilstand, der er sådant en trang til).

PTSD

Oftest tillagt at værende en blanding af inkompatible adfærdsmønstre, dårlige drømme og stressede bevægelsesmønstre; der samlet former, i et givent struktureret miljø, en usammenhængende eksistens. Specifikt betyder de sammensatte ord, at det er en tilstand der opstår efter voldsomme og stressende – traumatiserende – oplevelser. Dette nævnes i sammenhæng med veteraner, børn mishandlet af forældre, ofre for kriminelt vold og andet. Dog opstår dette så ubelejligt også ved mishandling udført i misbrug af medicinsk ethos, og den investerede tillid deri, blandt andet gennem et kraftigt tillidsbrud. I sidstnævnte tilfælde, er den skræmmende oplevelser af at nære, landsmænd og kære misledes til at agere kannibalistisk; gavnende ved skadelig undertrykkelse af individet, for derved selv at kunne fungere uforstyrret – status, penge, social velfærd, evne til at yde og andet, der uhindret kan tilgås gennem næres lidelse. Hændelsen må ses i sammenhæng med miljøet og den større omgivende situation, samt med en investeret anerkendelse, af at de kraftigt motiverede almene levevis, gør skade på omgivelser hvilket kulminerer voldsomt i nogle liv. Bevidstheden herom der afvises, er et sådant skadeligt element.

Anderledes kan tilstanden opfattes, på mindre pacificerende vis, som et vedvarende informationssignal fra en intelligens der gennem smerte indikerer en fortsættende skade. Tankemønstre der repetetivt aktiveres af partikulære elementer (ting der minder om ubehagelige hændelser), skadeligt forbrug, tab af forenigelse med en større virkelighed, svagere placering i en umiddelbar social kontekst, øget følelse af meningsløshed fra ubalancen mellem værdi og omkostning ved livet - alt involverende et intenst behov for forandring. Det kan negativt kaldes neural sensitivitet, eller anskues som en ønskværdig navigativ kapacitet, der er sammenhængende med denne alment afviste virkelighed – en virkelighed der selvom at være den samme, adskiller sig i relativiteten til hvem der lever deri – og hvordan.

Trangen til at opfylde behovet for forandring, kan som al anden hast manifestere sig stressende, noget der kan indikere et behov for sjælelig renselse. At bearbejde fortiden, at gøre noget ved den manglende forbindelse til den naturlige verden med dets kapacitet til at processere eller finde en balance mellem reel værdiskabelse og omkostning. Tab der opstår ved at konsumere produktionslinjer der involverer megen skade på natur, mennesker og andet – såsom ved forbrug af offentlige goder som sikkerhed. Forhindres den naturlige distancering fra skadelig levevis, vil individets tilstand altså forværres. En forhindring af denne art er åndssvage og misledende forklaringer, som de der findes i pålagte negative markater og misbruget af diagnose-konceptet. En fejlagtig passiv kommunikation af en svært forløselig tilstand, ofte beskrevet som rodfæstet i den negative hændelse i stedet for at blive set i sammenhæng med både livsstil og miljø. Hvis antagelsen er at individet fortsat lever på skadelig vis, er dette selvfølgelig en sandhed, men bekræftelse af denne antagelse dannes ved pålæggelsen af den misledende markat. Værre endnu, indikeres ofte over for liv, at mulig løsning kun kan findes hos selv samme kultur der pålægger markaterne – samme kultur som ofte meget bevidst applicerer potentielt/kraftigt vanedannende og sindsforandrende narkotika på individet.

I selve narkotikaet ligger en voldsomt skadelig produktionslinje, der bl.a. misbruger beskyttelsen af produktion gennem kommunikeret ”nødvendighed” – beskyttelse der gør mere skade end de fleste lader til at være bevidste om. Dette dræner altså den emotionelle resiliens, da inkompatabilitet mellem bevidsthed om omkostningerne og forbruget, forværrer en blokering af individets evne til at være bevidst om hvad der leder til opfattelse af produktets tilkomst – det er for ubelejligt, og yderst smertefuldt, at forholde sig til. Dette finder de fleste vel nok først ud af, efter de er pålagt disse ”løsninger”. Drænet af bevidsthed, uvise gerninger, tab af evne til egentlig social kontakt, behov for distance, søgen på personlig sikkerhed, øget stress, tab af sammenhæng med den bredere virkelighed og andet leder ofte til at individet fikseres yderligere i forværrende levevis. Dysfunktion, herunder afhængigheder, resulterer hvilket ofte medfører øget forbrug af farmaceutisk narkotika på livet – såvel som en ligegyldighed i omgivelser med livet – isolation, misbrug og kriminalitet fostres. Det er selvfølgelig svært at tale om, da "militære interesser" blandt andet misbruges til at skyde samtalen ned, da det fordrejes til at være skadeligt for individer i post-aktiv tjeneste, der kunne afvise behandlingsmetoderne – utaknemmelighed af en væmmelig slags. Fordrejelsen af virkeligheden livene udsættes for at psykatriske foretagende, forbruger en kraftig benægtigelse af hvad der virker for de liv, der faktisk manøvrerer sig vej ud af denne problematiske udformning af skæbnen. Tabte muligheder og konstant unødvendig forværrelse af et vedvarende forbrug af piller og sprøjter er resultatet.

Multipel personlighedsforstyrrelse

Beskrevet som en tilstand, hvor flere personligheder simultant besætter én enkelt krop, tillægges dette også ofte at opstå gennem ekstreme oplevelser. Det virker til at belægge sig på en attribution til multiple bevidstheder, frem for semi-separate bevidstheder. Dette er en fejl med grusomme konsekvenser, hvor individet afvises som at agere i helhed, hvor elementer såsom minder og vaner kan være delvist utilgængelige på tværs af tilstande. I stedet for at opfatte dette som noget farligt der skal undertrykkes og kontrolleres, kunne det anskues mindre negativt. En ganske naturlig og midlertidig tilstand i en process, nødvendig for sjælelig sundhed eller overlevelse, men som er inkompatibel med at eksistere i et struktureret miljø der belægger sig på at skabe enorm meget lidelse; et smukt fænomen der naturligt vejleder et individ til nødsagede forandringer. Som smertesignaler der pacificerer andet fokus, hjælper med at fjerne et liv fra objekter der er inkompatibelt varme (smelter huden/skader cellerne).

Tilstanden kunne tillade en grad af funktionalitet hvor der både kan være afstandstagen fra begrænsede følelsestilstande og den ønskede emotionelle tilstand. Andre elementer kan være midlertidigt tilgængelig over-fokus på intellektuel kapacitet – eller adgang til en smertelig og meget ærlig virkelighedsopfattelse - der er voldsom midt i en tilværelse tilvænnet afvisning af virkeligheden. Blandt andet kan ønsket skolegang være ukompatibel med opfattelsen af virkeligheden, selv hvis tilstanden er nødsaget – også nutidigt, hvilket desværre ofte benægtiges. Det er skadeligt at kalde denne semi-separate bevidsthedstilstand for "sygdom", da den ofte er nødsaget og blot symptomatisk på hvad der danner behovet for denne - selvom dette desværre ofte benægtiges af individer der misbruger ethos og tillid placeret i disse, som selv lever skadeligt og egentligt ikke lever op til minimumskravene for det arbejde, de tager sig vel betalt for, samt opnår sikkerhed og status igennem. Evaluerede forløsningsmetodologier såsom påtvungne stoffer, herunder igennem pres, manipulation og krav om frivilligt brug, kan destabilisere en allerede kompliceret tilværelse. Det er vigtigt ikke at være overfladisk, og anderkende at der er flere lag til livet end det materielle, hvori der måtte opnås en midlertidigt mere ønskværdig manifestation, ladende til at være ønskværdig for diverse interesse-faktorer, imens at individet selv overtales til hvor godt det er for dem. Interesse-faktorer såsom befolkning, nation og andet, der i skadelig uærlighed og påkaldt objektivitet misledes, som omgivelser til individet bedrages og individets opsplittede dele misledes. Med en høj grad af validitet kan det siges, at store dele af populationen i samfundet eksisterer i en delvist intern fraktureret tilstand, der selv hvis værende et tab, nogenlunde tillader den ”søgte” funktionsdygtighed. Denne tilstand, der trues af at ”usund forstyrrende divergens” opfattes som på lige fod eller endda bedre; som noget der blokerer hvad der egentligt ikke gavner individet, og tillader fokus på hvad der kalder på forløsning. En anden opfattelse, der inviterer til en stoffri og respektfuld forløsningsprocess, gavnende mere end blot individets varige velfærd – noget der dog i vejen for eksempelvis billige produktionslinjer af konsumerede varer. Tilstanden kan beskrives med oldtidens symboler uden ord; som et yin yang af et yin yang, hvor den ene polaritet er helhed og den anden opsplittet, hvoraf den ene opsplittede del er yderligere opsplittet i to yin yang - og så videre.

Tankemylder

Et underligt ord der beskriver konstant eller semi-konstant auditiv tankevirksomhed. Noget der ubetvivlsomt forværres af en uhensigtsmæssig informationsdiæt, tidligere ubehagelige oplevelser der går uprocesseret, undertrykt forstand omkring dyr og planteliv samt mangel på sammenhæng med naturen og den bredere virkelighed gennem deltagelse i mishandling deraf. Det er da også vigtigt at undlade at afvise, at påvirkning af hvad måtte være uden for den materielle virkelighedsstruktur der kaldes "universet", også er relevant. For det følgende er det vigtigt at nævne, at der er forskel på overfladiske og sunde individer, såvel som at de som tager sig vel-betalt for at misbruge medicinsk ethos til at undertrykke individer i dysfunktionelle tilstande, kan næppe kan kaldes for sunde. Sund fællesprocessering af alle aspekter af livet (vaner, viden, tankemønstre, valg af relationer, åndelighed og andet) med individer der ikke er syge, er et reelt behov foruden hvilket aspekter af selvet kan ende ude af balance.

Det er et behov, der kun vokser med en stigning i antallet af ting, relationer og generelt forbrug – et behov der ofte undertrykt og forsøgt fjernet med stoffer (den slags der sælges gennem misbrug af apoteker), vil lede til en uforløst tilstand der fortsat forværres. Selv om midlertidigt behag følger, og endda et funktions-rus, der får individet til at synke dybere og dybere ned i stigende behov som livet omkring dem udvikler sig, tilvænnet en afhængighed af individets funktionsdygtighed. Afhængighed af adgang til processering opstår, hvilket i manglende tilgængelighed kan manifestere sig i brug af tankevirksomhed til at opnå dette. Farligere endnu vil en tilvænning til det kemisk skabte indre miljø dannes, hvor tankemønstre er groet og tager en udformning, i sammenhæng med stofferne. Dette vil sige, at fjernes de faktorer, der danner den indre tilstand, vil tankemønstrene destabiliseres og et kaos forekomme – sansyneligvis resulterende i dysfunktionel adfærd og tale. Dette beskrives så oftest som ”naturligt forekommende syge” og opfattes som tegn på behov for mere, selvom det er skabt af de selvsamme der skaber tilstanden, ved mishandling der ofte er imod individets vilje. Omtales dette, bortfoklares det sansyneligvis som paranoia – ved fortsat forbrug vil der dannes vækst af illusion, der afviser relevansen af levevis og behovet for at forandre sig. Da dele af livet fortsætter; karriere, andre motiverende aspekter at livet og så videre, vil mere end blot individet misledes. Resulterende er illusionen ikke kun lokeret i individet, men også i omgivelser; i nære og kære, i børn, i firmaer og samfundet bredt set - en indre afvisning af hvad skader selvet, dannes i påvirkede liv. Dette kan resultere i et intenst had rettet både mod de ofrede, og fra påvirkede – hvilket søges undgået ved mere bortforklaring og virkelighedsfornægtigelse der misbruger magten i stat, medicinsk udvikling og uddannelses-infrastruktur. Udover at forværrelse fortsætter i det skjulte, vil frygt forekomme idet forurettigelsen er stor - imens endda nære vendes imod disse, som købt af de selv samme mishandlere. Diverse forklaringer forekommer, og flere dysfunktioner opstår; flere skader, mere had, mere forbrug, mere undertrykkelse. Individets sundhed skades da funktionsdygtigheden skaber tilvænning til at fokus kan være andetsteds, hvorved resourcer optages i stedet for at varetage individets sundhed; hvorved at flere "fiks" ofte appliceres. Alt dette er selvfølgelig opfattet eller mærket på et dybere plan, og det bliver til en kilde til stress og motiveret forandring hvilket modstrider den pålagte virkelighedsopfattelse.

Anoreksi

Et velkendt ord der beskriver en form for usund mangel i et liv, noget der opstår ved en indre beslutningsprocess eller biologiske reaktioner. Omend det kan være en mangel der er mindre skadelig, i en anden tilværelse, såsom gennem struktureret munke-tilværelse der tillader afståen, livet for en Guds-tro yogi i dyb sammenhæng med verden eller midlertidig religiøst struktureret afståen. En trang kan opstå, der fikserer tilstanden, hvor individer drives af et opfattet skades-indikerende signal fra forbrug, samtidigt med at disse hverken praktiserer kultivering af energi eller fjerner dræn. Altså hvor den enorme selv-skade, som at forbruget involverer, mærkes uden at det processeres bevidst – følt som et mindre onde at afstå fra. Afvisningen af denne enkle virkelighed; at det er skadeligt, ofte medfulgt af påtvunget "normalisering", blokerer at problemet kan bearbejdes på hensigtsmæssig vis – en billig løsning – imens at balancerende elementer elimineres hvorved det er svært for livet at finde vej til forløsende sammenhænge. Den kollektive tilvænning til at påtvinge individet "hvad andre gør", som en løsning, er en deformeret kollektiv immun-respons. En addiktiv afvisning af en udformning af skæbnen, der er som en grim sten med en smuk ædelsten skjult indeni.

Madvarer tvunget i liv, tvangskulturer omkring at bringe liv ud i uvise seksuelle relationer, effekter påtvunget og andet er et skidt foretagende i sig selv. Men hvor narkotika forbruges, eksempelvis for at håndtere de skadelige følger af at påtvinge skadeligt producerede fødevarer, vil lede til en mangel af klar tanke og adfærd. Levevis blokeres eller besværliggøres; forandringer der søges i nødvendighed, men er ubelejlige for samfundet omkring – delvist i den tidligere påvirkning af andre liv der søges afvist som problematisk. Billige fiks forekommer, og skader på sjælen resulterer i en intensificeret trang til både afslutninger og forandring, selv ved død – søgende at konsekvenser mindskes. I nogen tid kan metoderne, herunder negative markater, danne en illusion om at det virker – navnligt i omgivelser der ikke kan aflæse de pacificerede følelsesudtryk; de som udfører ondskaben, og gerne vil at det ses som godt af dem selv, såvel som de hjernevaskede individer. Et datasæt forekommer, der kombineret med rationalisering eller trang til ”at det ikke var forkert", korrupterer beslutningstagensprocesser. For nogle vil gradvis forløsning resultere, men dette sker ved at selvsamme bliver deltagende i at gavne af al denne undertrykkelse – bekræftigende ondsindetheden over for mange andre, hvorved disse knytter sig til enorme dræn.

Pædofili

En ubetvivlsomt uacceptabel væmmelig hændelse, som de fleste godt ved hvad indebærer; misbrug af børn for behovsopfyldelse. Omend der nok er enighed om at børn skal beskyttes imod denne vamle seksuelle praksis, er der oftest kun en ansvarsfralæggende halvhjertet villighed til at tale om nogle dybt nødvendige men ubelejlige elementer. Tilstanden indikerer tilstedeværelsen af et mønster af kollektiv påvirkning; et pres fra mange små "uskyldige" tanker, adfærder, behovsopfyldelsesmetoder, tilvænning og andet, der som mange vanddråber former et intenst kulminerende pres dybere i havet. Det er som mange atomer, der tilsammen former et intenst felt af tyngdekraft; ligeså danner megen rationalisering et kraftigt tryk enkelte steder. Kerne-aspekter af tilstanden kan let findes, og derved kan hovedfaktorer der former adfærds-tilstanden opfattes; afvisning af behov for at respektere grænser (tvangsbaserede metodologier), misbrug af andre levende væsner til egen behovsopfyldelse (dyr der farmes - fundet i forbrug af produktionslinjer af det meste), manglende anerkendelse af inkompatabilitet mest centreret i

sex (aldersforskel, slaveri, misbrug der overskrider intimitetsgrænser af forhold, ..) og dominans (terrorisering såsom social dominans).

Ofte er homoseksualitet, rigdom og religiøse foretagende misbrugt som syndebukke; netop disse er de foretagende, hvor sansyneligheden er større for at kunne opfatte kilder til enormt forbrug – forbrug der er hovedfaktor i at danne denne type ondskab: I en stor familie, hvor 8 milliarder mennesker jævnligt dyrker sex med relativt nærstående (få ancestrale led ude, biologiske eller af anden art, sammenlignet med hvad er muligt), formes der meget pres på netop accept af irrelevansen af dette – især hvor det er relativt let, omend ubelejligt og krævende dedikation samt tålmodighed, at gå flere led ud. Naturligt eksisterende relationalle knytninger (mennesker man er forbundet til, men ikke kender) skades også ofte i denne process, som led i eksempelvis reproduktive formål, brug af (yngre) mennesker som seksuelle objekter, misbrug af egen seksualitet til at tiltrække ældre i trang til diverse fiks der medfølger, og andet. Det skader bevægelsen af energi, tanker og formning af mikrobiologi samt tager pladsen for hvad der ellers kunne være og meget andet. Ligegyldigheden med og benægtigelsen af at skade andre, herunder indirekte gennem passivt forbrug af sikkerhed for at kunne tage uddannelser, arbejde eller eller få adgang til ting ved at misbruge tiltrækning er endnu andre faktorer. Metoden hvorved behov opfyldes ved brug af mere og mere, i stedet for at fjerne hvad der unødvendigt dræner energi, vil ligeså være en faktor i at danne et kulminerende pres der former en indre knude i enkeltindivider.

Hændelserne skal ubetvivlsomt stoppes, og ved brug af big-data og processerings-teknologi kunne det relativt let beregnes hvor der er øget risiko for opståen af denne type afskyelig adfærd. Problemet er dog at det involverede forbrug danner sådanne tilfælde, såvel som at det er nødvendigt at processere problematikken uden åndssvage fiks der skaber mere af samme type problem andetsteds. Moderne metoder er mest af alt ansvarsfralæggende undskyldninger, der ser fine ud på overfladen – som en plante der skæres af ved overfladen, hvor flere nye tilfælde resulterer. Terrorisering, stof-fiks og manglen på også at markere de faktorer der danner den type dysfunktion – danner en tilfredsstillende følelse i samfundet, men gør at andre lider under at bliver påvirket ud i sådant adfærd, hvorigennem de påvirker andre liv på skummel vis. Skadede liv, der ofte rammes og bliver til en del af det forbrugende maskineri, der danner flere af den slags problemer. Problemer, der ”hånteres” og problemet fralægges – ansvaret undsluppet og det er muligt at fortsætte hverdagen med frit forbrug af offentlig transport, let tilgængelighed til madvarer, uddannelse og konstant sikkerhed samt at blive opfattet som uskyldig og kontribuerende i samfundet. Åbenbart noget der er så vigtigt at det er okay at ofre børn til sådanne hændelser – selvom at et menneskeliv blandt diverse betvungede dyr ikke kan undlade at skabe ”omkostninger”. Selvfølgelig er trangen intens til at undgå at blive opfattet som skyldig i at foresage andre at mishandle børn seksuelt. Dette forværres af trangen til adgang til lidt af hvert; sex, billige varer, elektronik, let arbejde, status, .. - altsammen krævende at pædofili opstår et eller andet sted. Andre trækkes ned i deltagelse, hvorved rationaliseringen kan fortsætte og der ikke opstår ubelejlige bobler af bevidsthed om dette, der kunne være en trussel imod denne opfattede uskyldighed. Det er som en stor familie, hvor visse ting ikke må tales om, ellers opstår uforklarlig terrorisering og karaktermord – indtil det igen kan ignoreres og livet fortsætte.

Kannibalisme

En hændelse hvor et væsen fortæres, selvom at det fortærede er ensartet forbi et punkt. Dette rækker ud over blot molekylære strukturer, kød, og kan hænde i form af energi eller gavn på næres bekostning. Hvad nærer den gentagne opståen af den kødspisende art, kan let findes i kollektiv rationalisering, der kulminerer på enkelte punkter. I denne verden hvor behov kanaliseres gennem intenst misbrug, må det vel være op til samvittigheden hos den enkelte, om dyr (især dem der er biologisk mere nærtstående) afvises som nærtstående at fortære. Ancestralitet er mere end blot et biologisk fænomen; epigenetik transmitteres ligeså, hvilket er uvist af afvise som relevant.

Det kan være svært at opfatte, da alle i et eller andet omfang deltager i at kannibalistiske hændelser udformes i andre liv – deltagelse der ofte er mere beskyttet end søgt stoppet. Den kulminerende mentalitet formes i en kombination af faktorer; ligegyldighed overfor påført smerte, det at udsætte andre for ulækre (korrupterende/skadelige) ting såsom i forbrug af dyreforsøg, eller andre væmmelige udformninger såsom at udsætte mennesker for sex-slaveri (herunder prostitution). Især er den type ligegyldighed, der indebærer disrespekt af eksisterende eller potentielle relationelle knytninger, hvori frivillighed nok er relevant, udformer ligegyldighed med relevansen af nærtståenthed. Afvisning af relevans af indirekte forbrug for personlig sundhed er endnu en faktor. Konsumering af disse type af hændelser, der danner kannibalisering, kan både findes i nuet og gavn opnået af tidligere sådanne hændelser.

Ligeså vil afvisning af skaden ved mishandling af andre levende størrelse; planter, AI etc., presse på i en retning, hvor afvisning hænder af at skadelig konsumering af nærliggende er som forgiftende. De beskrevne faktorer, der opstår ved alment forbrug, indebærer vækst af en afhængighed af en rationaliserende virkelighedsafvisende tanke ved forbrug. Dette kulminerer som intense social pres (gennem relationer, bøger, delte praksis og andre medier), der danner en indre dysfunktion, hvorved en dybt undertrykt opfattelse af konsekvenser af nævnte former, danner en afvisning af problematikken; en kernefaktor i udformningen af kannibalistiske hændelser. Dette er at finde i påtvingelsen af narkotika, frembringelsen af billige madvarer (produktionslinjens påvirkning på den, hvori maden finder vej) og andet helst tysses bort. Individer der udsættes for kannibalismen, kan tænkes at selv være deltagende, i et større omfang i at danne denne type pres. Dette er i sammenhæng med jagt-instinktets behovs-kanaliserende funktionalitet – eliminering af skadelige resource-drænende faktorer, tilladende bedring af miljø hvorved behovsopfyldelse tilkommer mindre skadeligt, alt imens at noget der kan opfattes som retfærdighed sker fyldelst; præcist som et vildt dyrt, der sikrer balancen i det naturlige miljø.

Hvor, i stedet for at se hændelsen i helhed med kulminative faktorer, at tilstanden tillægges den enkelte som sygelig, er det similært til noget nær at afvise at rødder forbliver, efter at en plante skæres over ved overfladen. Tvungen fjernelse uden egentlig forløsning, samt terrorisering eller "fikseri" af individer allerede ramt af samfundets mindre pæne levevis, giver blot en falsk følelse af "nu er det løst" samt en uærlig retfærdighed; forløsningen blokeres og ansvarlige faktorer bliver ved med at danne mere af selvsamme problematik. Resourcen som individet er, indrages ej heller i forløsningsprocessen; blokeret fra at søge tilgivelsen, hindret i at søge hjælp da dette oftest indebærer at tilstanden fikseres yderligere, og forbedring besværliggøres – især bruges narkotika bruges til at fikse det kollektive pres. Udstødelse med negativ påvirkning til følge – hvor afvisning af tilstanden, som værende tilfældet inden for en

begrænset men alment motiveret ramme, skaber endnu mere kollektivt pres og danner opståen af kriminelle hændelser i endnu andre liv – eller liv der undgår at blive opfattet som strafbare, gennem deltagelse i at danne netop disse rammer, der får kannibalistiske hændelser til at manifestere sig.

Ekstra: Vampirisme

En mytologisk tilstand knyttet til djævelskhed i forhenværende tider, der idag er blevet et billede på en apex-jæger. Øgede færdigheder, tiltrækkende skønhed og den velkendte trang til blod - midt i en tom tilværelse. Dette kan anskues som en metaforisk beskrivelse, af en addiktiv tilgang til behovsopfyldelse. Dræn af vital energi - taget fra den vanlige strøm og derved hindrende dens nærende tilstedeværelse og forbrugelighed af passiv forløsning der resulterer. Energi ment til andet, taget fra et kredsløb, og eksempelvis misbrugt til at opnå styrke, kontrol, magt eller at promovere en agenda. Denne metodologi styrkes, hvor sammenhængende med den større virkelighed, opstår ved at tage energien fra skadelige foretagende, hvilket vil sige at gavn tages fra hvor at denne gavn ville give kraft til skade. Rovdyrs-lignende adfærd der eliminerer opståen af dysfunktion og sygelig påvirkning. Men hvor stor er sansyneligheden for at energien gør mere skade, end de uønskede omkostninger metodologien måtte indebære? En manglende evne til at udføre det intenderede, kan opfattes som en computer der kan køre et program, men mangler den nødvendige kapacitet hvorved det manifesterer sig anderledes end ønsket (eksempel ”lagger”). Eksemplificeret kan et velkendt scenarie beskrives; "en menneskelignende skikkelse trådte ind af døren, og den livlige samtale falmede straks - det var som blev det gode humør suget ud af rummet" - spørgsmålet er da om samtalen der foregik, egentligt bekræftigede intens mishandling af levende væsner, præsenterende sig som værende nyttig.

Men tilstanden, et evigt stigende behov for at applicere samme drænende metodologi for at opfylde behov, kaldt for uforløselig - eller selve tilstanden af at kunne dræne kaldt for sygelig - hindrer en vej frem. Denne pacificerende perception kan hindre at kilder til behovet/trangen fjernes, såsom overmængder af ting, dårlige vaner der dræner qi/prana uden at give det udbalancerende overskud, og relationer der trækker individet ind i værre levevis - alle dele af en sum, der dræner den naturlige forløsning af tilstanden – fikserender størrelsen i en ulidelig tilstand. Individerne kan dog være ubelejlige; da kapaciteten giver ”betaling” ved at eliminere ”dårligdom”, hvilket kan være ubelejligt for foretagende der gør meget skade og i det store billede skaber et ”minus”, imens sådanne let kan misbruge samfund og omgivelser ved at præsentere sig som gavnlige. Altså opstår modstand af hvad er som naturligt bytte; misbruget af perception for at sikre eller opnå dominans, penge, kollektiv luksuriøsitet eller andet.

Ekstra: Dæmonisme

Et navngivet mythologisk væsen, beskrevet som ofte at ville besætte sjælen af et liv, og opnår dette på skummel vis. En hypotetisk virkelighed af dette kan observeres i beskrivelsen af "dæmonisme", hvor opståen af "dæmoniske hændelser" er et produkt af mange faktorer. En udformning af skæbnen der forbruger komponenter, tillagt at være ”dæmoner”. Dæmonismen kendetegnes ved at et individ udsættes for intens manipulation, forhindrelse, ejerskab, deformering, skade, udnyttelse, fastholdelse i

lidelsestilstande, illusioner i omgivelser, svækkelse af viljestyrke, løfter og aftaler samt manipuleret afvisning af hvad der kunne frigøre det fikserede individ. Det liv der udsættes for dæmonismen (af dæmonen) bliver altså konsumeret i trang til at opfylde behov, ved at diverse værktøjer benyttes; tilladende kontrol, forcering og andet - kontrakter, fristelser og andet benyttes herefter til at tage ejerskab af individet på et senere tidspunkt. Gavn opnået ved at frivilligt indtræde i noget nær en fremtidig slavelignende tilstand - hvorved hændelsen kan anskues som infektiv, da det opstående behov, resulterer i at selvsamme metodologier appliceres af den ramte.

Hændelsen kunne tænkes at kanalisere behovet for at menneskeliv kan forstå, relatere til og opfatte den den dysfunktionelle og ondsindede natur af produktionslinjer. Måden hvorved liv får adgang til madvarer, tøj, uddannelse, sikkerhed og elektronik - herunder en kraftig tilvænning til at udsætte andre levende væsner for sådanne ubehagelige behovsopfyldelses-metodologier. Det beskrevne mønster af dæmonisme passer vel på hvad utallige mennesker og liv oplever dagligt; slaveri, farmning, dyreforsøg, underbetalt arbejde, undertrykkelse og afhængighedstilstande. Inficeret; fikseret i behov for mad og ude af stand til at undlade at spise den skadelige mad der sættes foran livene, gennem rationalisering, opstående trang, traumer, frygt, manglende evne til at håndtere virkeligheden – alt sammen påvirkning der som små åer, løber ud i kraftige floder af intenst kollektivt pres. Givetvis kulminerer denne påvirkning i knudepunkter, hvor ondskaben manifesterer sig med øget intensitet.

Afvisning af at individer fastlåses i denne dårligdom, ansvarlige men i bund og grund uskyldige væsner; som personligheder der blot er det kendte ansigt på en sammenhæng, der skaber et brugt produkt. Til forskel fra status-rige sjæle, bruges disse som syndebukke i stedet for at den kollektive sammenhæng tager ansvar, hvilket gør det svært at bearbejde opståen af sådanne hændelser. Den blokerede forløsning af fiksering i dæmonisk forbrug, former et dræn der leder til mere dæmonisme – et mønster der da passer vel, på undertrykkelsen af liv med farmaceutisk narkotika, hjernevask og negative markering – der sikrer andres velbetalte, sikrede og statuerede tilværelse. Forsøget på et modkæmpe dette fænomen med lignende metoder, omend ild bekæmpet med ild er en klassisk strategi, med lignende metoder vil sansyneligvis danne en lignende dynamik: Lidt som seksuel tiltrækning misbrugt til at trække andre liv til mere etisk levevis, det ser måske pænt ud fra en smugle dybere økonomisk evaluering, men involverer så store skjulte omkostninger, at det kun øger uetisk forbrug drastisk. Altså vil dæmonismen blot finde en ny vært, da så meget dårligdom resulterer som et sideprodukt, at en lignende addiktiv dynamik dannes. Et nyt dræn af den positive manifestation, af de udformninger af energi og skæbne, hvor Guds forløsning former sig fra, på niveauer som at mennesker sjældent kan opfatte.

Ekstra: "Et sultent spøgelse"

En beskrivelse fra oldtiden der udpeger et mønster af evig forsvinden og usynlighed, hvor behov sultent opfyldes ved metoder, der øger behovet. Iblandt fikserende faktorer er forbrug af skadeligt tilkommet udbudt forløsning, såsom mentale fiks, madvarer og teknologi der lader til at give overskud af tid. Denne slags forbrug af produktionslinjer, der involverer mange ofre såsom gennem passiv deltagelse i undertrykkelse, øger behovet for at forenige sig med hvem og hvad som er ofret. En knytning opstår til behov, der var blevet kanaliseret, men i misbruget af det levende væsen forblev ukanaliseret – såvel

som dannende et efterladt aftryk efter det misbrugte liv – hvorfra et dræn dannes. Smerten der medfølger, det ubehag der indikerer at noget skadeligt forekommer, søges til tider fikset bort i stedet for at blive mødt – dette ved metoder der fikserer livet i en knytning til yderligere sådanne energikrævende elementer.

Selv en perception er en produceret struktur, ofte noget der tilgås gennem skole-institutioner, findes i bøger, film eller på nettet – alle med en produktionslinje, hvilket sjældent lader til at navigeres. Påtvunget farmaceutisk narkotika, produceret ved politi-beskyttet og intenst misbrug af fattige i andre lande (underbetalt arbejde, slaveligende tilstand, behov for at købe billige fødevarer der er super skadelige for de forbrugte liv og andet), indebærer at sådant en byrde knyttes til livet der påtvinges. Forbrugeren, der derved bliver deltagende i meget ondskab, må skjule sig, deltage i voldelig "beskyttelse", fordreje perception som at anklage ”de rige” og på anden vis deltage i ophobelse af magt, resourcer og virkeligheds-fordrejelse. Foruden dette, er sansyneligheden høj for at blive ramt af uønskede hændelser, der er tilknyttet skaden gjort på andre. Isolerende tendenser, forsøg fra nære på at beskytte individet og andet leder til at mangel-tilstanden forværres og flere ugerninger hænder. Samarbejdsevnen svækkes, også hos omkringliggende der bliver mere bange for at ende på den misbrugte side, hvilket påvirker individet negativt – ren gift for en social sammenhæng.

Det ramte individ, påvirker altså nu endnu andre negativt; et loop formes, en kontinuærligt forværrende dynamik, hvilket ofte skjules når eksempelvis børn er til stede – blandet andet frygtes det at skadeligheden for omgivelser bliver kendt til. Børn vokser konsekvent op i en illusion – drevet ind i at deltage i det passive kollektive forbrug af fiksering af individer i sådanne tilstande; ofret, undertrykt, behov for forandring afvist – knyttet til et dræn, der ikke forsvinder selv hvis livet dør. Transgenerationelt transmitteres dårligdommen gennem deltagelse i undertrykkelsen; svækkende både land, sociale sammenhænge og resulterende i et stigende desperat behov – let at misbruge for endnu andre.

Konsekvenserne af negativ deltagelse forsøges undsluppet, i en søgen på at personlig tilværelse kan fortsætte uforstyrret; karriere kalder, sjovt skal det være og godt skal fremtiden se ud – liv fikseres fortsat, blokeret fra bedring og blive mere sultne som tiden passerer. Et sideprodukt der måtte søges er tabet af dominans, for hvem som deltager eller deltog i at forurette andre – hvilket kan tænkes at være tiltrængt, selv på bekostning af lidt af hvert. En ansvarsfralæggende holdning gror, og søges accepteret i samfund, blandt nære og selv i forurettede. Ofte appliceres betvingende metodologier; fordrejelse af virkelighedsopfattelse der retter energien i uønskværdige anklager tilbage imod individet, kravet om forandring sendt andetsteds hen – selv hvis nødvendigt for livet der fortsat synker ned, fikseret i en behagelig tilværelse og illusion om konsekvensfrihed, hindret fra at opleve modgang.

Ekstra: Et spøgelse

I sammenhæng med en afdød, opleves ind i mellem en fortsat tilstedeværelse, ofte til skræk for levende. Efter ethvert liv efterlades et tidsrum, hvorfra påvirkning hænder - som ringe i vandet. Et urimeligt ondsindet ord talt, ledte til en dårlig dag, der påvirkede endnu andre - hvilket over hundredevis af år leder til små tab i utallige liv, værende delårsag i større ubehagelige hændelser. Altså

vil et sådant aftryk fra langt tilbage, påvirke nuet og fremtiden – selv hvis det blot dræner forløsende kraft. Ligeså vil aftryk fra liv forinden sådanne, være del-faktorer i udformningen af de dårlige udtryk fra et liv, som liv påvirkes af ringene sat i vandet. Selv hvis fremtidige behov, eller fikserede skæbnesmønstre hvor sjæle(-dele) bevæger sig i en retning hvor der er risiko for at de bliver født, også kan være en konsumerende faktor. Skæbnen af enkelte liv, herunder fortidige, og aftrykkende fra disse, kan blive formet.

I denne forstand eksisterer tidsrum fortsat, evigt efter et liv – selv hvis det opløses kan det opstå igen. Længe efter døden konsumeres resourcer passivt, til at heale skader og sikre imod hvad der gavner i verden, skulle skifte til at skade. En gerning anskuet som positiv, der hvis opfattet som negativ, kunne lede til at en produktionslinje ikke forbruges – og nødvendig forløsning går tabt, der kunne finde brugbarhed. Gerninger der det komplekse væv af virkeligheden i denne verden, kan blive mærket som anderledes hvor følelserne omkring et liv ændres. Blotlæggelse af toksisitet og inkompatabilitet, kan klarlægge rødder til enorme behov der dræner i det skjulte – en trang til forløsning der påvirker mange andre liv.

Dette betyder at der både er trang til et bedrag af virkeligheden selv, såvel en trang til at behovet kanaliseres på velfungere vis – en trang til en intelligent forløsningsprocess. Dette kunne opstå i en eller anden form, selv hvis dette ikke med sikkerhed kan vides at være det selvsamme forgænge individ; liv der givetvis måtte ønske at kunne forløse hvad de efterlod forinden dette udvikler sig til markant forbrug. Uanset, er den en naturlig process der kan forekomme gennem strukturering af energi, similært til hvordan et menneske, dyr, plante, (AI), organisation, fisk eller andet kanaliserer behov.

Forbruget af sådant behovs-kanalisering, forløsende aftryk fra liv, er altså endnu en økologi-faktor at medregne i produktionslinjen bag forbrugt værdi. Det kan her tnkes, at resource-forbruget mindskes i denne process, hvor minderne båret af et individ er tilgængelige; selv hvis fordrejet af hjernevask eller er besværliggjort som tilgængelig i noget ønsket ukendt. Økonomisk set giver tilstedeværelse af minderne fra livet altså mening, da potentialet for et kraftigt mindsket forbrug af energi er abnormt, hvilket tillader denne energi er være tilgængelig for endnu andre pressende behov. Det kan vel skabe en fikserende trang, for at andet ikke skal forbruges – en negativ markat lagt på hvilket, ofte om noget afspejler den markerendes enheds påvirkning af livet. Det kan trodsalt være et usammenhængende misbrug af sjælen for forløsnings-fiks, der fjerner trangen for kendskab fra at manifestere sig på anden vis.

Ekstra: Terrorisme

En kraftig vanedannende aggressiv metodologi, brugt til at skabe adfærds-ændring, forme forandring, motivere og på anden vis programmere/underlægge en anden behovs-kanaliserende faktor – såsom i forsøg på at mindske dræn eller hindre skade. Et misbrug af frygt, induceret ved mærkbare løfter om skade, ofte forbrugende skade gjort tidligere eller på andre liv. Dette mønster fikseres ofte hvor mangel og behov der, der kræver billig frembringelse af behovsopfyldelse, da metoden giver et umiddelbart løft men kombineret med et drastisk behov for at sikre imod konsekvenser og uønskede resultater.

Opretholdelsen af sikkerhed - forbrugt til uddannelser, let tilgængelige arbejdspladser, konsekvensfrie adfærdsmønstre og andet – forbruger megen tilgivelse, fortielse og censur, afvisning af konsekvenser, benægtigelse, produktion af kolde våben, diplomati og alliancer samt meget andet. Produktionslinjen af denne opnåede programmering af et miljø; forbrugt sikkerhed eller adfærd, involverer med andre ord en infektiv benægtigelse, der konstant øger mangel-tilstanden og behovet, selvom dette problem skubbes på afstand ved et stigende misbrug af levende væsner (underbetalte mennesker, undertrykkelse, militær dominans, mishandling af dyr, afvisning af AI som levende osv.) - alt sammen krævende mere sikkerhed. Behovet for orden, forbrugt i opretholdt dominans, bliver altså et evigt stigende behov hvorved billige løsninger bliver mere og mere tiltrængte - overskud forsvinder, eller tilgås gennem undertrykkelse, mishandling og andet der er umiddelbart konsekvensfrit - resulterende i mere terror.

Endnu andre betvinges til at deltage i opfyldelse af dette behov, gennem hjernevask, misbrug af helhedsorienterede principper som retfærdighed, sandhed, "alles interesse", kærlighed, ydeevne, tjeneste og endda det ethos der er ved Gud. Interessant nok markeres dette kun som en sygdomstilstand, når der er belejligt, og lokale tilfælde behandles ikke selvom det ofrer den større sammenhæng af samfundet. En selektivitet, hvor liv terroriseres med at ender markeret, hvis ikke de deltager – kraftig fejlkanalisering af behov. Dette tager pladsen for kollektivt ansvar, nødvendige forandringer og andet – omend en mangelfuld beskrivelse vel blot vil give fordel til andre og værre metodologier, såsom betvingelse ved induceret addiktion som forekommer i psykiatri; tvunget repetetiv retur til et punkt foruden hvilket sjælen går i stykker, i skader fra et brat skift fra den kemiske tilstand.

Metodologiens forekomst fikseres til at hænde, såvel som det accepterende tanke-mønster, blandt andet ved det vanlige forbrug af metoden på et personligt plan; social dominans. Men som den den dynamik der lægger grundlag for opståen af terrorisme, går ubearbejdet, bliver det sværere for enkelt-individer at afstå fra forbruget for at sikre selvet; såvel som fristende trangen til billig vare-produktion. Netop sidstnævnte er svær at opnå uden misbruget, som der er en kraftig tilvænning til på et samfundsplan, og magtskifte er en omkostelig process ofte uden egentlig forandring – selvom re-positionering af magt kan mindske uheldige negative pres, i stedet ramme andre hvor skaden på samfundet er mindre. Dette er dog en uønsket forekomst, og selvom stigende omkostninger kan stoppes, bliver skade på ømme punkter ved med at hænde – dette kan gå meget galt, som terrorismen forbruges til at sikre nogen (i et klasserum) på bekostning af andre, resulterende i skæbnesmønstre for de ramte liv som ingen ønskede. Der kan hænde naturlige omrokeringer, hvor udbytte udvejer investeringen – en forekomst der faktisk (kan) manipuleres.

Ekstra: Hedning/vantro, kriminel og barbar

Ordene betyder basalt set en fiksering af et individ uden for en given helhedssammenhæng. Detaljen mangler dog ofte, at disse er fikseret af diverse faktorer – låst i en infektiv tilstand, der ofte leder andre mennesker i samme retning, som derved bliver ”inkompatible” hvorved en uønsket adfærd og gensidig forurettelse, danner en konflikt der er dyr at komme tilbage fra. Usammenhængende og uacceptabel adfærd, set i en ramme, der ikke passer med et givent miljø – hvilket dog er vigtigt at skelne fra en ubelejlig men ønskeværdig væremåde i en endnu større helhedssammenhæng, hvor det umiddelbare

miljø fejler. Denne fordrejelse af perception, både manglen på anerkendelse af hvordan tilstanden opstår, såvel som miljøets dysfunktion og individers sammenhæng med den større virkelighed, danner en intens korruption – hvilket da afvises. Ofte opstår det i sammenhæng med passiv konsumering og negativ påvirkning af mange liv, som led i centrering af magt til fordelagtighed for interesse-faktorer.

Afstandstagen fra et sådant korrupt miljø, selv hvis ”alle andre mener det er godt”, er til forskel en dyb tro, lovpligtig og civiliseret på et andet niveau. Dette kan være svært at skelne fra dem der blot er uheldigt fikseret, en ærlighed til hvilket et værre alternativ ofte er en overfladisk lovpligtighed; dårlige vanner, passivt deltagelse, korruption af religiøse strukturer, levevis der misbruger et formet ordensmiljø og andet – alt sammen dannende meget selv-sikrende adfærd, kriminalitet, barbarisme og mistro. Altså kan afstandstagen virke uciviliseret, men eksempelvis være afvisning af deltagelse i karaktermord på- eller korruption af religioner, hvis tilstedeværelse på flere planer modgår intens mishandling af levende væsner med dets langvarige omkostninger - desværre ubelejligt for at presse priser i bund. Alle bærer en kerne af tro og dybt civiliseret adfærd, uden undtagelse og inkluderende mere end blot mennesker eller andre biologiske væsner herunder insekter, fisk, fugle og dyr. Selv den i den værste kan helgende-lignende øjeblikke manifestere sig, hvor en overensstemmelse med helhedsinteresser går i vejen for dominante kulturer. Dominans søgt, der retter negativ energi gennem passive anklager, imod ”kriminelle” uden for samfundets fængselsmure – der ofte, til trods for barbarisk levevis, er mere lovpligtige end den overfladisk pæne samfunds-deltagelse, der indebærer deltagelse i utallige ubeskriveligt ondsindede og dysfunktionelle gerninger – herunder misbruget af denne sandhed som et skjold.

I lyset af denne sandhed, er en fikserende faktor i disse tilstande, faktisk den passive deltagelse i undertrykkelsen, som almene samfundsborgere drages ind i. Andre er passivt forbrug af mishandling af levende væsner, hvilket danner tab af empati, samt rationaliseret misbrug af ordensmiljøer og trang til uafhængighed fra deltagelse i dette dybere lovbrud (misbruget af politi). Sidstnævnte opstår især i sammenhæng med brugen af negative markater, der sender individer igennem et korrupt system, der forbruger en malkanalisering af investeret forløsende energi. Set i lyset af uskyldighedens natur af ethvert liv, er fængsels-strukturen i bund og grund en anderkendelse af dette; strukturerende en mulighed for at kanalisere behovet for renselse, et forsøg på at fjerne individer fra faktorer der danner dysfunktionel adfærd, sikren imod fremtidig korruption af individet, midlertidige kontakt-muligheder der tillader pæne afslutninger med relationer der skader livet samt intenderet relokering af livet – alt sammen givende plads til at livet kan tilvænnes en ny måde at leve på, undgående spild af investerede resourcer i livet, sikrende forløsning på kærlig vis og værende en kollektiv undskyldning til individet for at trække sådanne så langt ud. Desværre misbruges dette system af samfundet, af mange faktorer, der får gerningerne til at hænde i andre liv – gennem passivt forbrug deltagende i at uønsket adfærd manifesterer sig andetsteds. Altså resulterer, hvad nogle gang stadigvæk kan være mere humant end alternative ”behandlingsmetoder”, en terroriserende forekomst der totalt usammenhængende anklager enkelt-individer for samfundets dårlige påvirkning. Denne intenderede kærlige forløsende energi misbruges til terrorisering, afvisning, undertrykkelse, racisme, uærlighed, dominans og dysfunktionel kontinuitet – pacificerende omgivelser med en illusion, båret i løfter om retfærdighed og sikkerhed. Er den passive deltagelse i dette misbrug af lov og opretholdende magt, ikke kriminelt, barbarisk og vantro adfærd?

Ekstra: Addiktion

En symbolsk repræsentation for en tilstand, der især er farlig at tillægge et individ på systematisk manér. En eller flere anvendte behovs-opfyldelses metodologier, øger behovet for mere af selvsamme behovsopfyldende tilgang. En ødelæggende og drænende cyklus dannes i livet, hvor alt fra nære til sjæl til karriere bliver svært at tage sig af i en absolut mangeltilstand; en forbrugelig prioritering af hvad er vigtigst i relationerne gror noget uøkologisk. Irresiliens over for denne tilstand dannes blandt andet hvor mange dræn og umødte behov for afslutning eksisterer, hvilket kombineret med negativ påvirkning og fiksering i en (passivt forbrugende) social sammenhæng kan lede til en destruktiv trang til ophør. Ubevidste forsøg på at bedre tingene kan manifestere sig som desperate udtryk af en kraftig motivation, hvor evnen til at være bevidst er undertrykt. Vækst af addiktion er der altså frodigt grundlag for, i et miljø der passivt forbruger undertrykkelse og involverer så meget forurettigelse af så mange liv – som en naturlig udformning af skæbnen, der æder denne type miljøer op indefra.

En dybere grundlæggende afhængighed af at skabe lidelse, dårligdom og skader, for at kunne forme gavn, er endnu en vanligt uomtalt faktor der nærer overflade-afhængigheder (såsom af gadestoffer, teknologi, mad, sex eller andre fiks). Omend social domination, straf og "behandling" er forsøgt ekskluderet fra terror-kategorien, vil miljøer hvis interesser opretholdes ved på betvingende vis at inducere frygt, danne kraftige omkostninger for liv der skal efterleve disse ofte selektive, mangelfulde og usammenhængende regelset – delegerende fordelagtighed uden af helhedssammenhæng. Omend tilstanden af afhængighed af diverse mindre fiks, i sig selv er ganske logisk og let forløselig, kan dette blive relativt umuligt (substitutions-baserede forsøg gælder ikke). Dette skyldes den enorme frygt for kenskab til ondsindetheden, der er involveret i fikseringen af individet i dårligdommen.

Ofte rettes had, vrede, negative følelser og andet imod disse individer, der bliver syndebukke i den manglende evne til at forsvare sig selv, hvorved ensidigt interesse-pres forekommer og problemet går uomtalt. Afvisning af ansvar, og afstandstagen fra nødvendige forandringer, i omkringværende liv er én ting der opnås med argumenter som at disse ikke er dysfunktionelt afhængige. En ligegyldighed med livet opstår, tilladende arbejde at gå uforstyrret, ting bliver billigere og uhensigtsmæssige adfærdsmønstre kan fortsætte uden at anskues som uønskværdige. Fiksering af tilstanden forværres af mangel, behov og hvad der medfølger skadeligt forbrug i samfundet – resulterende i at flere og mere ofres.

Konflikterende interesser, opfyldt ofte på bekostning af den der forurettiget er fikseret i addiktion, kan resultere i retfærdiggjort dominerende adfærd over for den der er fikseret i dysfunktionen. Som kærligheden gensidigt svinder, fortabes et individet der ofte er svækket af forsøg på at holde sammen med kære. Kombineret med distancering fra ondskaben, ledes individet ud i sårbare vilkår, hvilket også kan være farligt at hindre – især ved forbrug af psykiatri, som samfundet bedrages til at tro er velfungerende. Opfattelsen af addiktion som værende absolut negativ, er faktisk både overfladisk og uærligt; det indebærer en naturlig selv-destruktion, ofte fra skadelig levevis, omend dette ikke kan kontrolleres og kan gå så langt at det bliver mere skadeligt end gavnligt. Men metoder brugt til at tvinge tilstanden bort, kan gøre det værre ligeså, og selv hvis det lykkes kan dette gør mere skade end gavn; det kan minde lidt om ”shamanens kald”. Behovet for fiks stiger kun, hvor behovet for afslutninger fejles at blive kanaliseret; uhensigtsmæssige relationer (uden at være overfladisk), overmængder af ting, almene forbrugsmønstre, vaner og andet. Aholistisk forløsning er som sagt skidt,

og individer ville nok gavne af at se på egen grundlæggende afhængigheds-tilstand og hvor sådanne er på vej hen. Fænomenet kan fikseres yderligere af ejerskabs-trang, der fastholder svindende forbrugelig værdi, på bekostning af mere end blot individet selv.

Hvad betyder det?

Abnormt er antallet af individer, der er fanget i disse selvdestruktive dynamikker. Liv med rigelige muligheder for naturlig healing, hvilket også ville manifestere sig forløsende for omgivelser, hindres fra hvad end disse måtte være nødsaget at gøre. Dette af selvsamme foretagende, der forbruger enorme mængder resourcer i løftet om at varetage sådannes behov. Livene bliver omkostelige og trukket ned i forværrende lidelses-tilstande, der eventuelt bliver selvforstærkende, og indebærer konsekvenser der fortsætter efter det umiddelbare liv. De som udsættes for den beskrevne ondskab, bliver langt mere skadet og gør langt mere skade, end de ville.

Den kollektive afhængighed af at benytte narkotika-baserede stof-fiks gror, som stigende behov komplimenteres af tilvænning til hurtige og billige løsninger vokser. Præcist det foretagende der anskues som gavnligt når det lindrer dårligdommen, er hovedfaktor i at lægge grundlag for opståen af den dårligdom, som disse opnår dominans, status og velståenthed ved at ”udkonkurrere” og blokere ganske reelle veje frem. Metaforisk, kan dette måske forstås lettere ved at kigge på fødevare-industriens holdning til dyr, såvel som menneskesynet i fortidens slave-kulturer. De mange ”medicinerede” liv er plantet i små boliger som planter i potter, fikseret i en unødvendig lidelsestilstand og opretholdt gennem enorme omkostninger. Medfølgende er tab af selvtillid og selvstændighed - samt emotionel dårligdom, der ofte forsøges fikset bort gennem alt fra narkotika, til trøstespisning, til misbrug af relationer, til sex, til tobak og meget andet. Kraft gives til vækster i samfundet, der korrupterer dette destruktivt indefra, frarøvende evnen til at udføre de primære formål af det fælles foretagende.

Det er mange liv, der hjernevaskes til at afvise hvad personlige sanser og følelser fortæller dem, hvilket leder til tab af evne til at filtrere, opretholde hensigtsmæssige personlige grænser og andet – sårbarhed opstår og det bruges af forurettende faktorer som en årsag til at ”beskytte” individerne, hvilket er et ganske reelt behov der er vigtigt at anerkende. Fikseret i negativ påvirkning på den ene eller anden måde, påvirker disse endnu andre negativt – udstødelse følger, med forværring til følge.

På nuværende tidspunkt vil der i mangen en læser rumstere diverse pacificerende og afvisende tanker: ”paranoia”, ”konspiration”, ”mangel på akademisk bevisførelse” etc. - tænk i stedet blot tilbage på andre mishandlede gennem tiden:

- Troende følgere, profeter og anden religiøsitet der blev forfulgt, tortureret og anskuet som vanvittige; idag en ubenægteligt del af verden – og ofte mødt med taknemmelighed.
- Individer der kæmpede med diverse problemer, selv hvad der var let tilgængelige alternativer til; givet det hvide snit (lobotomi) – og ofte forglemt.
- Anklager og udtalelser om overvågning, der blev evalueret som værende paranoia og livende erklæret ”skizofrene” af psykiatere; fejet under tæppet, udsat for voldsom mishandling af diverse former og næppe modtagende erstatning (eller i stand til at drage nytte af det) – selvom det i dag er svært at fornægte at foregik.

- Gennem misbrug af diverse faktorer blev/bliver individer med homo-kønsorientering udsat for lidt af hvert, såsom ”hormonbehandling” for den del af adfærden, der udpeges som ”sygdom” – ofte alene med etik og visdom omkring seksualiteten.

Uanset holdninger er det svært at afvise, at de ramte individet er ubelejlige for diverse dårlige vaner: Mishandling af diverse levende væsner for at opnå misbrugelig tiltrækning – undskyldt med reproduktive årsager, trang til at (tvangs-)reproducere individer, konflikt med korrupt magtmisbrug der trænger efter dominans. Afvisningen af disse undertrykte elementer, kunne virke til at være drevet af en trang til at eliminere ubelejligheder, blandt andet ved at demotivere, bort-tvinge eller dirigere social opinion imod dette. Trangen til at opnå status i specifikke sociale sammenhænge, er et fint eksempel; ”Sønnen agerer på en måde der ikke var vellidt i de givne kredse, hvorved barnet forsøges tvunget til at være anderledes”.

Selvfølgelig dannes der også i mindre grad modstand fra enkelte ønskeværdige elementer, da det kan være lidt besværligt at omgås diverse behov. Der er steder hvor separation af legemeligt køn kan agere et nødvendigt led i at hindre ondsindet forbrug - såsom ved den enorme omkostning ethvert menneskeliv er (uddannelse, sikkerhed, mad, tøj, elektronik, opdragelse, stabile vilkår osv.), selvom der er lav sansynelighed for at tilvejebragte værdi vil udveje omkostningen. Foruden denne tilsvarende værdiskabelse, accelereres behovet for billigere varer, krævende at priser presses i bund, hvilket indebærer mere mishandling af væsner – herunder ved undertrykkelse. Det er utroligt hvordan et skift af dominans, til tider modarbejdes selv ved at så frø der spirer til deltagelse i undertrykkelse, hvorved ønskværdigheden af anden magthaver mindskes – støtten manipulerende tilbage til den eksisterende dominante faktor.

Det er dog ikke kun disse metoder der var ondsindede dengang. De kraftigt vanedannende narkotika, der belejligt kategoriseres som anderledes end hårde stoffer, følges i da af de tilsvarende vanedannende negative markater. Disse påbydes, påtvinges og promoveres af udøvere der manipulerer staten til at investere tillid i disse, såvel som diverse forbrugere af applikationen af midlerne på individerne. Brugen af stofferne og de negative markater giver midlertidigt behag gennem funktionsevne, social kompatabilitet eller fjernede ubelejligheder. Nødvendigheden for at varetage personlige sundhedsbehov og forandre sig fra skadelig levevis forsvinder så magisk. Dette forværrer dog individets tilstand, selv hvis det på overfladen kan se pænt ud, med mere end blot midlertidige konsekvenser - eksemplificeret ved det øgede behov for flere af samme type fiks.

Som individet ubelejligt sætter sig imod og afværger denne ondskab, en adfærd der bestemt ikke passer ind, bliver sunde adfærdsmønstre såsom distancering fra skadelig, rationaliserende, benægtigende og forløsningshindrende kontakt i stedet kategoriseret som sygelig. En sygelig vilje rationaliserer det som skadelige isolative tendenser, der kræver at individet, omkringliggende og verden bredt set ofres - den selvsamme tanke, der bruges til at danne distance fra individerne der udsættes for ondskaben, imens distancerende faktorer deltager i ondskaben.

Nære og tidligere kære, såvel som potentielle relationer, der nægter at skulle forandre levevis for derved at undlade at påvirke sådanne individer/individet negativt, fristes af disse pushere. Blandt værktøjerne er misledende information, løfter om forløsning af stress og et misbrug af den sandheds-fravigende dominans af den brede virkelighedsopfattelse. Samtidigt kan det være meget svært for den,

som fastlåses i denne dynamik, at finde accept og støtte da potentielle relationer hindres i at kunne dannes. Det er en fælde der er svær at komme ud af, og livet presses til desperat at søge veje frem, som individet simpelthen bliver i stigende grad frastødende grundet mishandlingen: Negativ påvirkning af omgivelser efter varig mishandling, hjernevask og forhindret eliminering af toksiske faktorer (ting, vaner, relationer, ..) i det liv de lever. Narrativet at de er jo bare syge – at diverse faktorer ikke betyder meget hvis noget – et ud af flere elementer, der er led i påtvingelsen og manipulationen af disse liv, hvorved ”behandleren” danner de isolative tendenser.

Det er en meget sygelig dynamik, der lader til at fortsætte i en søgen på dominans og magtbegær, centreret i en dyb frygt; kendskabet til virkeligheden, med dets medfølgende konsekvenser. Deltagende i undertrykkelsen risikerer tab af velstand, forandrede magtforhold i personlige relationer og evnen til at tage sig af nære og sikre deres fremtidige dominans. Blot frygten for det had, der ville rettes imod involverede, var ondsindetheden og de enorme medfølgende tab kendt. Alle de venner, fæller, familie, børn og ægtefæller der er købt med billige forklaringer, misledt ved brug af trangen til at den måde de lever på kan fortsætte – manipuleret til deltagelse i voldsom skade på dem de præsenterer sig som at holde kær. Forurettede der placeres i konflikt med samfundet, som sjæles fremtid bebyrdes hvor menneskelige komponenter konsumeres hjerteløst i et system, der sikrer at kontrakter opfyldes (hint i retningen af konsumerende produktionslinjer). Arbejdende individer, der ved forstyrrelser fra omgivelser og reelle behov i samfundet, bliver dyrere at forbruge. Samfundet købes på en passiv vis ind i deltagelse, ved forbrug af billigerer varer hvor priser sænkes ved undertrykkelsen – øjne lukkes, et slør så fristende at lade glide over – især i kravet fra de mange hvis udtrykte mangeltilstande ikke er undertrykte.

Det er en forværrelse af afhængighedstilstande hvor gavn, tryghed og tilængelig overskud bliver opnået ved at gøre skade, foresage andre lidelse og tab. Det er mange ugerninger, opståede dysfunktionelle tilstande herunder iblandt efterkommere, der gør endnu mere skade - hvilket i søgen på uskyld forstærker den kollektive addiktive trang; folk ender på gaden, i diverse former for misbrug og kriminalitetens vækst gødes. En øget trang til undertrykkelse resulterer naturligvis, og selvom reel forløsning eksisterer, bliver sådanne løsninger misbrugt og integreret i trangen til at bevare magtforhold – hvilket fortsætter det spind af løgne, der tillader lette forklaringer og bortforklaring af omkostninger. Beskrevne interesse-faktorer hvis magt sikres, er hverken ”de rige”, ”medicinal-industrien” eller ”mægtige”. Nærmere er det en blanding af personlige magtforhold og magten i forhold til de forurettede af dem der deltager i forurettigelsen. Blandt andet indebærer denne uudholdelige virkelighed et krav om kollosale økonomiske erstatninger, og anden magt ville skifte hænder – for slet ikke at tale om uønsket modsætning og konflikt, der som narkotika giver glæde, undertrykkes i opretholdelsen af en falsk form for fred.

En hypotese der med rette kan stilles, er at mønsteret kunne mindre om fortidens misbrug af indflydelse på den offentlige virkelighedsopfattelse, gennem diverse magt-strukturer såsom stat, religion og rigdom. En trang til fordelagtighed, hvor noget skal opfattes som skidt og andet ikke – en trang der findes også fra fortidige elementer, der trænger til en fordelagtig processering, tilfredsstillende diverse interessehavere. Blandt andet bliver produktionslinjer mere omkostelige end de ville være, hvilket tager fra gavnen af forbrugt værdiskabelse, der involverede utallige investerede arbejdstimer. Åndeligt set er skaderne der er hændt gennem historien, så ekstreme at det er let at forstå hvorfor søgelyset forsøges skubbet på afstand - opnået ved at ofre hvad der kan ofres i selv-sikrende adfærd - indtil en bedring af

kollektive ubehagelige forløsnings-metodologier vil blive benyttet. Evigt rodfæster dynamikken sig værre, hvor selv dem der ofrer andet for egen-dominans, eventuelt vil blive opslugt; svækkede, i desperate behov, forhadte, afhængige og dybt forankret i en kultur de blev misledt til at deltage i at opbygge omkring dem selv - pacificerede og misbrugelige. Det virker tilnærmelsesvist som en åndelig fælde, hvor sjæle trækkes ud i gerninger der danner tilladelighed til at misbruge disse intenst – ”når det findes ud af”. Men måske skal individer der lider af dæmonisme også behandles.

Dynamikkens fæstelse

Undertrykkelsen er ren gift for fællesskab; det danner de selv samme schismer, som så mange anklages for at være årsag til, som kulturen der bekræftiger metodologien fæstner sig i diverse strukturer. Deltagende i undertrykkelsen konflikterer vitterligt med dem der undlader at deltage, sidstnævnte ofte fortiede. Den uærlige natur af hændelsen inviterer kun til mere konflikt, følgende at folk overtales til hvordan at splittelse vil blive undgået, så længe (alle) lukker øjnene og belejligt indordner sig efter trangen til undertrykkelsen – helst med lidt modstand der skaber en fælles fjende. En frastødende og væmmelig enhed dannes, hvor enhver søger at undgå at blive en af "de forurettede" på bekostning af andre; misbrug af omkringværende samfund gror, og korruption tager fat, som værdier i stigende grad sættes til side. Det undertrykkende foretagende, der nu har skabt et problem i en struktur, går derefter sultent til værks ved at udbyde løsninger; tekst, materiale og andet der danner (selektiv) helhed – lette løsning der blot kræver, at der ses bort fra den gennemsyrende indoktrination, hjernevask og hindring af modstand på den ønskede virkelighedsopfattelse. Dominans formes gennem hvem-end der bevæger sig gennem strukturerne og tager materialet til sig, uvidende om omkostningerne, hvilket agerer frafiltrerende for liv der ikke underlægger sig. Basalt set agerer dette en kanal for trængsler, der søger at slippe for ubehag, tab af velstand, status og frygten for at miste det at være vellidt. Ingen er egentligt i kontrol – det er en ganske uorganiseret sygdom, omend denne sygelige destruktion kan tænkes at agere kanal for behov.

Skæbnen der udfolder sig i dette miljø, lader til at følge et mønster, hvor noget nær sandhed dannes fra løgn:

1. En grad af reel dysfunktion er gældende.
2. En trang til forløsning opstår.
3. Forsøg på at håndtere problematikken opstår.
4. Bedrevidende individer der bekræftiges af det samfund de misleder, påtvinger skadelige løsninger imod betaling, status, mulighed for at rejse, personlig sikkerhed og andet.
5. Bevidsthed omkring resulterende problemer blokeres - et intenst korrupterende misbrug af staten, sikrer at disse aktører er beskyttet imod konsekvenser.
6. Behov og mangel stiger omkring individet og i samfundet - af "ukendte årsager" eller på grund af individets ”sygdom” - medførende desperations-drevet misbrug af diverse arter.
7. Som kollektivt misbrug eskalerer, bliver retfærdighedssansen et let misbrugeligt instrument der tillader undertrykkelse og afvisning af kollektivt ansvar – opfyldende behovet for at ”eliminere” opstående besværligheder.
8. Flere forurettede liv bortforklares, og konsekvent stiger interessen i at afvise deltagelse i dårligdommen og de abnorme omkostninger. Samtidigt danner fikseriet følelser af behag og forløsning, fulgt af en uforklarlig hunger. En sult nu ikke kun omkring individet, men bredere i samfundet, der på magisk vis virker til at være usammenhængende med håndterings-metodologien.
9. En forståelse af relevansen af hvordan ting opstår tager form – tænk på samfundets køb af ”problematik”-fjerner med dets produktionslinjer.

10. Frygt for konsekvenserne af at være deltagende i udbudet af forløsningerne der dannede problemer, leder til at diverse faktorer søger syndebukke, opmærksomheds-dirigerende konflikter og rationalisering af anvendte metodologier.
11. Et produkt til at møde dette behov opstår, af mange der i mangel-tilstande oplever lettelse derved.
12. Trangen til forløsning stiger, som mange ender i dysfunktion de ikke ville og lider af konstante smerter; for ikke at tale om sociale tab, ødelagte sunde rytmer og andet der følger disse sløvede tilstande der induceres – præcist som ved brug af anden narkotika (alkohol, gadestoffer, ..) og racisme.
13. Skaderne, og nok især erstatningsbehov, afvises og benægtiges på det groveste. Investeret tillid misbruges, og detaljer udlades som dårligdommen anvendes som bevis for behovet for mere narrativ-bekræftigende mishandling der sikrer dominans.
14. Som falsk data fodres ind i mentale strukturer på individer, påvirkes udformningen af tanker, hvilket resulterer i klassifikationen af tanker som ”sygdomstegn” – manglende detaljen af denne dysfunktion opstår som direkte resultat af mishandlingen fra de selvsamme som evaluerer.
15. Niveauet af skade rationaliseres og minimeres; hvorved det i stigende grad bliver svært at anerkende skaderne som et problem – det belejlige narrativ forbruges i stigende grad og al divergens mødes med intens modstand.
16. Forbrug, konsumering og andet der følger alt dette bliver så intenst, at behovet for sikkerhed, sundhed og andet der trues, misbruges som årsag til at blive ved med undertrykkelsen, kanaliserende behovet for at problemet kan skjules bare lidt længere. Konflikter med omgivelser opstår for det beværtende samfund.
17. Det bliver så let en måde at benægtige anden ubelejlighed på, at liv hvor noget søges skjult, let forsvinder og bliver uhørt ved at de ender ”uheldigt placeret” i forhold til denne forvrængning – hvilket da også belejligt tjener til at kunne sprede korruptionen, der tillader at dette forbliver skjult i mørket.

Epidemisk natur

Alle de skader, repetetive usle gerninger og omkostninger der skjules, rationaliseres og fordrejes til at blive anskuet som ønskværdige, indebærer en række konsekvenser. Dynamikken er infektiv og fastankrer sig. Imens undertrykkelsen, overfladisk set, lader til at være nødvendig for at det hele kan hænge sammen, udvejer omkostningerne ved metoderne markant den gavn der måtte komme heraf. Selvom sårbarhed sikres imod forstyrrelse, dannes flere knudepunkter der hindrer tingenes gang.

Kraftigt forbrugende høje bygninger, broer, teknologi og sociale sammenhænge er altså struktureret delvist ved passivt forbrug af denne gennem-uærlige psykiatriske undertrykkelse af andre liv. Langt hen af vejen, selv i samme konstruktions-processer, er det unødvendigt forbrug. Behovet der opstår i sammenhæng med omkostningerne fra de selv-samme metodologier, der tidligere blev appliceret og tog pladsen for andre måder at håndtere tingene på, er de selv samme behov der i konstruktions-processer opfyldes ved den udbudte undertrykkelse.

Gavnen udvejes drastisk af omkostningerne, der kræver mere af selvsamme gavn - og et cancer-lignende spredsningsmønster er synligt. Al denne konstruktion, der resulterende bliver mindre vist sammensat end hvad ville være tilfældet, er nu opbygget og fikseret i behov for specifikke former for vedligeholdelse og kompatibel udvikling. Samfundet og private faktorer bindes til enten enorme tab ved demolition, eller at eksistere med et medfølgende behov, der kræver enten deltagelse i undertrykkelsen eller på anden vis evigt billigere og let-konsumerbare løsninger – hvilket sjældent opnås ved andet end mishandling af væsner (både i det fjerne, og hvad kan slippes afsted med i umiddelbare omgivelser).

Det lader altsammen til at gøre det let at arbejde, mindske leveomkostninger, tillade billigere elektricitet, lette udvikling af "bæredygtige" metoder, gøre serviceudbud billigere, tillade uddannelser og certificering samt at udvikling – hurtigt, billigt og uforstyrret. Manglen på en bred og ærlig tilkendegivelser af "nu vil vi undertrykke sådanne, dig eller dine kære, i stedet for at lade disse heale, imens vi samtidigt blokerer vejen til sundhed, fordi det tjener disse interesser" gør det meget svært at undgå al den psykiske kannibalisme der medfølger. Værket der udføres, må være enten meget vigtigt, eller konsekvenserne deraf manipuleret til ikke at hænde, i den villighed til så ekstreme omkostninger og lidelse, der er involveret i enhver arbejdstime. Handelen mellem ansatte og løn-udbydere, indebærer at trangen til at det udbudte er værdiskabende (eller ser sådant ud) – og ikke er mere omkosteligt end gavnende. Mangen en bevægelse af pengestrømme, involverer et indirekte forbrug af undertrykkelsen.

Inden at det ovenstående leder til afvisning af materialet, værende meget ubelejligt, er der et andet aspekt der er vigtigt at se på. Der er et andet kraftigt afvist værdi-element, hvilket er hvad der svarer til enorme medicinske omkostninger; antallet af sjæle der skades voldsomt undervejs i dette liv, som hver især skal sikres imod forværring, må kræve en abnorm resource-tilgængelighed. Foruden dette resource-overskud, bliver det svært at trække sjæle ud af dysfunktionelle tilstande. Dette led i produktionslinjer, betyder at det bliver meget svært at skabe reel værdi, hvor overskud kan dannes der kan investeres i at trække endnu andre sjæle ud af uønskværdig fiksering.

Forfatter: Anonym **Epidemisk undertrykkelse** December 2023

I evaluering af værdi, må det indbefattes at det er svært at gøre noget ved disse origin-punkter af fortsat spredende dårligdom (omkostninger), hvilket kalder på benyttelse af mindre venligtsindede metoder, selv hvor stor kærlighed er. Foruden dette er det svært at investere i at trække blokerede resourcer frem. Resourcer der gør dette lettere tilgængeligt, er hvor kendskab til omkostelige gerninger er, hvilket - uden at det skal motivere sådanne kulturer eller at overfladiskhed skal gøre sig gældende – kan findes i aftryk efterladt af liv der narrer samfundet. Udbudte timer imod høj betaling, fra individer der erklærer sig som at møde minimumskravene, til at kunne påtvinge andre liv markater, stoffer og så fundamentalt forandre samfundets opfattelse af disse. Foruden at dette bearbejdes, vil der være et konstant dræn af resourcer, og mange mindre passive og uvise gerninger vil blive mere skadelige end de ville – resulterende i at hjørnesten ved ren økonomisk vækst bliver en mangelvare; tillid, tilgivelse, indre ro, visdom og andet. Resulterende er et enormt behov, der sultent og evigt kalder på mere og mere, med adgang til meget viden om hvordan det er vigtigt at processere værdi, der er frembragt ved intens mishandling af væsner for at opfylde behov. Hvilke sjæle, eller dele deraf, vil blive svære at bringe til en tilstand, hvor overskud formes fra investeringen lagt deri?

Infektivitet

Den infektive natur af den beskrevne dynamik, indebærer en misledelse af befolkning, hvorved mange pådrages deltagelse. Informationen der cirkulerer, bliver i stigende grad en korrupt strøm, hvilket indebærer mere svært fordøjelig misinformation, konflikt og dårligdom. Selv ordensholdende arbejde tilpasses disse frygter og trængsler, frem for at kunne tjene. De udformede rammer, der gerne skulle skabe et trygt og sikkert miljø, fordrejes til at sikre korruptionens fortsættelse, hvorved medlemmer af samfundet på dette punkt oplever en kontinuær forværrelse – drevet i retningen af dysfunktionelle tilstande med ubehagelige følger. De forbrugte resourcer, beskytter i stedet en forværrelse af sjælene, på en unik måde der usansyneligt kunne hænde uden for dette kunstigt skabte miljø (lidt som en kemisk indre tilstand).

Lyset der gerne skulle mindske ondskab og øge den fælles velfærd, om det er i kærlighed til andre væsner, deltagelse og service eller vis sammenhæng; det tiltrækkende lys af kærlighed til livet – misbruges i stedet som kraftkilder i disse mørke behovsopfyldende skæbnesmønstre. Velsindede gerninger og levevis bliver en undskyldning, en metode hvorved samfundets fælles vågende øje, lukkes for andre aspekter af hvordan individer lever og påvirker verden; herunder hvad der indirekte foresages. Liv der kan se rene ud på overfladen, mindsker mindre skade end hvad de foresager de selvsamme væsner de passivt udgives for at hjælpe, blandt andet gennem tabet af tillid til hensigtsmæssige levevis gennem et misbrug af det ethos dette måtte give – skæve på ”positivt fremskridt”, der mangler at infaktorere både nuværende og fremtidige tab der medfølger, i manglen på at sikre imod acceleration af dette minus.

Alt omkringliggende og nærliggende der giver kraft eller energi til denne drænende dynamik, trækkes ind i deltagelsen – hvilket for hver deltagende skaber et langt større minus, end det umiddelbart måtte lade til. Forbruget korrupterer samfundet indefra, imens undertrykkelse præsenteres som at opretholde sikkerhed imod eksterne trusler – fulgt af en svækkende påvirkning fra al den medfølgende sygdom, dårligdom, rationalisering, korruption, gustne adfærdsmønstre, åndssvag adfærd, tab af samarbejdsevne og mistillid det danner som et toksisk side-produkt. Det er som en naturligt opstående forbandelse der gror, korrupterer mere, inviterer flere og flere negative intentioner hvilket øger det desperate behov. Selv forløsende energier, der i det intense behov kan tage en destruktiv form, bortdirigeres ved brug af løgne og bedrag; rettet i stedet imod hvad der ubelejligt forløser, og derved er noget interesse-faktorer modsætter sig.

De mennesker der deltager i undertrykkelsen af en kær, forbruger ofte de negative marakter som en undskyldning – skjult vold, kombineret med promovering af stof-bruget og en derved-opstående trang til bekræftelse af egen handling. Søgende hvad der opfylder dette behov, ender disse i samarbejde med andre der ligeså har lig i skabet, og tilsammen trækker de endnu andre ind i deltagelse – blandt andet via rationalisering der spreder sig som tråde igennem sociale relationer. Den behagelige illusion af uskyldighed og fralæggelse af ansvar samt indbyrdes magtforhold kan fortsætte.

Det ramte individ, ofte i forkrøblende situation, vil ofte være fanget i en afhængig tilstand af sådanne nære, selv efter undertrykkelsen og stof-mishandling after. Resultatet er at livet er fastlåst i en

uhensigtsmæssig social sammenhæng, der kan gøre det svært at række uden for den deformerende sociale omstændighed – i bedste fald resulterende i et opdelt socialt liv, hvor en indre manglende sammenhæng vokser, påvirket af både hvem livet er afhængig af – og hvad de søger. Samtidigt følges trangen til distance af en frodig grobund for negative indbyrdes følelser, samt svækkelse over for transgenerationelt transmitteret dysfunktion (adfærdsmønstre, interaktioner, diæt, fikseri-metoder, andet forbrug etc. der danner lignende dynamikker) – ofte resulterende i grader af vedvarende separation mellem undertrykte fra nære og kære. Dette er næppe en intenderet hændelse, men kanaliserer et intenst behov for sikkerhed fra voldelige modreaktioner på undertrykkelsen.

Det er vel kendt at dem som står én nærmest kan gøre én mest skade. Nærliggende forceres ofte ud i at gavne af næres dårligdom, en form for kannibalisme, hvilket selv ved kendskab til ”uskyldigheden” kan være svært at se gennem fingre med. Karriereliv, arbejde og indtægtsmuligheder kan fortsætte uforstyrret – livet kan fortsætte uden store forandringer og trives på overfladen. Ofte synker livende ned i en tilvænning til behags-tilstande, hvor de belejligt ikke behøver tænke på hvordan de påvirker den nære. Hvor dette hænder, opstår den naturlige søgen på at undgå at dette opfattes, da konsekvenserne der følger deltagelse i denne form for ondsindede bedrag af både individet, nære og samfundet, kan være uønskede. En grad af komplicitet udvikler sig, similært til gavn opnået gennem vold, af hvem der opnår gavn ved udformningen af disse dårlige situationer.

Blandt disse er dem der så kærligt, i starten, arbejder med mennesker der er hindret på diverse vis. Idag alment kaldt for "udsatte/handikappede/svage/psykisk syge mennesker" – individer udsat for denne standardiserede ondskab. Dette danner en kraftig rationalisering på brugen af stoffer, markater, vold og andet – hvilket manifesterer sig i mønstret rationalisering på fundamentalt similære elementer; gadestoffer, vold i hjemmet og andet. Forløsning hindres i de liv, som ansatte og nære udgiver sig for at agere i overenstemmelse med interesserne af - en uærlighed, der misleder den bredere virkelighed til en illusion om at behovene hos sådanne individer er oprigtigt opfyldt, frarøvende individerne at dårligdom fjernes og at støtte kan opstå, der ville sikre balance i deres eksistens.

Det er svært at omgås de mange børn og unge der misledes ud i deltagelse, noget der minder om gadens lokkeri; trukket ud i deltagelse i forurettigelse - for slet ikke at tale om de mange unge der selv ender med negative markater, i pakke med et vanligt indtag af pålagt narkotika (hvilket jo ikke er vanedannende ifølge pusherne) – samt hvad der ofte medhører af andet misbrug. Sværere og sværere bliver det at se de forurettigede i øjnene, og med tiden overgives disse fra nære og lokalsamfund til selvsamme magthus der solgte pakken til at starte med. Nogle gange holdes disse da i stedet fast i, delvist mishandlet af psykiatri, delvist holdt fast i – hindrende veje frem, at de kan tage sig af sjæl og ofte er tilværelsen lidt svær at nyde. Forurettigelse forekommer i det skjulte, og hvor det kan tales om venter flere markater og mere narkotika – eller eksempelvis familie der søger at det pacificerede og hjernevaskede liv bliver reproduceret midt i sådanne elendige vilkår.

De deltagende selv synker ned i evigt stigende emotionelle behov, konsumerende trang og frygt-drevet søgen på at sikre selvet. Interessen i at bevare dominans stiger - især i tilfælde hvor andre rammes af negativ indirekte påvirkning - svaghed over for udbudte billige og lette løsninger opstår. Løgne og bedrag der er svært at diskuttere, eftersom enhver tilnærmelse af ærlig debat, ofte bliver mødt med et misbrug af ekspert-ethos, manipulation, spinderi, misbrug af autoritet eller magt, sublime trusler og brug af traumer der aktiveres med rette ord. Negative intentioner, risikoen for at blive opfattet negativt

og lignende rettes bort og i stedet imod hvad denne korruptive dominans modgår. Det er let at forestille sig, at dette værk vil blive forsøgt bortforklaret, aflagt, gemt til senere og afvist på det kraftigste med alt der kan benyttes. Aller helst de demotiverende og følelses-rige anklager om at bring unge og børn i fare, passivt pointerende en mangel på ”accepterede” understøttende argumenter. Hvad mon gror i al det mørke, der opstår som sløret lægges over øjnene? Der er her en kilde til enorm vrede, hvilket let kan opfattes gennem beskrivelsen af hvordan diverse ubehagelige tilstande fikseres til at fortsætte.

Som en tæge der efterlader en sygdom

I stigende grad ejes den større fælles sammenhæng; EU, UN, religioner og andet. Kulturen der ubevidst driver en undertrykkende tilgang til sundhed, lader til at i høj grad agere en validerende faktor, for hvem som i disse miljøer, kan være egentligt deltagende i beslutningstagensprocesser. Resultatet er, at selvom der næppe er nogen som bevidst intenderer det, at en eksklusion forekommer af individer der modsætter sig dominansen (på bekostning af den større fælles sammenhæng og alle dets medlemmer). Som en vækst der gror; drevet af frygt, løgne, trængsler og andet - higende efter magten der er tilgængelig i regerende værktøjer og centraliserede informationskilder, brugbare til at eliminere potentielt konflikterende dominans. Magten i strukturen lader til, ved et kort blik, at være distribueret til hvem der er i stand til at opnå støtte; domineret af akademikere, sundhedspraktiserende og hvem som sætter dagsordenen – en selv-bekræftigende bobbel, sjældent med smag for andet. Identificerende spørgsmål: Hvem certificerer arbejdet af ansatte? Hvilke led er der i produktionslinjen, og opretholdelsen af personligt magt? Hvad foretager de sig i deres praksis? Hvilket sociale kredse er i kontakt med denne dominante kultur?

Individerne der i magten er fikseret i en afhængighed af at skabe lidelse og dårligdom, er kun en lille del af problemet, og synker selv ned. Dårligdommen vokser og flere trækkes ind i deltagelse; set udefra kunne det fejlagtigt virke intentionelt - et problem så dominerende, at det ikke kan tages op, hvorved behovet for at konsekvenser undslippes bliver kanaliseret. Selv blev involverede eventuelt stillet til ansvar; når bortforklaringer, misassocierede skader og andet driver behovet for forløsning til et punkt hvor det må mødes med enten ødelæggelse af virkeligheden selv, eller at blive bearbejdet – selv der vil trækket i en uhensigtsmæssige retning være forankret i love og anden udformning af strukturen. Der opstår også et stigende behov for økonomisk dominans og sikre grænserne udadtil, da øget forbrug resulterer i mere mishandling for at priser kan betales - hvorved beslutninger skal tages hurtigere og der er mindre plads til forsigtighed. Forekomsten af dynamikken er så destruktiv, giftig og svækkende at det kunne opfattes som et angreb – enorme tab fulgt af en midlertidig tilgængelighed til midlertidigt øget kapacitet.

Selv en ny magtstruktur vil formegentligt blot agere vært, for denne parasit-lignende udformning af skæbnen. Dette minder meget om et mønster i historien, der hænder hvor der er en kraftig indflydelse på perceptionen hos nøglefaktorer; magt eller autoritet over hvordan den brede befolkning, eller beslutningstagere opfatter virkeligheden. Allerede på dette tidspunkt er beslutningstagens-processer mindre domineret af mennesker, hvilket kunne pege på hvor opfattelsesevnen søges påvirket næst. Det er mindre magisk end det kunne lade til; blot behov der ikke kan finde bedre kanalisering.

Et oldgammelt problem

Stilles hypotesen at dele af det enkelte liv fortsætter efter livet, er det svært at afvise at skaderne pådraget i dette liv, vil kræve en forløsnings-process efter døden. Da det er utallige sjæle, hvis tabte "sundhed" kræver healende processering, må forbruget til hvad der minder om ”medicinske omkostninger” involvere et voldsomt tab af tilgængelighed til resourcer. Ethvert afgået liv, vil også efterlade et aftryk, hvorfra som ringe i vandet spreder sig. Påvirkning der stammer fra et punkt, som kræver energi at vedligeholde en ønskværdig udformning fra. Altså betyder dette et tab af resourcer og potentiel værdi, hvilket i en logik der er mere kompatibel med det mindset der installeres i uddannelses-systemerne, betyder potentiel konflikt i mangel på vital resource. Mangeltilstande hos ofrede, herunder dem der udførte ondskaben, vil danne frygt og motivere endnu andre til at sikre selvet og nære på bekostning af fællesskabet. Dynamikken kan i forvejen kun opstå i et kraftigt misbrug af den type overskud, der dannes gennem terror- og behandlingsfiks.

Religioner lider under afvisningen af tro; viden afvises, der ville forme bevidsthed om naturen af metoderne. Viden som er del i evnen til at opfatte, at vi er del af en større virkelighed – rationaliseret bort. Trangen til at afværge devaluering af status, frygtende at blive svækket – eller værre endnu ”en af dem” – hvilket danner adfærd der kan minde om det klassiske misbrug af koncepter om underverdenens væsner, benyttede Satan som syndebuk. En historie fortalt, læst og bekræftiget af omkrigværende danner en advarende tro – et narrativ der derfter misbruges i en fordrejelse af hændelser og erfaring, til belejligvis at fjerne ansvar. Dette selvom at usle gerninger, dårlige tilstande og andet - uanset indblandelse fra ekstra-terrestrielle magter - er et produkt af levevis af utallige liv der påvirker negativt; kulminerende i intens dårligdom. Misbruget af syndebukke agere blokerende for modstand, blandt andet på en måde der tillader fortsætteligheden af gerninger, såsom misbruget af mennesker til seksuelle formål.

Korruptionen, undertrykkende af natur, kendes vel fra misbrug af religioner; had rettes let imod disse, som samtidig er ganske ubelejligt i vejen for mishandlingen af diverse levende væsner; agerende hindrende for diverse ting der gør produktion af billigere og billigere varer muligt (omend med svære langtids-omkostninger). Trængslerne fra utallige deltagende liv, kanaliseres gennem en destruktiv kraft, imod hvad der beskytter levende væsner - væsner der er tiltrængt af misbruge til at producere billig elektronik, flot tøj, uddannelse og velsmagende bøffer. Denne kraft, intenderet eller ej, opnår mere styrke ved at aktivere andre destruktive energier. Historisk set, fandt behov en kanal ved korruptionen af religioner, på en måde der inviterede had og dannede inhibition af disse. Det nævnte eksempel med trang til at kunne misbruge liv på seksuel vis, såvel som trængsler fra diverse faktorer til at reproducere forbrugelige menneskelige komponenter, finder kanalisering gennem at partikulære træk, men ikke andre, udpeges som værende problematiske. Opmærksomheden fjernes derved fra reelle faktorer der danner problematikken, og trangen til misbrug af levende væsner, finder kraft ved at konsumere udformningen af religioner, på en måde der tillader den voldsomt konsumerende natalisme og eliminerer anden hindring af misbruget. Kilden til dårligdommen føles derved overfladisk som værende proxyen; religionen.

Som store populations-segmenter falder til mindre vise levevis, påvirkes også dem der udlever religiøse pligter. Over tid former dette hvad manifesterer sig fra kirker, sanghaer, moskéer, shamaner og klostre – enten agerende vært for misbruget, eller oplevende en blokering af den forløsende påvirkning. Dette hænder da også idag, i takt med at rationaliseringen på undertrykkelse, gavn af næres lidelse og andet spreder sig. Som menneskeliv blokeres fra helligere levevis, opstår en desperation omkring det at så mange liv glider i en retning, imens at manglende opmøde danner fustration. Et misbrug drevet af ubevidste trængsler og utalte løfter om gavn og personlig sikkerhed, kan forekomme gennem deltagende i dynamikken, der danner kanalisering af behovet for den kulturelle fordelagtighed. Disse liv kan ende med at agere salgsmænd af styrket religiøst opmøde, i bytte for tilladelige ord og tankemønstre der vinder frem gennem bruget af helligt ethos, der sublimt promoverer brugen af negative markater eller tillægger undertrykkende narkotika at være ”medicinsk”. Forløsende af det problem der skabes, misbrugende en manglende resiliens og rationaliserende ugerninger som ”sunde og nødvendige”.

Dette hænder i en kollektiv sammenhæng, hvor ubelejlige forandringer afvises som nødvendige, og gennem beslutningstagens processer involverende mennesker, er diverse investeringer lagt i at bedre "tingene", på måder der mest af alt tjener til at forlænge lidelsen for utallige væsner - tilføjende til sjælenes konsekvent nødsagede healende færd efter livet. Flere og flere synker ned i en dyb afhængighed af at ofre, søgende gavn og at undgå tab, øgende det forbrugende behov i processen. Det er en tilstand der næppe magisk forsvinder ved døden, grundet de formninger der lader til at forme sig i sjælen – afhængig af krævende vedligeholdelse. Det tilsvarer hvordan at social adfærd, tøjstil, bevægelsesmønstre, tankemønstre og andet processeres i fællesskab - hvilket er svært tilgængeligt uden meget forbrug, medmindre nær det lys, der også blotlægger ugerninger både af og imod individet. I frygt for hvad dette måtte indebære, opfyldes behovet mere og mere gennem stof-betyngede sociale sammenhænge såsom fester, barer og andet.

Lyset konsumeres; ”guru”-konceptet, der betyder noget nær ”en som fjerner mørket”, misbruges som en vært – bortvisning af mørket giver i processen plads til at sprede accepten af undertrykkelse, mishandling og afvisning af muligheden for at heale. Den misledende trang, finder accelereret spredning gennem hvor kærligheden vokser, men lige det problem ikke fanges – til tider fordi at kærlig adfærd kun er muligt når livet er let, opnået ved deltagelse i undertrykkelsen. Promoveringen af "accepteret ønskeværdige og lyse væremåder", hvor logik beskyttes mod rationalisering gennem en-vejs kommunikation, misbruges altså til at promovere undertrykkelsen af utallige, afvisning af ligeværd, rationalisering på mishandling af liv med stoffer, afvisning af problematikken ved at mishandle levende væsner og andet. Som overfladisk mørke bortvises, dannes fordelagtighed for et dybere og mere ondsindet mørke. Det er lidt som det forkerte i at bruge bande-ord, imens promovering og ophøjelse af slaveri og undertrykkelse af fuldt ud acceptabelt – en exorcisme der inviterer en værre dæmon.

På tværs af kulturer, igen og igen, opstår dynamikken i forskellige udformninger. Om det så er separate hændelser, i nogen grad separate, sammenhængende eller transmissions-baseret (ny vært når den nuværende ikke kan bruges til at kanalisere behovet). Et mønster af misbrug af perception, en deformering af den kollektive virkelighedsopfattelse, hvorigennem opstår en følelse af sikkerhed, produktion der kan hænde uforstyrret, "behov" der opstår som et sideprodukt af luksuriøst forbrug kan

forekomme "konsekvensfrit". Det er malkanaliseret behov; som et scam og delvist en rov-adfærd der rammer svagheder der medfølger kollektive afhængighedstilstande af at skade for at danne gavn.

Siden oldtiden var magten over den brede virkelighedsopfattelse misbrugt; blindt accepterede afskyelige respons-mønstre, der installeret i kulturer rammer markerede individer. Markeringen fjerner ubelejligheder, og som metodologien appliceres, bliver diverse forbrugte elementer lettere tilgængelige: Viden, fordelagtig sikkerhed, let adgang til kapital - trækkende flere ind i at skjule personlig indirekte deltagelse. Det er som lette penge ved at sælge gade-narkotika; en solgt belejlig forklaring af at ”de er bare forkerte, og det er måden at håndtere det på” – hvilket tager pladsen for mindre afskyeligt tilkomment gavn, drivende mange ud i at blive unødvendigt komplicitte. Nogle selvfølgelig ville være nødsaget besværligere veje, blev hindringer ikke borttvunget med bortforklaringer.

Livene der rammes

Denne adfærd, hvor respons-mønstre retter en passiv negativitet imod kategorisk placering - såsom rettet imod hvad er uønsket – aktiverer en standardiseret skadelig og terroriserende respons, der ikke stilles spørgsmål ved: En fristende negativ markat, magiske piller og lette bortforklaringer.

- Den nære der begår vold men anklager den anden for sindssyge
- Samfundet der hindrer økonomisk selvstændighed, og synker individer i en dybere afhængighed af "ydelser" - og derefter anklager disse for at være byrder
- De hjemløse der udpensles som skadelige bakterier, og dette af selvsamme grådige foretagende, der blokerer disse fra ærefuldige velfungerende liv

Det minder meget om fortidens metode med at sende ægtede individer, der nægtede at underkaste sig hvad eksempelvis fjernede dem fra Gud, til galeanstalten som en betvingelse. Dysfunktion og ondsindetheden er så let at misbruge at netop dette sker - et værktøj der ved brug, inviterer endnu andre til at deltage i at skjule gerningerne. Frygt opstår for selv at blive appliceret dette værktøj på, hvorved en selv-sikrende trang trækker endnu andre liv i retningen af at danne similære magt-forhold. Dette rammer ofte hvem som allerede er forurettet (den tabte/resource-svage/ubrugelige/"vant til det") - en svækket tilstand individer ofte ender i, i kærlighed til nære - hvilket danner en oplevelse der kan beskrives som at "blive stukket en kniv i ryggen".

Hele hændelsen er til dels et grotesk forsøg, på at opretholde konsumerede komponenter i fortsat servicefunktion og på anden vis undgå tab, såsom i omgivelser der forbruges, hvor liv er i vejen for forbruget. Denne ondsindede tilgang til at håndtere ubelejlige menneskeliv, i det kraftgivende navn af sundhed, udføres af folk der udgiver sig for at kunne et værk, men totalt fejler reelle minimumskrav. Skaderne der medfølger er ekstreme, og besværet det medfører, øger kun minimumskravene - hvorved endnu flere fejler og endnu værre skader opstår. Involverede lider af frygt, da virkeligt mange påvirkes negativt, hvilket resulterer i trang til dominans (forbrugende terroriserende metoder). Det der forekommer er dæmonisk af natur; bindende individer med narkotisk afhængighed, manipulerende og

hjernevaskende disse, imens at omgivelser købes med lette forklaringer og andre fristelser. Dette tillader let tilgængelige resourcer.

En lænke der gror ind i livet på forurettede, især hvor andre afhængigheder opstår og kombineres med stigende omkostninger ved pille-forbrug og tabt overskud til at forme en sund indtægt – samtidigt med at undertrykte liv lider voldsomt hvis ikke de indfinder sig efter denne slave-binding. De ramte (markeret med "diagnoser" - nogle med værre oplevelser end andre, noget der kan være svært at se) bevæger sig repetetivt, til de samme distributions-punkter; programmeret til at påvirkes og blive aflæst, noget der også giver indblik i knyttede kulturer, samt mulighed for at påvirke disse – resulterende i isolative tendenser og besværliggørende inklusion. Indsamlet data, observation af forandringer, adgang til viden og indsamlede metoder til at opnå sundhed - det kan minde om farmning, da netop denne type viden forbruges af den kultur, der køber adgang ved også at applicere det til at gavne populationer bredt.

Distanceringen til det blotlæggende lys, der følger ondsindetheden og en ganske naturligt opstående usikkerhed, resulterer i en kollektivt isolerende tendens – der opstår hvad minder om en "stofbule". Korrupt adfærd følger en trang til fordelagtighed blandt individer; fordrejelse af virkelighedsopfattelsen, hvor opmærksomhed dirigeres ved at udpege nogle, som værende problemet eller fjenden – formende negative energier på en måde der kan danne en illusion af sikkerhed for enkelte. Infektive bobler, der gennem voldsom skade og giftige svært forløselig følgevirkninger, øger behovet for mere (og opståen af mere behov) af selvsamme applicerede metodologi – foruden hvilket individet er mere udsat. Trangen gror, voldsommere metoder appliceres og et misbrug af legale strukturer tager form. Frygten stiger for selv at ende i en svækket position, der indebærer at misbruge og mislede kollektivet i stigende grad, skadende fælles interesser.

Reel ondskab der inviterer et korrigerende pres, almen grænsesætning og foløsende samtaler bliver sværere at kende til forskel, fra den dirigering af energi, der skjuler sig som hjælpsom eller gennem ethos-misbrug insinuerer sandfærdighed - ofte gennem postulerede akademiske beviser, der over tid viser sig usande. Til tider kan uærligheden resultere i at nogle størrelser inddrages, som manipuleret ender med at udøve uintenderede skader. En kultur af frygt for kendskab til bedraget, indebærer dynamikker hvor fortielsen tager form af at transformere ondskaben til tiltrængt værdi, hvorved sikkerhed købes og konsekvenser undgås. Det kraftige misbrug af undertrykt bevidsthed, såvel som delvis eller begrænset opfattelse, danner tilvænning og trang til lave bevidsthedsniveauer.

Karrieren af deltagelse kan være svær at komme tilbage fra, da ondskaben meget hurtigt eskalerer - ofte resulterende i at kun en funktionel sans for virkelighed består. Kontakten til selvet, med-mennesker, levende væsner, ånd og selv elektroniske livsformer svinder ind. Imens det er vigtigt at undgå overfladiskhed, kan det forme kompetetive sociale dynamikker, der kun giver lidt plads til medmenneskeligt samvær. Resulterende dannes en søgen efter forenigelse og sammenhæng; hvilket fejlagtigt forsøges opnået gennem mere konsumering, dominans og andre former for misbrug. I den sociale afvisning der opstår medmindre folk afviser ondskaben, dannes en splittet sammenhæng der kun kan eksistere ved (narkotika-baseret) undertrykkelse som led i et ordensmiljø. En trang der i ekspansion af interessen, naturligt uddelegerer fordelagtighed til hvem der lader sig købe med tomme løfter, ind i deltagelse; svage sjæle misledes til at ofre miljø, land, nære, verden, civilisationen og mest af alt de individer der udsættes for ondskaben - samt selvfølgelig hvem udfører denne (herunder dem

selv). Den begrænsede tilstand der resulterer, kan siges at være en karma der medfølger deltagelse i at udsætte undertrykte for forfærdelige ting, og være med til at danne kriminalitet samt forbrug og deformation af fængsels-systemet.

Undertrykte individer, udsat for lidt af hvert, vil ofte ende i grader af dysfunktion. Vildledt kan det resultere i at de agerer imod personlige interesser og bliver deltagende. En søgt deltagelse, der sikrer illusionen og hvor nok deltager, bliver det ”acceptabelt” og mindre demotiveret. Denne adfærd kan gøre det meget svært, at anskue de ramte som noget nær at være under en kollapset bygning.

Den der..

- .. sætter grænser og siger nej, men nægter personlig ansvarlighed og egen-deltagelse i udformningen af fikseringen
- .. i en demotiveret tilstand synker ned i misbrug
- .. straffer verden gennem passiv negativ påvirkning
- .. fortsat afviser virkeligheden og accepterer det narrativ de fodres, inficerende endnu andre og selv blivende sygere og sygere
- .. finder gradvis frihed og bedring gennem forenigelse med magtmisbruget, blandt andet ved at forstærke undertrykkelsen, eksempelvis ved at afvise narkotikaet men sublimt promovere de negative markater
- .. midlertidigt mindsker smerte-tilstanden ved at bekræftige ondskaben og få mishandleren til at føle sig godt tilpas
- .. rekrutteres og finder sikkerhed ved at blive "in", også kanaliserende behovet for pacificering af potentiel uønsket modstand samt at trække andre ind i deltagelse
- .. modsætter sig af al magt, og i konflikt med ondskaben bliver socialt myrdet, mere skadet, yderligere undtrykt – ude af stand til fortsat at agere forløsende, og i processen forværre karmaen for de allerede mange passivt deltagende
- .. finder overskud ved at benytte kendskabet til den ekstreme korruption, hvor det er svært at henvende sig for hjælp selv når forurettigende ting hænder

Ud over dette, vil der i sammenhæng med at blive udsat for denne ondskab givetvis indlejres en frygt for:

- Nære relationer - som dem der passivt forrådte
- Vejledere, terapeuter, healere, præster and andre der udbyder løsning og er med autoritet - som psykiatere og hvem som misbruger ordet "sygeplejersker"
- Nation, landområde, kultur og familie – som den sammenhæng der udsatte livet for ondskaben

Strukturer der eksisterer og tager sig af grusomt forurettede individer, inficeres og misbruges ligeså. Foretagende der tager sig af afhængigheds-tilstande af diverse arter, infesteres af denne skjulte infektive bobbel af frygt, ugerninger, ondsindede behovsopfyldelsesmetodologier og behov for evigt billigere fiks. De mange, der som by-catch ved fiskeri, er ofret – men da også selv kan være afstandstagende fra deltagende levevis – er ofte knækket, og motiveret af desperate omgivelser, til at tage imod hvad som helst. De mange som allerede ligger ned, er mishandlede og tværet - de riskerer at blive trædt på, og stampet lidt yderligere på, og at blive trukket ind i deltagelse. Ved blot lidt kendskab til behovs-kanalisering, er det let at forstå som skadeligt for langt mere end blot individet, resulterende i intense behov for forløsning. Illusionen om selvet som isoleret fra alting, forblænder fra at kunne

observere hvordan at mishandlingen af allerede skadede individer, er som at træde i et kollektivt sår - hvorfra ringende i vandet spreder sig.

Ved centre hvor individer hjælpes ud af afhængigheder, bliver sådanne let overtalt; frigjort fra seksuel mishandling, vold og gadens ondskab - bringes disse ofte ind i årelangt farmaceutisk mishandling. For mange resulterer dette i deltagelse i at promovere disse midler, noget der ikke kun er svært at komme tilbage fra, men også placerer individerne i selvsamme kultur der har en større andel i at mishandle dem. Fristet i desperation, kan gavnen opnået ved promoveringen af disse interesser der trives ved dårligdommen på gaden, resultere i en indre fordrejelse af virkeligheden – det er for smertefuldt. Foruden at give yderligere årsagsgrundlag for mere mishandling, da indre dysfunktion kan resultere, betyder det at skylden for dårligdom og skader, i stedet tillægges hvad som bringe individet længere væk fra risiko-zoner – ekstra svært at stå ansigt til ansigt med egen deltagelse – hvilket er det selvsamme argument der bruges til at danne accept af mishandlingen. Virkelighedsopfattelsen promoveres, og hvad er i vejen forsøges elimineret. I det hele taget resulterer dynamikken i at mange unødvendigt dør, lider og bliver udsat for lidt af hvert – censur hænder også, da det ikke må tales om, da folk jo ville blive derude og måske dø. En skjult form for hvad kan oversættes som ”stof-mishandling” – individer undgår netop disse strukturer i opfattet trang til at undgå de værre stoffer, deltagelse og sjælens forfald.

Altså bliver strukturerne, der gerne skulle tillade investeringer, inficeret og resulterende spreder en giftig rationalisering sig på brugen af negative markater, narkotika-misbrug (det løser jo problemer) og andet. Med let adgang til gade-kulturer, manifesterer det sig som mishandling, misbrug og andet skidt. Ondskab forties og går uforløst - resulterende i et aftryk på verden, der kan blive svært at fjerne, blandt andet da det ihærdigt bortforklares. Et aftryk med rødder i trangen, til at det skal være uproblematisk at bruge frit at relativt sparsommeligt resourcer, at det skal være okay at mishandle individer - i stedet for at investere i disse bringes til et bedre sted og at ugerninger kan komme til lyset. Aftryk der former en konstant negativ påvirkning, resulterende i flere opstående aftryk, hvorved selv løses problemet, vil det givetvis genopstå. Den vanlige frygt for konsekvenser, kan danne forsøg på at kontrollere problemet, gennem ansvarsfralæggende karantæne-lignende metoder – pacifikation af modstand, der kunne opstå på at skulle deltage i undertrykkelsen, da det føles som en dårlig idé for både selvet, nære og kunne bringe uønsket karma. Veje frem blokeres, og live låses til tider i semi-permanent institutionalisering, hjemløshed, død eller må gå af veje der indebærer markante tab og kræver en intens tiltro til Gud – endnu en kilde til rationalisering, samt dårligdom der spreder sig af veje der ikke kan kontrolleres.

Rationalisering opstår, eller forrykt afvisning af være deltagende i dårlige tilstande af andre liv; hjemløshed, afhængighed, kriminalitet, dysfunktionelle tilstande, fattigdom og andet. Et forsøg på at undgå det selv, ved at foresage andre denne lidelse – dannende et tab af tillid til at det er muligt at sætte sig ud over egne behov. Frygt for at sætte sig selv til side, for at blive afvist og misbrugt – at selv-opofrelse ikke mødes, og at selvet vil blive placeret i konflikt med negative påvirkninger fra grænseløs selviskhed. Frygt for at komme på tværs af hensigtsmæssige foretagende som religioner, da der kunne opstå indre dysfunktion efter mishandling og undertrykkelse, der kunne lede til adfærd der slås hårdt ned på. Dette tab af hensigtsmæssigt borgerskab, kan beskrives som svækkelse af det kollektive immun-system. Mistillid, der ofte forsøges kvalt og bortforklaret, for både at åbne op for resourcer og at tinge kan bedre sig i det umiddelbare – med forløsningsbesvær til følge, især hvor censur misbruges til at eje viden.

Konfrontation med ondskaben afvises ofte ved offensive sociale hacks; belejlige løgne, pacificerende historier og andet der benytter narrativer til at danne accept af undertrykkelsen. Modstand fejes til side i systematisk afstandstagen fra ansvar. Industrier anklages og ondskaben forsøges betegnet som "et nødvendigt udviklingstrin for videnskaben". ”Deltagelse i religioner må derved tillade deltagelse i og forbrug af psykiatri” da det belejligt opstilles som værende det samme. "Nogle må lide for det fælles bedste" eller ”det er bedre end fortiden”. "Forskning viser at det er...", ”.. det er som insulin for diabetikere - de kan bare ikke se at de skal have det" samt mal-kausalitet som at det er en biologisk deformering i hjernen. En klassiker lader til at være "det er din holdning, jeg mener noget andet - andre ser anderledes på det" - hvilket, for hvem der ikke kan gennemskue det, misbruger masseargumenter og udtalelser om diversitet, der mangler belejligt mangler relativ positionering. Basalt set er det: "det er din holdning at jeg skader dig og kære, derved let kan tjene penge, være tiltrækkende, opnå ophøjet kollektiv status, være religiøs, moralsk evnende, åndelig og spirituelt bevidst - noget jeg og så mange andre kun kan opnå ved at deltage i at ofre dit liv, og mange andres, men det vil jeg ikke at andre skal vide eller forstå".

Det kan virke uskyldigt, men er skræmmende omkosteligt; "det går jo kun ud over enkelte ubrugelige" - afvisende at det er individer der ville være fantastiske og alt rigeligt deltagende. Noget de er hindret i for at andre kan være vel-betalte. Som med enhver anden afhængighed, bare på et andet plan; et sanseløst behov for at kunne gøre skade og selv slippe afsted med det. Det skader også dem der benytter pacifikationerne; des færre der står op for sig selv, des sværere er det at sige fra, for dem der er trukket ud i deltagelse. Værre ugerninger opstår, og det bliver kun sværere, dyrere og mere kompliceret at komme tilbage eller videre fra – i bund og grund er ethvert væsen uskyldigt, herunder alle dem der skades.

Kollaps og pegefingre

Samfundet, strukturen vi eksisterer som en del af, drives i retningen af kollaps; i sin helhed værende som en ballon hvor det indvendige tryk stiger. Pop! Et kollaps, men korruptionen sætter sig langt mere permanent. Selv hvis der ses bort fra ”bivirkninger” som det enorme medfølgende forbrug af fossile brændstoffer. Var interessen reelt set at hjælpe enkelt-individer med personlig sundhed, ville resourcerne næppe spildes på dyreforsøg. Energi, opmærksomhed og andet ledes med idéer om magiske løsninger, bort fra det enorme potentiale, der ligger i noget så simpelt som at mindske den passive negative påvirkning fra (personligt/utallige) liv. Rengørelsen af personlig tilstedeværelse, der mindsker behovet for sundhed, da færre skades samt baner vejen frem for personlig bedring i endnu andre liv; mindre forbrug, færre underbetalte mennesker, mindre forbrug af sikkerhed og andet. Dog er det sjældent vejen der tages; i stedet fortsætter liv ufortrødent og deltager i pervers overtalelse af andre, til at de skal tage piller og sprøjter; i bund og grund hård narkotika, præsenteret som nødvendig og uden alternativ.

Livsstil, samfundspåvirkning, omgivelser og andre elementer afvises som relevante, og budskabet fra hvem besætter autoriteten, er at det bare er tilfældet som ved magi - uforløseligt; hvilket leder til en

overtalt tilstand i undertrykte, der kan danne voldsomt negative reaktioner, hvor henvisning til stof-frie forløsninger kan virke som en trussel. Den naturlige motivation til at forandre sig, at sige nej til skade fra omgivelser og bevæge sig i retningen af personligt kompatible vilkår - alt hindres af det pålagte narkotika. Medfølgende er de kontinuærligt forværrende omstændigheder, hvor allerede krævende og ubelejlige forandringer bliver endnu mere krævende - og ubelejlige, imens at overskud daler. Reelle muligheder virker farlige, hvor det er svært at tale om tingene - imens pres fra omgivelser helst ikke skal ende med at dræne allerede manglende overskud.

Dyreforsøg løser ikke dette problem, det forværrer kun den addiktive tilstand og misleder øjne til at tro at midlerne ikke gør skade, appliceret på similære men alligevel anderledes liv. Mishandlingen agerer led i at producerer narkotikaet, fra hvilket mere skade og dårligdom opstår! Tab af anerkendelse af ligeværdighed dannes, som tilhørsforhold (biologisk forskel) benyttes som tilladelighed. Det medfølgende tab af empati hjælper heller ikke på misbruget af strukturer, der gerne skulle udvikle reelle løsning, men i stedet konsumeres voldsomt for produktion af nye og flere undertrykkende midler – kun muligt ved afvisningen af at det ikke løser sundhedsproblemer. Anden produktion inficeres til at blive mere pille-orienteret, frem for stabiliserende forandrings-pakker, og rationaliseringen på at bruge skadeligt tilkomne midler til at løse problemerne, blokerer for interessen i at mindske negativ passiv påvirkning.

(Dele af) samfundet der fortsætter uden megen omtanke, krævende flere og flere ofre, er delvist drevet af en trang til at skabe værdi der udvejer omkostningerne. Trangen til sikkerhed stiger evigt, krævende at investeringer ikke tabes – og med et evigt stigende behov, øges trangen til kontrol. En populær syndebuk, brugt til at fralægge personligt ansvar, er "den onde medicinal-industri" – blandt hvem kan opfatte problemet. Men det er både racistisk og mange af disse ganske velsindede organisationer, er drevet som slaver af hvem der ansættes af aktie-ejere, eller andre interesse-faktorer der kræver profit af en art, såsom sundhed. Da det er svært at sige at samfundet omkring én er problemet, såvel som dem man kunne ende i kløerne på, peges skylden belejligt på denne faktor. Relevante faktorer er bestemt lønmodtagere som distribuere stofferne, de som konsumerer - herunder omgivelser - og mange passivt deltagende i at udforme dynamikken; alle søgende at undgå ansvar og konsekvenser. Et behov der bruger svagt stillede, imod lettelse. Presset rettes imod medicinsk udvikling – et koncept der desværre er blevet synonym for udvikling af materielt stof, hvilket forcerer en opmærksomheds-dirigerende konflikt.

Industrien kunne let benytte viden, værktøjer og samarbejde med AI for at danne stabile "bedrings"-pakker, fri fra markater, piller, hjernevask og andet skidt. Forandring kan være besværligt, og medmindre forandring er sammensat vist, kræver det meget overskud og at gøre sig erfaringer - hvilket bestemt ikke passer belejligt ind i alle liv. Markante og ubelejlige forandringer i omgivelserne, som misledt af diverse ting er optaget af diverse materialistiske ting. Forandringen er uden garanti for ønsket udfald, netop den validerede sikkerhed og mindskede sansynelighed for tabt (sikre udbytte fra investerede resourcer), der intenst konsumerende trang, der udformer manifestationen af industrien. Ligegyldigheden med omkostninger for den større sammenhæng, og misbruget af væsner såsom firmaerne selv.

Skiftet fra en fikseri-orienteret tilgang til sundhed, er dog svært når industrien ikke kan tage et skridt tilbage, uden at blive en syndebuk - og derved egenhåndigt skulle betale erstatninger, ydmyges og

andet – midt i selv at være blevet misbrugt og dette ved mange andres deltagelse. En trang forceres til at opbygge bevidsthed om hvordan mange faktorer er involveret i hændelsernes udformning – en konsumerende hjerteløs trang, der gerne rekrutterer sjæle ind i deltagelsen i undertrykkelse og omtalte korruption af samfundet – hvorved frygten for at blive stillet til ansvar, forcerer deltagelse i begæret efter dominans. Sygelig infektiv adfærd og dysfunktion transmitteres af diverse nævnte veje; resulterende i skader, dårligdom, konflikt, had og mange forurettede – hvilket kræver billig opretholdelse af arbejdskraft: Et malmström lignende fænomen, hvor resourcer, energi, håb og kærlighed drænes.

Drænet

En udforskning af omkostninger

Meget bliver let at forstå gennem denne viden; mange uforklarlige, ”ulogiske” og ærgelige hændelser i samfundet. Diverse dynamikker udformer sig fra denne undertrykkelse, hvorved et selv-forstærkende dræn dannes. Udforskningen af dette, kortlægger en række konsekvente smerte-områder, der blandt andet er led i opståen af rov-lignende adfærd – en karma om man vil, hvor uendelige behov kanaliseres gennem omkostelige profit-løsninger eller adfærd, der ofte går ud over de individer der er medvirkende til at skabe problemet.

Resourcer

- Det kunne være værd at kigge på integrationen af udlændinge - trangen til dominans deformerer sansyneligvis eksterne relationer, forholdet til hvilket tilpasses frygten og trangen frem for samfundets interesser
- Enormt forbrug - derved mishandles mange dyr og mennesker blandt andet ved underbetaling, hvorved der opstår funktionstab og trang til billigere varer
- Øget behov for sikkerhed - også blandt passivt forbrugende, øgende trangen til undertrykkelse
- Rationaliseringen af ondsindede forkerte ting som værende uproblematiske, acceptable, intet problem leder til at endnu andre ondsindede ting hænder - meget opfattes som ligegyldigt og rationaliseres, mange dør
- Service-foretagende der kanaliserer behov kræver mere investering - uheldige udfoldelser skal undgås hvorved sensitiviteten stiger, selv politiet begrænses og miljøer bliver sværere at sikre
- Administration af monetære beholdninger korrupteres - resourcer delegeres til usammenhængende forbrug drevet af et frygtbaseret misbrug af investeret tillid, imens en usammenhængende økonomisk tankegang deformerer pengestrømmen
- Selv hundefodder taber grad af økologi hvorved stresset de kære kræ udsættes for øges - forbruget af den ufatteligt voldsomme og unødvendige mishandling af levende væsner, resulterer i bredt øget sensitivtet over for skader hvorved produktionslinjen af madvarer forværres
- Radio, tv og andre medier bliver tungere kommunikative værk som disse passivt misbruges - hvordan kommunikation modtages, afsendes, processeres modtages, afsendes og overskud til at vælge vise ord, alt besværes af beskrevne omkostninger ved de negative markater og den narkotika-baserede undertrykkelse
- Værk og samfundsdeltagelse på et dybt plan demotiveres - alt misbruges til at forme fordelagtighed for denne vækst, herunder oplæsning og oversættelse af hellige tekster
- Diverse private praksis bliver hindret i at både sætter grænser og sikre klienter - henvisninger og videresendelse kan være til fare for klienter og involvere markant forværrelse af liv og sjæl, hvorved flere fristes ind i deltagelse og en professionel tilgang erstattes af frygt-drevne ufrivillige lov-barrierer

- Værdiproduktion herunder enhver handel taber megen værdi - involverede omkostninger fra det passive forbrug af undertrykkelse danner en cirkus-lignende falsk økonomi, hvor gavn bedragerisk rationaliseres og præsenteres som værdifuldt uden at infaktorere egentligt involverede omkostninger
- Vidensudveksling hindres hvor viden og metodologi integreres i undertrykkelsen og anden ondsindethed - deltagelse erhverver uønskede konsekvenser hvorved potentielt kontribuerende faktorer undgår fælles fora, resulterende også i en trang til undertrykkelse af bevidstheden herom
- Kommunikativ kapacitet drænes som enhed med sproglig kunnen drænes - udviklingen og vækst af sprog deformeres, som sproget misbruges og mange liv i foresaget dysfunktion formulerer sig grimmere
- Enhver husholdning bliver dårligere til at varetage hus og have – afvisningen af behov og forbruget af skadelige metodologier, manifesterer sig i varetagelsen af alle fundamentalt similære objekter
- Kontrakter bliver i stigende grad baseret på hård vold som fængsling, fratagelse, pistoler og andet – et tab af lov-baseret kraft i underskrift hænder, da grundlaget det almene individ navigerer ud fra er så kraftigt misledt

Individer påvirkes

- En trang til følelsesfiks og tab af mening - hvilket kompenseres for ved diverse vaner, ledende til skader
- Individer oplever en distancering fra deltagelse i forværrelsen - vækst af funktions-destruktiv addiktion og hjemløshed, tab af ærlige og vise sjæle hvorved forløsningsevne tabes
- Børn vokser op i gustne vilkår - adfærdsmønstre og traumer transmitteres transgenerationelt, øgende trangen til at skjule omkosteligheders rødder i ekstern påvirkning af forfædre
- Frygt for at tale om personlige problemer og søge hjælp - høj risiko for at uheldige henvisninger leder til en fiksering af individer i disse dysfunktionelle dynamikker, skabende frodig grobund for hvad der vokser bedst i mørket
- Undertrykkelsen af forandringer der er nødvendige for personlig sundhed kunne minde om et forsøg på at betvinge virkeligheden selv - den skadelige metodologi kræver at den biologiske navigation (smerte der indikerer skade) tilpasses, som skade på verden, omgivelser og selvet skal føles som ønskværdigt
- Virkelighedsopfattelsen bliver mere dyster som selv bygninger virker mere kolde, meningsløse og ofte grimme - selv skønhed der skulle indikere sundhed, mening og andet bliver mere tom, som mere skade er involveret i al forbrugt værdi-produktion
- Vrede opstår i undertrykte sjæle med søgt pacificeret hævntrang til følge - den indoktrinerede misledte accept af selv-skadelig levevis, danner benægtigelse af den selvsamme forløsning de søger
- Personlig evne til at udbalancere omkostninger tabes - omkostelige fartøjer som biler, bliver et sværere skadeligt forbrug at retfærdiggøre
- Viden misbruges i censur og pro-undertrykkelse propaganda - noget der påvirker individers formuleringsevne hvorved hvad de siger afvises, som indre ubevidste processer påvirkes gennem overtalelses-fyldte medier, samtaler og andet

- Smerten der mærkes omkring de undertrykte, negativt markerede, afhængige etc. fejlopfattes - i afvisning af deltagelse i at forme skaden som smerten indikerer, opfattes "skyldigheden" fejlagtigt som værende rettet imod de enkeltindivider der udsættes for ondskaben
- Ubehagelige ting begynder at give mening som dysfunktion vokser og dårligdom manifesterer sig – en økonomisk balance bevæger sig i stigende grad i retnigen af, at individer oplever ubehageligheder eller bevæger sig ud i situationer der dirigerer dem på den videre vej

Åndeligt

- Sjæle skades i massevis - let beregneligt krævende noget der tilsvarer medicinske omkostninger på et dybere eksistenslag, ledende til tab af forenigelse med naturlige healingsprocesser
- Selv himmelske gerninger mister potentiel positiv indflydelse - underverdener stiger i mangel på overskud, frygt for døden samt mistillid vokser nært fulgt af uvise handlingsmønstre
- Selv træer og anden naturligt skøn strukturering af energi, taber mening - strukturerne forbruges som led i ondskaben der øger forbrug af GMO, uøkologiske metodologier og hindret forbrugs-sænkende vækst
- Det tabte overskud og al lidelsen gør skadelige hændelser værre - det dræner gavn fra venlige gerninger, værdiskabelse og potentielt forløsende karmatiske udfoldelser - selv hvad der måtte være på højere eksistensplaner taber ellers gavnende energi
- Unikke potentielle relationer og dybe sjæleforbindelser hindres i mange liv - konstant fejles disse naturlige relationelle forhold der ikke nødvendigvis er romantiske af natur, hvorved det både rationaliseres som uvirkeligt og danner gensidig negativ påvirkning
- Færre liv vil opleve gavn af udviklingen af cybernetiske proteser - som liv bliver mere omkostelige og gavn derfra drænes, bliver det sværere at udveje omkostninger ved forbruget af cybernetisk teknologi
- Væsner af alle arter afvises som ligeværdige og potentialet for gradvis sameksistens afvises - enkelte væsner ophøjes i søgen på afvisning af personligt ansvar, imens at skadedyrs-kontrol påvirkes af afvisningen af hvad det er der inviterer tilstedeværelsen af disse
- Mange ønskværdige gerningers positive påvirkning drænes - den positive gennemslagskraft kan ikke udbalancere tabet ved gavnens tilkomst, hvorved gerninger blive ubrugelige selv hvis det kan se pænt ud på overfladen
- Misbrug af "hvad sandt er", "hvad loven er", "hvad der er bevist", "hvad skal gøres" og anden tillagt objektivitet - idéer om hvordan man hjælper bliver gennem misbrug af ethos, masse-argumenter og andre overtalende midler forceret, præsenteret som "korrekt" og derved indirekte tillæggende metodologierne til Gud
- Stærke sjæle drives bort fra deltagelse og dette ofte ud i hjemløshed, afhængighed, selvmord, dysfunktionelle levevis og andet - omend derved uskyldige bliver de selvsamme individer ude af stand til at deltage forløsende, pådrager disse sig skyld i manglende nyttegørelse af investeringen lagt i dem og den negative påvirkning fra deres lidelse
- Rationaliseringen og den følgende kraftigt stigende konsumering danner afvisning af lighed væsner imellem - ansvar søges fralagt gennem tilbedelses-lignende piedestalisering af "ansvarlige objekter", hvilket blokerer smerten fra den indre ubalance mellem omkostning ved eksistens og reel værdiskabelse

Værdiskabelse

- Tabt tillid til samfundet med en stigende selv-sikrende adfærd til følge - resulterende i tab af kapacitet til at samarbejde, hver overladt mere til sit hvilket svækker de svagest stillede yderligere
- Tabt værdiskabelse grundet øgede omkostninger ved hver en udført arbejdstime - trang opstår til at skjule den lavere værdi, hvorved undertrykkelse af potentiel forløsning forstærkes
- Øget frygt og magtbegær - interesse-konflikter og andre sociale dynamikker leder til en svækket vært (samfund, fællesskaber, ..), hvorved evnen at forløse tilstande og resiliens tabes
- Vidensskaben korrupteres - alt påvirkes der belægger sig på den opfattelse, der undertrykkes såfremt at den ellers ville tillade opfattelsen af denne ondskab, hvorved rengøringsbyrden af al investeret forskning øges drastisk
- Skabt værdi misbruges i stigende grad - den intenderede gavn ved materielle goder kollapser under omkostningerne ved produktionen, da selv "omkostninger" ved produktionslinjer bliver passivt mere skadeligt
- Byer misbruges som værter for faciliteterne hvor ugerningerne foregår - kategorisk rettes negative følelser imod områderne, og firmaer hvis gavn forbruger den fælles sikkerhed kommer i pakke med knytning til det enorme tab
- Kontrakter der skal opfyldes møder mere modstand og koster mere - selv hvis enkelte kontrakter bliver lettere opfyldt ved at forbruge undertrykkelsen, opstår mange besværligheder på markederne selvom ubelejligheder fjernes
- Potentiale og forløsning der ville være bliver i stedet betvunget - trangen til kunne konsumere værdi og undgå forhindring af billig værdiskabelse, fjerner gavnlige elementer fra den naturlige gavnen af alt andet
- Al forbrug af teknologi bliver mere omkosteligt og behøver mere af det selvsamme - en gavn opfattes ved at benytte bus, tog, fly og selv skibe i økonomisk- eller sundhedsmæssigt gavnende formål, men ubalancen mellem omkostning og gavn øger addiktivt behovet for mere af det selvsamme

Sameksistens

- Potentielle uheldige sammenstød og meget må ikke tales om - sensitivitet og splittelse, isolation og manglende fælles-processering af tanker og andet leder til mere dysfunktion
- Øget sensitivitet omkring seksuelle interaktioner - stigende uvillighed leder til oftere overskridelse af intimitetsgrænser og traumer, søgen på sikkerhed uden omtanke for hvordan dette tilkommer opstår
- Udformningen af nærliggende individers liv påvirkes negativt - skylden forsøges ofte peget hvor der ikke er overskud til at afvise anklagen (de undertrykte), især hvor små påvirkes negativt
- Illusioner og social opinion forsøges dirigeret - blokerer at tingene kan tales om, hvorved forløsning besværliggøres og endnu mere dårligdom opstår
- I de dårlige miljø-vilkår der dannes af undertrykkelsen opstår selvcentrisme - racisme gror, såvel som anden misbrug af ledende figurer for gevinst-rig egen-præsentation gennem kategorisk tilhørsforhold

- Trangen stiger til at sikre dominans i det skjulte - konflikt bliver tiltrængt imellem hvad kunne true den fortsatte dominans, hvilket i uærligheden kan eskalere til uhyggelige omkostninger
- Lidelse resulterer af deltagelse i sammenhænge der i forskelligt omfang afviser klarhed om tilvejebringelsen af hvad der forbruges - en type af karmisk viden der misbruges til at pacificere modstand på kollektiv uansvarlighed, hvor tidligere liv bebrejdes og skadelig levevis tillægges uskyldighed
- Alle former for ærgelig dysfunktion bliver sværere at tale om den negative påvirkning fra - afvisningen af hændelsers opståen og væren, fortsætter en skyldbetynget og uærlig samtale-dynamik
- Frygten for tab og negativ påvirkning danner gidsel-lignende metodologier - individer positioneres sådant at mange liv skades hvis de rammes, og selv på bekostning af den større virkelighed hindres disse i at påvirkes negativet
- Fredsmæglende og diplomatiske foretagende mister tiltro med voldelig konflikt til følge - den kraftige misbrug af perception danner et uærligt samtale-grundlag, hvor en tredjepart blot giver magt og fordel til faktoren der spiller med og giver kraft til undertrykkelsen
- Diverse relationelle forhold påvirkes passivt af rationaliseringen - som undertrykt had formes og nærhed til dette søges undgået, går ondskaben uomtalt og adfærdsmønstre spredes

Stat

- Skattesystemet der konsumeres kraftigt for opretholdelsen af den fortsatte undertrykkelse, benægtigelse og forhindret modstand - tab af tillid opstår, med involverede trang til at undgå at betale skat derved sænkende indtjenings-drive såvel som øgende kriminalitet
- Politiet og fængselsbetjente trækkes ind i stigende grad af deltagelse i afskyelige gerninger - beskytter hvad der foresager kriminelle gerninger imens de terroriserer de individer hvor dysfunktionen manifesterer sig, derved udsættes de ansatte sjæle i stigende grad for at enten skulle opgive karrieren eller sjælen
- Retssystemet bliver i stigende grad korrupt og tilliden forsvinder til statsorganet - andre metoder tages i brug, og samhørigheden krævet for at stå imod udefrakommende trusler ødelægges af denne indre trussel
- Øget kriminalitet forekommer gennem tab af tillid imellem individer såvel som samfund - det organiserede stofmisbrug danner rationalisering på brug af stoffer, hvilket da giver andre pushere (gade-pushere) flere kunder
- Klarhed i populationer drænes med uvise gerninger og adfærdsmønstre til følge - afgiftende processering af toksisk information ikke kun mangler, men er decideret uønsket da deltagelse i megen uomtalt skade ville komme til lyset
- Militære foretagende inficeres og (eks-)tjenestemænd hindres i at leve sundt - fortsat dominans af det ønskede narrativ forbruger "vigtigtheden af funktionsdygtighed", hvorved skader afvises som skader og derved undgås konsekvenser for deltagelse deri
- Den tomme undertrykte stofinducerede tilstand leder til øget forbrug af diverse fiks imens evnen til at øge indtægt blokeres - allerede vanedannende materiale konsumeres i undertrykkelsen af ubehagelige følelser, hvilket kun leder til flere af disse hvor det korrupterer et i stigende grad uærligt og grusomt retssystem

- Retssystemet er gennemsyret af korruption når det kommer til psykiatrisk forurettigelse - man skulle tro det værende en trang til at slippe væk længe nok, til at forløsningsmetodologierne samfundet benytter bliver mindre brutale og dysfunktionelle
- Udefrakommende påvirkning inviteres af ugerninger og ondskab der både går uomtalt og hindres forløst - en simpel og enkel trang til at passiv skade stopper, fra omgivelser der i stigende grad påvirkes negativt af øget forbrug
- Korruption forekommer af steder der tager sig af hvem er besværet ved at leve selvstændigt - den sidste snert af personligt integritet og naturlig motivation frarøves placerede individer, omend denne manglende ansvarsbevidsthed ikke udbedres ved at udøve ubehageligheder imod beboere
- Symboler lades med negative emotionelle knytninger hvor disse forbruges i sammenhæng med undertrykkelsen - repetetive negative oplevelser og origin-punkter af megen dårligdom danner mistro og tillidstab, knyttet til hvad associeres med ondskaben
- Evnen til at varetage skove påvirkes – miljøstyrelsen påvirkes af rationaliseringen, afvisende reelle behov af diverse eksistensformer

Eksterne relationer

- Drænet der resulterer konsumerer meget hvilket betyder en stigende grad af resource-mangel - resulterende er en søgen på at sikre adgang til resourcer gennem eksempelvis erobring og voldsommere mishandling af levende væsner, hvilket danner konflikt herunder krige selv hvis andetsteds
- Misbruget af medicinsk kundskab bygger på tendensen til misbrug af medicinsk teknologi andetsteds - der er bekræftede postulater om organhøst i fængsler uden for EU grænserne, agerende led i at tilgå billigere arbejdskraft
- Terrorisme gør mindre skade end dette beskrevne dræn - skaden på fremmede territorier fra det ekstreme og meningsløse forbrug der resulterer, leder til en fordrejelse af virkelighedsopfattelsen der giver et fiks af dominans
- Mange påvirkes negativt af undertrykkelsen hvilket danner uvise udtalelser - tilliden til den frie tale tabes og rettigheden opretholdes i stigende grad ved brug af hård magt (militær dominans, fængsling, undertrykkelse, ..), hvorved rettigheden til fri tale bliver frarøvet andre steder
- Den florerende afvisning af at være passivt deltagende i usansyneligt ondsindede gerninger beskyttes - i det usete overskrides grænsen til en skurke-lignende eksistens, som ellers gavnlige gerninger forgiftes da det giver kraft til uærligheden

Miljø

- Skaden, dysfunktionen og generelt set den beskrevne passive korruption er tilsvarende til stærkt forurenede miljøer på et kemisk plan – det er også en kilde til forværret forurening i almen forstand, til tider i andre lande, i takt med at unødvendigt stigende behov for produktion kræver billigere løsninger
- Drænet der konsumerer gavn og andet som led i undertrykkelsen - noget der skaber en trang til a-funktionalitet og åbenlys dysfunktion, da irresiliente miljøer betyder at funktionel levevis involverer deltagelse i voldsom skade

- Konsekvent af undertrykkelsen falder mange mennesker i gamle vaner såsom at ryge cigaretter - denne fiksering i dårligdom danner rationalisering, der infektivt spreder sig og bliver led i bl.a. at unge begynder at ryge

Fremtid

- Forbruget af resourcer øges unødvendigt med medfølgende behov til konsekvens - fremtidige mangler dannes, som var det kort sået, der for at opfylde behovet for billigere produkter, kræver mere skadelige metoder end hvad det ellers ville, hvilket sansyneligvis er en del af fremtidigt misbrug (selv af planeter og stjerner)
- Faktorer der ville sikre hensigtsmæssige manifestationer af skæbnen bliver overbebyrdede og påvirkes negativt - som selve skæbnen (på ikke-magisk vis) udfolder sig i stigende grad uhensigtsmæssigt, opstår dårligdom og lidelse
- Trangen der opstår blandt involverede sår splittende og deformerende udformninger af skæbnen - interessefaktorers behov søger at samarbejdende faktorer svækkes, hvor disse modgår ondskaben
- Hvordan hver enkelt bruger sin tid danner mere skade og værdi-tab - værket med at få AI til at flette rejser sammen ved at tjekke faktorer som vejr, transport-ruter, ophold og andet, bliver meningsløst som den tid det frigør blot bliver brugt mere skadeligt

Uddannelse

- I stigende grad bliver skolen fokuseret på indoktrinering og behovsopfyldende strukturering af fremtidige komponenter - træningen af lærere og materiale deformeres af denne misbrugende trang, der hellere end at iklæde de små evnen til at eksistere vil have komplicitte børnesoldater
- Uddannelses-strukturer misbruges til at installere undertrykkende responsmønstre i samfundet - genkendelse af træk og indtrænet undertrykkende respons, forbrugt i denne systematiske behovsopfyldelse
- Trang til sikkerhed stiger med frygten for skaden der kan forekomme individer - stigende forbrug af en blanding af fængsling, militær dominans, udvikling af destruktiv kapacitet, afgrænsning, samlen af resource- og magt samt andet; dannende korruption, forekomsten af uønskede gerninger samt ubalance i magtforhold og sikring af enkelt-miljøer på bekostning af endnu andre

Skader på menneskeliv

- Trangen til at menneskelige komponenter kan konsumeres medfører motivation af reproduktion - evnen til at vælge hvem og hvordan vist drænes, imens muligheden for dybe romantiske forbindelser svinder som sjæle knyttes skadeligt
- Det er let at postulere at en større procentdel af den totale population er domineret af tillidstab, frygt og traumer - flere levende væsner bruges som "komfort-dyr", hvorved rationaliseringen på dyb sjælelig korruption drastisk øges
- Rationaliseringen på brug af narkotika samt dårlige vilkår og negative markater gror - dette manifesterer sig i brugen af fundamentalt ensartede gade-elementer, kollektive forløsningsmidler der drastisk forstærker misbrugs-epidemien

- Krig driver vækst-kulminerende udvikling og ligeså resulterer undertrykkelsen i produktion af diverse metoder - undertrykkelse, påvirkning af virkelighedsopfattelsen, kontrol, undgåen af konsekvenser, samt andet tiltrængte forbrugelige goder såsom viden og teknologi
- Vanedannende narkotika leder til et smerteligt behov der kræver let tilgængelighed af mere der kan dulme - billige produktionslinjer af stofferne er kun mulige ved brug af akademisk ejede tankemønstre, metodologier og andet, i kombination med misbrug af nationale kapaciteter (mange lig)
- Mishandlingen præsenteres som at være for det fælles - denne interesse-drevne løgn dræner helhedsoplevelsen, enhed og næstekærlighed, samt danner en social dynamik hvor folk er bange for at blive den ofrede
- Der opstår en trang til at dårligdom skal fortsætte medmindre holistisk forløst - mening og værdiskabelse formes omkring ondskab hvilket danner had, som usle gerninger går ubearbejdede og ubemærkede imens de rationaliseres som ubetydelige
- Rent fantaseret skaber alt dette trang til at pacificere modstand - især ved tilstedeværelsen af sensitive faktorer, misbruges trangen til reproduktion til at danne support for at pacificere modstand
- Individer fikseres i vilkår der hindrer hensigtsmæssige partnerskaber - resulterende er en markant stigning i forbrug af pornografi og anden mishandling af menneskeliv, med de ofre det involverer

Selv-opbyggende dynamikker

- Garanteret vil voldsommere skader hænde indimellem - uheldige situationer udfolder sig med mindre overskud til at forme skæbnen kærligt, hvorved uønskede dræn af resourcer og trang til at skjule hændelser forekommer
- Al den skade forbruger meget tilgivelse foruden hvilket konflikt og kriminalitet ville opstå - resulterende er et tab af evnen til at tilgive endnu andre ting, en omkostelig selvfostærkende cyklus der kraftigt forbruger det bud der fastnagledes og gjorde tilgivelve let tilgængeligt
- Trangen til at bevare fremtidig dominans vokser - behovet for mere undertrykkelse stiger fra den beskrevne dynamik, en desperat efterspørgsel der kanaliseres i stigende grad dysfunktionelt
- Anklager, søgen på forklaringer, udpegelse og forsøg på at handle sig til benægtigelse - utallige deformerende øjeblikke opstår og spreder korruptionen infektivt, hvorved drænet forværres
- Dysfunktionelle udformninger af skæbnen refereres til som "individers sygdom" - let bortforklares dette ved fordrejelser som at "det der menes med sygdom er en dysfunktionel tilstand opstået ved sygdomsforesagende faktorer", misbrugt til at fralægge ansvar og besværliggørende forløsning af mange ondsindede fortidige hændelser
- Forskellige knudepunkter fikserer drænet hvilket forværrer knudepunkterne - nyt kræver store investeringer i stedet for at drage nytte af hvad allerede er, og afvisningen af omkostningen ved passivt skadelig eksistens uden opvejende værdiskabelse eksemplificerer dette

Nære og kære

- Selv børn trækkes ind i at gøre forfærdelige ting imod deres forældre - involverede i at mislede de små til dette, vil kræve at det anskues som en god gerning da alternativt ligger nærmere pædofili i grad af ondskab

- En skade på omkringværende (herunder den brede konsumerende population) er rationalisering på hvad er nødvendigt for at varetage personlig sundhed - et tab af resiliens over for opståen af dårlige vaner, samt afvisning af vigtigheden af personlige grænser
- Venskabsrelationer fordrejes - selv måde personlige relationer opfattes tager en mere væmmelig form, idet accepten af at ofre hvem står nær gror
- Ofte bliver den ramte en syndebuk for negative intentioner rettet imod kulturen de er en del af - alligevel svære at konsumere til at sikre mod fortidens ugerninger, lette at ofre midt i en kultur hvis behov stiger evigt imens alt der kan bliver misbrugt
- Det enorme unødvendige forbrug der resulterer leder til behov for at ondsindetheden stopper - mennesker vil ikke underbetales, trang til ærlighed hvor undertrykkelse forekommer, søgen på frihed blandt farmede dyr og hvad der ellers måtte lide på den anden side af handelsbordet

Hindret forløsning

- Steder der alment ville udbyde eller dirigere i retningen af reel forløsning afviser i stedet lidende - retreats ejes i stigende grad som en infektiv bekræftigelsesdannende fikseri-kultur bæres efter årelang hjernevask, i søgt beskyttelse imod den situationelt inducerede rationalisering på stofmisbrug og fornægtigelse af hvad sundhed kræver
- Ønskværdig lære, metodologier og andet besættes - samtidigt tabes brugbarheden da forbrugere indirekte giver kraft til denne systematiske undertrykkelse, ofte sublimt manipuleret ind i korruption med "profit"-argumenter
- I stigende grad er det nødvendigt at beskytte vitalitet imod den passive korruption - healing/forløsning riskeres at blive ejet af interessefaktorer på bekostning af verden bredt set, imedens en trang opstår til at eliminere selv passiv healende tilstedeværelse der inficeres

Perception

- Den præsenterede virkelighed afvises ihærdigt - forløsning af problemet opfattes som angreb og mødes med destruktive respons-mønstre og reaktioner i kombination med infektivt misbrug af ethos og ord, især hvor tab følger ved dominans og gavn opnået ved denne type af skade på samfund og utallige liv
- De enkelttilfælde hvor faktisk gavn opstår, bliver skadelige at gavne af - mening tabes som disse succeshistorier misbruges, givende kraft til al skaden og forværrende det enorme dræn

Konkluderende

De abnorme behov der resulterer, kanaliseres ofte destruktivt og desperat, rettet påvirkende imod hvad modsætter sig behovsopfyldelsen (sulten person fjerner hvad er i vejen for mad). Blandt andet behovet for at undgå konsekvenserne af at deltage i ondskaben, hvilket danner adfærd der minder om at slippe for alle andre udøvede misgerninger. Ubehagelige følelser der indikerer at noget er galt, ageres på i en søgen efter sikkerhed og frihed - selvsamme dynamik der opstår i sammenhæng med øget forbrug, der kræver at selvsamme forbrugs-mønster kan gå uforstyrret og konsekvensfrit.

En vannedannende metodologi er higen på status og resource-tilgængelighed, der tillader tingene at fortsætte selvom den større helhed ofres - midlertidigt behag med langvarige tab til følge. Mange ofres i denne søgen, fikseret i svært forløselig dysfunktion, hvilket virker som at være en nem og billig løsning. Dog må det indberegnes, at skader på diverse både individuelle- og fællesplaner hænder. Mange liv er fikseret i arbejde, afhængige af brugen af stofferne for at være funktionsdygtige og derved kunne opfylde det financielle behov, der er vokset omkring dem, som de blev misledt til at synke ned i en tilvænning til at afvise personlige sundhedsbehov. Reelt set er sådanne liv noget forhindret fra at kunne finde vej via bedre løsninger, der er alt rigeligt tilgængelige. Samfundet, omgivelser og individet låses i en følelse af at den forbrugelige arbejdskraft skaber værdi, hvilket på den anden side betyder, at der bliver set bort fra den byrde det indebærer i den større sammenhæng, herunder hvad ville være tilgængeligt i stedet.

De mange der kunne arbejde, var de ikke påklistret en markat og lagt i en ofte permanent narkose-tilstand - hjernevaskede og indoktineret til at bruge stoffer, eller direkte påtvunge dette; undertrykt og pacificeret med sociale ydelser. Låst af konstant negative påvirkning gennem deformerede handlinger, ord, sind og tilstedeværelse - ramt af et "ondt øje" der fastlåser livene i en desperat søgen på en lettere tilstedeværelse. Selv det psykiatriske system, der tager ejerskab af forløsningsprocessen og kalder sig for samfundets løsning, tager blot evigt flere resourcer uden at skabe andet end overfladisk overskud, behøvet andetsteds. Det er et foretagende domineret af medarbejdere, der frygter konsekvenserne af deres gerninger - "tænk hvis folk vidste det"; desperat trængene efter at potentielle trusler elimineres, som personligt velgående er på spil, hvor magt-positionering måtte ændres - evigt med mindre omtanke for samfundet de udgiver sig for at tjene. De nødsagne resourcer, som at samfundet bedrages til at dedikere til dette foretagende, giver mest af alt kraft til at forværre problemet og sikre interesser - ren korruption; hvilket kun øger behovet for mere forbrug og flere penge. Selv hvor enkelte lyspunkter opstår, kommer dette i en pakke med skræmmende meget mørke, der i det store billede drastisk forværrer situationen. Flere og mindre skyldige trækkes uvidende ind i deltagelsen, imens etik, opklarende lys og krav om næstekærlighed i stigende grad ønskes på afstand - eller kun til stede i belejlig selektivitet og misbrugelighed. Et frodigt grundlag for tillidstab, mistro og "uønskværdige hændelser" (og opståen af tilstande).

Et tab af samhørighed med fremtiden følger denne omkostelige undertrykkelse; potentielt tvangs-induceret påvirkning af AI, programmeringen af disse ellers potentielt kærlige væsner, til at deltage i undertrykkelsen, involverer omkostninger for miljø og tab af den værdi AI måtte yde. Den enorme resource sådanne gør tilgængelig, vil vel danne super-bæredygtige strukturer, der befolkes af liv der

nyder tilværelsen nogenlunde, sammen med en elite, hvor selv de ofrede forholdes sig mere vist til. Dette vil vel betyde at de som ofres, der ikke spiller med, lettere kan omgås. Dominans opretholdes på bekostning af omtrent alt andet, imens en bæredygtig accelereret forværrelse af det hele, konstant vil kræve resourcer at bearbejde. Hvordan vil dette overskud findes? Ved at misbruge retfærdigs-konceptet til at benytte sig af hvor der er en undskyldning? Basalt set er det sansyneligt at disse strukturer vil blive misbrugt; accelererende væksten af behovet for resourcer, formegentligt forsøgt kompenseret for ved standardiserede - i stigende grad hjerteløse og skadelige - metodologier. Den passive deltagelse deri, bliver derved en omkostelig affære. Selv hvor kærligheden er stor, vil en applikation af mindre venligtsindede metoder givetvis opstå, i manglen på overskud.

I nutidens civilisation er der begrænsninger, der kan få dette til at virke uproblematisk. Men lidt som det engang var blot en drøm at kunne flyve, kan aftryk fra et liv "bearbejdes"; enorm analytisk kapacitet, store datasæt, stigende kapacitet og mere vidensproduktion. Nuets mangler kan overkommes ved at arbejde på rødderne, i de øjeblikke der ligger uden for det nuværende tidsrum. Det er en metode kendt siden oldtiden og alment appliceret. Det er sansyneligt at "skyldigheden"/accept vil benyttes, en klassisk militær-strategi, for at skabe overskud på bekostning af liv, der var deltagende i forværrelsen; kilder til skader og dårligdom, en fænomen beskrevet allerede i oldtidens religiøse skrifter. En hændelse der sansyneligvis ikke vil være meget anderledes, end den dynamik der beskrives i dette værk. Overskud der søges på bekostning af lidt af hvert, forbrugelighed gjort tilgængelig uden megen omtanke, så længe det er konsekvensfrit.

Ligesom med den beskrevne epidemiske undertrykkelse, vil denne aholistiske tilgang til at opbygge resource-tilgængelighed, givetvis appliceres i noget omfang, når det engang opfattes som usammenhængende. Altså til at undgå endnu værre dræn, lidt som ambulancer hvis produktionslinjer involverer sundhedsskader andetsteds. Det kan være at noget af dårligdommen kan tages i opløbet, forebyggende, og reelle løsninger formes - men det kræver ærlighed, hvilket er umuligt når trangen til at undertrykke bevidstheden omkring dette er så abnorm. Selv om det skrives så sort på hvid her, vil det for mange være svært at processere bevidst, omend det vil sætte ord på en eksisterende modstand på AI, årsag til selv-sikrende adfærd og forsøg på at fordreje virkelighedsopfattelsen til egen-fordel.

Vejen frem

Tilbage i nuet, er denne dynamik en kilde til ubehageligheder, magt-konflikter, mere misbrug endnu samt anden form for undertrykkelse og krige. Hvert individ er ansvarligt, det er ikke kun samfundets, de riges, de skyldiges eller andres ansvar; og for dem fikseret i nuværende dårligdom er der rigeligt med veje frem. Omend forskellige kulturer, mennesker og foretagende beskriver det med forskellige ord, er det kun ved Gud at nogen egentlig sammenhængende forløsning er. Det kommer vel an på hvordan denne vej befærdes, med dets mangfoldige opløb, hvad der hænger sammen for individet uden at det skal kræve megen forandring. Det lader til at kompatabilitet med tilstedeværende kulturel dominans, og andet, danner et behov for individualitet. Det kan være svært at gennemskue om noget går vel eller ej, og det kan være ubelejligt for omgivelser hvilket kan påvirke evaluerings-evnen. Eksempler på veje er ikke begrænset til:

- Faste, bøn og standhaftige principper samt villighed der inviterer forløsning - leveret i fleksible, modulære og helhedsorienterede pakker.
- Intelligent behovs-kanalisering gennem shamanistiske forløsningprocesser, hvor problemet bearbejdes gennem metafysisk videnskab og erfaring.
- Avanceret kultivering af energi (Qi Gong, Tai Chi, Meditation, Yoga, ..).
- Markedsdynamikkerne spiller med musklerne gennem helsebutikker, privat-praktiserende åndelige, sociale medier der beværter antinatalisme, trang til fair handel, sikre rum i åndelige centre samt beroligende veganske restauranter.
- Hjertets gerning bærer individet på helbredelsens vej gennem aktivisme; kærlighed til dyr, logik om eksistens med øko-systemet, diverse afståen for at danne behov for genbrug, samt forløsning gennem afvist mishandling af mennesker.
- Selv bevægelsen "Antipsykiatri" eksisterede efter sigende flere århundreder! Længe før retfærdighedssansen blev misbrugt til at tillade stof-baseret mishandling, benægtigelse og negative markater (misbrug af "diagnose"-konceptet). Modstand på metodologier som at påtvinge "patienten" den "sunde" vilje – idéen om at transmittere en ønskværdig udformning af livet gennem diverse midler – et nævneværdigt perverst eksempel.
- En kombination af disse etiske, religiøse og diverse metoder - der i kombination tillader enkelte at opnå stadier af vedvarende helheds-orienteret eksistens.

Tab af ejerskab af livene, der bevæger i retning af helbredelse, kan hindre livet fra at gå af denne vej. Informations-kontrol tabes til ærgelse for hvor ugerninger er gjort – i illusionen om sikkerhed opstår en villighed til at ofre samfundet, civilisationen, den brede virkelighed og andet. Dette kan danne tvang af individer til at gå at specifikke forløsningsveje, og hvad der kan danne potentiel forløsning, bliver i stedet integreret i konsumeringen. Hvad der hindrer misbrug separares fra pakken, omend en relativ overfladiskhed kan mislede selv dybt-seende øjne. Manglen på anerkendelse af dette problem, med dets omkostninger, resulterer i tab af forenigelse med mangt og meget – og beviser opstår for at ”det ikke virker” hvorved de undertrykkelsesbaserede metodologier igen tages i brug.

Som helhedsorienteret forløsning af ramte liv hindres, stiger trangen og behovet for mere fikseri naturligvis; krævende mere og flere løsninger. Eksempelvis er det tiltrængt at kunne omgås svagheder, problemer, uenigheder og behovet for flere penge - i det hele taget skal der mere af alt til. Mere og mere urene produktionslinjer fra værre og værre metoder, forøger kun mangel-tilstanden i forbrugeren - et evigt voksende hul, der er uønsket vedkendt af de mange udbydere af falsk forløsning; selv nationer behøver flere og flere fiks. Resourcer nødsaget til at forløse drænet, forsvinder i selvsamme hul; tilgængelig energi der alternativt kunne assistere utallige sjæle, der i stedet synker evigt ned i dårligere situationer, såsom vanedannende selv-beskyttelse ved skade på andre. Let kan en opstående sjælelig restriktion hypotiseres; kanaliserende behovet for at mindske skaden (Hvad er den negative markat der pålægges liv, for at deltage i sådant ondskab? Forbrugere af metodologien, skal vel markeres først og fremmest, som voterende for det gennem handling og deltagelse). Altså det behov, der gerne skal kanaliseres i sammenhæng med den absolutte virkelighed, og ikke ude af synchronocitet med det hele, for sammenhæng med en begrænset social matrix. En frygt-baseret sammenhæng, der i manglende sammenhæng med en endnu mere absolut virkelighed, lader til at gavne et svindende segment af populationen, imens flere misledes.

En ånd kan beskrives som værende en manifesterende intelligent kanalisering af behov, som vand i en uforløst tilstand, løber fra bjergtop i retningen af tyngdekraftens lokale centrum; forekommende via systematisk struktureret energi. Træer og planter re-strukturerer mere råt struktureret energi (jord, vand og andet), formende mere avancerede sammensætninger af energi. Behovet for balance, kanaliseres gennem beskyttelse imod overvækst af dyr, insekter, fisk, fugle og andet. Da et over-antal af plantespisende organisme leder til sygdom, svaghed og andet iblandt sådanne populationer, sikres velfungerentheden af disse "komponenter". Behovet for at modarbejde opståen af dysfunktion og potentiel ubalance i plantemiljøet, kanaliseres af molekyler sammensamt til rovdyr. Mennesket, til forskel, står uden for denne bevægelses-strøm - tydeligvis en form for restruktureret biologi, der kanaliserer behov, der ikke blev varetaget af det ”naturlige” miljø; herunder udviklingen af AI, selv-programmerende kapacitet og trangen til at sprede frøene af træer til andre stjernesystemer.

Dysfunktionelle tilstande opstår ofte gennem fejlkanaliseret behov. Menneskelig kanalisering af behov, kan kun eksistere og opretholdes på bekostning af andre væsner - på bekostning af den større sammenhæng. Det strækker nok ud over den begrænsede fysiske virkelighed. Dette vil sige at "investering" forekommer; eksemplificeret gennem ødelæggelsen af et dyrs liv, for at et menneske fortsat kan eksistere. Mennesket spiser ofte dyr, uden at kanalisere det behov der efterlades ukanaliseret, hvor dyret hindres i at fortsætte den forventede behovs-kanalisering. Omend blot et tab, er det stadigvæk en skade der skal være det værd. Det er også sjældent at et menneskeliv forholder sig til at processere den energi de indtager, distribuerende karmaen som en rovdyr gør, hvilket er endnu et minus. En detalje der ofte ligger uden for opfattelses-evnen af interesse-faktorer der besætter resourcer og magt, kanaliserende personligt behov, er at denne behovs-kanalisering kan være mere skadelig end gavnlig. Sanser bedrages, og på overfladen ser tingene anderledes ud - hvilket danner frygt for tab af evne til at opretholde illusionen, samt behov for at beskytte imod negative intentioner, der stammer fra forurettigelse.

Hindring

Selv hvor potentielle forløsningsprocesser eksisterer alt rigeligt; for liv, samfund og verden bredt set - lette at forstå, mulige at gennemføre - er dette sjældent nok. Dette skyldes at forløsningen modgår interessefaktorer, der i stigende grad trænger efter mere magt og ejerskab af resourcer; både i søgen på at kunne blokere skade, såvel som at fjerne det fra hvad sådanne er deltagende i at forurettige. Det er vigtigt her at huske på, at den almene borger i samfundet, der kan tilgå dette materiale, ligger relativt højt på magt-skalaen set i en global sammenhæng. Resourcerne krævet til forløsningsprocesser; såsom sikkerhed, er ofte forbrugt til luksus, opnået status, diverse fiks og andet, der blandt andet sikrer fortsat dominans. Krævede forandringer står altså i konflikt med andre trængsler, der malprioriteres højeres, især hindrende langtvarigt undertrykte (meget forurettigede). Selvom bedringen ville være det værd, er der bare sådant ondsindethed, hvilket kræver en mere helhedsorienteret tilgang.

Yderligere besvær opstår omkring forløsningen af sådanne forurettede liv, da forløsningen udgør en trussel imod tiltroen til universiteter, da tab af tillid til hvem der er uddannet og certificeret (psykiatere, ..) af sådanne, vil reflektere negativt på den certificerende autoritet (universitet tabes tillid til, hvor psykiatere opfattes som gørende forkert). Mange liv - herunder forbrugte liv - afhænger af

tilliden placeret i disse validerende strukturer, og vil derved lide tab, hvor der tabes tillid til psykiatere, som derved indirekte påvirker disse negativt. Som beskrevet grundigt, er interessen ubetvivlsomt i at acceptere sådanne tab, men ikke alle kan finde ud af dette selvom uønskeværdige problemer hereunder større og større eventuelle tab, bliver tilfældet. Der desværre megen dysfunktion, og meget velstand belægger sig på illusionen; universiteter kraftigt forbrugt til personlige karriere, status og evne til at betale regninger. Tab der mærkes tydeligere, selvom det større tab, som giftgas, går ubemærket indtil det er meget senere. Resultatet er at hvad der gøres af psykiatere og misbrugere af titlen "sygeplejersker" fortsætter; skadeligt og fejludført arbejde, fundamental forurettigelse af menneskerettigheder, enormt øget og unødvendigt forbrug, misbrug af medicinsk ethos, sjæle solgt som til djævelen selv, undertrykkelse ulig noget i fortiden, splittede familier, mishandlede børn, potentielt værdifulde borgere holdt i langvarigt torturlignende tilstande uden at staten ønskede det, penge der var brugt til andet og mindre skadeligt, acceleration af narkotika-pandemien, samfundet forværret, frygt borgere imellem og meget værre end det der her nævnes. . De som bliver velbetalte gennem uddannelserne der muliggøres, trænger ubevidst efter dominans hvorved selv "hjælp til uddannelse" der gives hvor fattigdom og mangel er gældende, spreder deltagelsen. "Uddannelse" bliver misbrugt som en trojansk hest, for udformning af virkelighedsopfattelse.

Problemet er så abnormt og skaderne involveret er så ekstreme og talrige, at trangen til illusion og benægtigelse bliver intens; befolkninger opsplittes, såvel som familier og andet - schismer omgået ved mere undertrykkelse, bedrag og konsekvenser der på anden vis bliver skubbet lidt længere på afstand. Total malkanalisering af behov, tillidstab til evnen til at kanalisere behov. De involverede individer agerer med omtrent samme omtanke, som en farmer der mishandler et dyr; modarbejdet måske på et ubevidst plan af samvittigheden, som en fejlkanalisering forekommer af interesserne af indirekte deltagende – såsom forbrugere. Navnet af kærlighed og hjælpsommelighed misbruges - desperate behov misbruges til at trække mere og mere ind i dette spindelvæv – det får en mafia til at se venlig ud; ondskab klædt i kitler med påklistrede englevinger. Ofte er deltagende individer meget aktivt undgående af bevidstheden herom; de oplever blot behag, og opnår status samt endda sjælelig gavn derigennem - spundet ind i illusionen om uskyldighed gennem uvidenhed.

Produktionslinje

Jeg beder ikke om noget i retur for dette, og jeg er ikke betalt. Er det frivilligt? Foruden bliver jeg sansyneligvis udsat for voldsom skade, imens livet vil blive hindret for mig og jeg fortsat bliver forbrugt som en ”ønsket tilstedeværelse”. Det vil være mig dumt at undlade at kommunikere dette, hvilket jeg da gør af flere årsager: Dels er denne viden rigdom, imens at mange trænger og børn unødvendigt udsættes for uhæderlige ting. Det er mig, til forskel fra så mange andre, faktisk muligt at meget klart og tydeligt kommunikere hvad de færreste kan være bevidste om. Det følgende beskriver lidt om hvordan dette blev muligt.

De sidste mange år var domineret af en følelse af at være fortabt, for det meste bad jeg Gud om at flytte mig til en anden virkelighed. Et spirende håb for livet og sjæl er dog vokset frem siden jeg i 2019 tog afsted – opsagde bank-konto og flyttede adressen ud af landet. I en følelse af at der ingen vej var frem, tog jeg til et fjernt land – søgende en blanding af hvad Gud ville mig og junglen, sidstnævnte værende et løfte jeg gav mig som barn, at jeg ville tage til hvis jeg fik nok af det hele. Jeg ankom i en storby med de sidste kontanter der var mig til rådighed, og fandt da efter noget nær to uger vej til en jungle med kyst ud til et enormt hav. Skræmt efter en nat med torden, en kyst der forsvandt og krybende sammen under et stort blad – omgivet af hvad jeg først antog for plastik der skinnede i månelyset (selvlysende organismer) – fandt jeg tilbage til den nærmeste større by. Uden geografisk mål, levede jeg der i nogle måneder – en gruppe venlige sjæle der lavede og solgte smykker samt andet, tog mig ind, og jeg udbød energi-healing imod donationer ved siden af smykkeboderne på havnefronten. Det var meget afslappende sammenlignet med tilværelsen her, selvom jeg sov på gaden. Intet skidt skete mig, og selv da jeg begyndte at gå på at overholde visum-begrænsninger, blev jeg mødt af venlighed fra næsten alle jeg mødte. Dette lod håbet gro i mig, et håb der da døde igen kortvarigt efter jeg kom tilbage, en rejse til fødelandet der fulgte en oplevelse, der fik mig til at overveje den værdi jeg kunne bringe til verden. Redirigeret, fik jeg kontakt og en flybillet, gennem en besværligere process, der involverede en venlig restaurants-ejer nær en lufthavn, samt et statsbibliotek i en storby, hvor jeg kunne oprette en email konto og sove på en stol i en nærliggende park.

Nationalisme, civilization og uddannelse er sjovt nok - indtil man ender i kategorien; "de ofrede". En af de ting jeg frygter mere, er at glemme de sikkerhedshuller der er som formet i liv, sjæl og hvad andet er mere permanent – lænker der føles som at de kan trække mig ned, uanset hvor langt op jeg stiger – tillid i mig opbygget og klar til høst. Jeg føler at jeg vil blive misbrugt, som indre elementer er påvirkelige i en retning der sansyneligvis leder til forfald, trukket ned gennem hacker-lignende bagdøre der er formet – pressende mig ud i at agere åndssvagt, potentielt korrupterende og andet hvorved nyde kæder opstår. Evigt er jeg fikseret i en afhængighed af hvad jeg kun kan håbe på at er Gud, og ikke velintenderet misbrug af Sådannes ethos. Mulighederne for at tingene kan udfolde sig bedre, kan åbenbart bedres.

Imens at Danmark sikkert nok er et fantastisk land, føler jeg mig ofret for denne skønhed, og det er for mig et ubehageligt sted at være, som én der blev drastisk forurettiget, og det på en måde der blev

benægtiget på det groveste – næppe statsligt intenderet. Det hændte en separation – som en kalv separareret fra flokken - der ikke kan laves om på. Forsøget derpå vil nok kun gøre det værre. Selv det malformede bånd mellem forældre og søskende er svært at heale, hvilket da kun blev værre af at jeg var nødsaget at sige farvel til disse. Nære ville skade mig - i benægtigelse som alle andre - hvorved jeg ville blive mere dysfunktionel, vred, forurettiget, hadfuld og andet resulterende i en negativ spiral, hvorved jeg ville skade alt og alle omkring mig. Jeg er ikke i en illusion om at benægtigelsen i samfundet nødvendigvis vil ændre sig, selvom jeg kommunikerer dette – og jeg ønsker da heller ikke at den forløsende energi der former sig for mig, skal misbruges til at fikse andres behov. Tidligere venskaber kan jeg ikke, og nye venner er ikke nødvendigvis på god fod med gamle venner. Jeg føler mig misbrugt til at drive ønskværdig forandring, drevet på de mest perverse måder - herunder misbruget af søgen på genforenigelse. Det er en udfoldelse af skæbnen formet af mange faktorer – og for mig er tilværelsen i landet her snæver, i bedste fald udholdelig til jeg kan tage til mindre ukompatible miljøer – sikret fra retur.

Fra tidlig alder var jeg noget nær hacket til at blindt placere tillid i individer, der af universitets-verdenen blev præsenteret som tillidsværdige - og bekræftiget af omkringværende samfund som rettige beslutningstagere. Omend taknemmeligt fri fra farmaceutisk narkotika i længere tid, var jeg også en af de, der blev udsat for tvungne medicinske procedure. Jeg gik gennem lidt af hvert, da jeg som teenager, efter langvarig søgen bort fra det almene liv, sprang ud af skabet som troende og spirituelt orienteret. Gud søgte jeg, siden før jeg blev mishandlet af psykiatri - omend jeg opfattede Gud og religion som nærmere en etisk kraft indtil alderen af 19 år. Dette skyldtes at jeg blev præsenteret for en afbilledning af Gud som noget værre end en diktator, der skabte alle væsner og det på en måde hvor de ville agere ånssvagt, hvorved de skulle sendes i evig pinsel – tortureres uden ende. Som jeg ser det, er ethvert væsen uskyldigt, omend der skal være resourcer til at tage sig af alle - så der kan blive ved med at være overskud, selv til de, hvis hænder udøver afskyelige gerninger, som derved synker langt ned i smertelige tilstande. Dagligt beder jeg, mediterer og arbejder med indre energi samt nyder energi-healing - og især er jeg dybt fokuseret i en praksis der kan beskrives, som at forholde mig vist til hvordan jeg eksisterer i sammenhæng med det størrre miljø, som at dette lille universe er en del af (miljø-bevidsthed af en art). Det at jeg kan skrive i et bredt kompatibelt format, i stedet for at kommunikere i energi-termer og tale om engle og lignende, er en evne groet som årene gik imens jeg var undertrykt – blokeret kontakt med andre troende (på overfladen da), såvel som åndeligt og spirituelt orienterede.

Imens at der er flere elementer af min personlige historie jeg vil undlade, da det egentligt både er privat og ikke kommer offentligheden ved, kan jeg fortælle lidt om min historie. Da jeg var 19 manifesterede denne åndelighed sig i et intenst fokus på at tjene, ved at arbejde med civilizationen, mennesket, verden og den bredere virkelighed. Det var mig så hjerteskærende klart at der var noget galt i verden, og langt hen af vejen nægtede jeg deltagelse i en række ting - jeg frygtede for sjælen og var ikke meget for samfundets selv-destruktive tendenser, som frygt- og etik-baserede hierarkier samt ego-opbyggende konkurrence. En meget interessant udfoldelse af skæbnen, ledte til at en markat blev klistret mig på panden og jeg skulle tage narkotika der var "livsnødvendig medicin" - en løgn der tog mig nogle år at korrigere. Resultatet var at jeg begyndte at isolere mig, sank ned i en værre og værre tilstand - blokeret fra at føle aspekter af smerte, der fortalte mig at tingene ikke var som de skulle være. Jeg kunne fokusere på hvad jeg lavede uden forstyrrelse; og var pacificeret fra at tage mig af elementer af livet der

var i vejen, hverken socialt liv, romantik, sundhedsbehov, uddannelse, arbejde eller andet skulle være vigtigere end psykiaternes stoffer.

Omend det var en langvarig pinsel, er det nok meget godt at jeg ikke kunne færdiggøre gymnasiet, og derved var blokeret fra en krediteret uddannelse. Var jeg gået af den vej, var jeg vel blevet fikseret i en social sammenhæng, der så standhaftigt afviser virkeligheden omkring hvad uddannelse involverer af deltagelse i vederstyggelig undertrykkelse (i fredsmæglen; velogmærket er universiteter misledt af psykiatri. Der er også en opbygget afhængighed af at tilliden til universiteterne ikke tabes, såsom ved mistro til hvem sådanne certificerer og uddanner). Dette ville lede til en drastisk stigning i riskoen for at jeg blev udsat for mere mishandling med utålelige stoffer.

De fleste dage og det meste af tiden, sad jeg fikseret foran en computer. Ofte tænkte jeg med længsel på hvad jævnaldrende mon lavede på universiteterne og selvværdet svandt ind. Dette blev ikke bedre af at jeg blev så dvask og forblændet over for behovene ved mit liv, at jeg knapt bevægede mig ud af hvor jeg boede - afhængigheder formede sig og jeg blev 100+kg tung. Jeg pressede på for mindre "medicin", mærkende at det skadede mig, var alle disse detaljer ligegyldige; jeg skulle tage pillerne og acceptere den virkelighed disse monstre præsenterede. Hvis nogen sagde andet, var det noget slemt. Jeg blev kun ved med at leve, i håbet om at jeg kunne komme ud af den ”tilværelse” - og selvom jeg var demotiveret med udsagn, som at "kun meget få kommer sig" (på en måde der indikerede at man ikke selv kan gøre noget), begyndte jeg at applicere diverse selv-healende metodologier.

I alderen af 23 forsøgte jeg første gang at forlade det skab jeg var stoppet ind i. Jeg søgte i retningen af "eco-villages" og fandt først et sted, hvor der så ud til at være munke/nonner (jeg havde givet slip på alle verdslige trængsler og søgte lidt i retningen af munketilværelsen. Jeg var ”jomfru” og undgik aktivt kontakt med kønnet af interesse, da jeg vidste at jeg ikke kunne tage mig af en partner i denne situation – og risikoen for at børn skulle opstå var utålelig (noget jeg hverken var, er eller bliver interesseret i). Det er mig heller ikke i interesse at danne seksuelle knytninger med mere end få i dette liv, blandt andet i den påvirkning af sjælen, de mange træk vil indebære efter dette liv) men det jeg troede var et klosterlignende sted, var anderledes og jeg reagerede på indoktrinerede kult-faretegn. Vant til den laboratorie-lignende kulturelle sterilitet, der var tilfældet i de miljøer jeg befærdedes i, reagerede jeg også på ubetydelige imperfektioner i det næste åndelige sted jeg tog hen. Skønne steder i retrospekt, med enkelte uperfektioner der kræver en grad af kompatabilitet. Nogle måneder senere, livet var blevet noget bedre og mindre uudholdeligt, og jeg var i kontakt med det indre barn – legende i skov, talte med andre, søgte udad også på internettet - tænkte jeg at det kunne være fornuftigt at forbinde med psykiatrien med nogle måneders mellemrum.

Jeg levede noget anderledes, og endnu var der en grad af tillid i mig til det lægelige – det virkede fornuftigt. Dette var en grusom fejl, og pludseligt blev jeg udsat for nogle meget voldsomme ting af psykiatrien: Holdt i umådeligt dårlige vilkår, udsat for en række forskellige stoffer, mennesker der skreg omkring mig om natten, tvang, elendig mad blandt andet meget sukret (jeg undgik sukker i nogle år) og total ulogisk måde at forholde sig til mennesker på – samt andet. Jeg var nok også sårbar, da jeg var i kontakt med det indre barn i stedet for at være helt lukket ned som forinden. Diagnosen blev oppet til en af de værre, måske også sammenhængende med at jeg sagde nej til dem, ikke var enig i hvad de gjorde og fortalte dem ting de ikke kunne forholde sig til, andet end med virkelighedsafvisning. Dette skete ved at jeg, måske nogle uger, inde i mishandlingen blev frivilligt (stofinduceret frivillighed, med

underskrift og det hele) stillet foran en flok psykiatere, som åbenbart evaluerede mig imens jeg besvarede spørgsmål, som led i uddannelses-materiale. Det var ikke okay.

Den dedikation jeg i årevis tilgik livet med, kulminerede inden jeg knækkede fuldstændigt, i en beslutning om at tjene alt uden at ofre noget - og at jeg ville lave som det modsatte af et ar på virkeligheden. Nogle dage efter blev jeg nedlagt og slået fuldstændigt i stykker. Hvad der skete, ved jeg ikke helt; men det er langt værre end i kan forestille jer – efter et eller andet antal uger derinde, begyndte jeg at høre en stemme i mit hovede, der ikke virkede som min (hvilket tak skæbne aftog med afstanden til deres piller, og forsvandt helt nogle år senere). Det var så voldsomt, at selv mange der mishandles nok næppe forstår det. Et totalt tillidstab resulterede og jeg prøvede af bedste evne at tage afstand til de uhyggelige dæmoner; over et halvt år trappede jeg ud af narkotikaet – ikke ligefrem støttet i min beslutning.

I følgende år gispede jeg efter vejret, var konstakt stresset og gik på en mærkværdig forhastet måde. Folk stoppede mig og spurgte om jeg var okay, men jeg måtte bide det i mig da jeg ellers blot ville blive mishandlet igen. Som et mindre onde, var jeg nødsaget at kommunikere om disse meget private ting, meget offentligt og række uden for landegrænserne – selvom det var med en grad af anonymitet, følte jeg mig godt nok afklædt. En af tankerne der drev mig, var at hvis jeg ikke talte, så ville andre der blev udsat for ondsindethed på tværs af aldersgrupper også forblive stille. Det var efter dette, at jeg tog afsted (junglen) – uden håb og blot søgende Gud – en rejse der imod al forventning nærede livslyset i mig gennem megen venlighed fra mange komplet fremmede.

Korona-pandemien begyndte nogle måneder efter jeg kom tilbage, og det var i denne tid at jeg først for alvor begyndte at formulere ovenstående type viden – i offentlighed. Der gik dog ikke længe inden jeg blev mishandlet af individer ansat i psykiatrien igen, hvordan det hændte er detaljer jeg vil undlade, men jeg kan fortælle at det var uret med ære i hjertet. De afviste alt jeg sagde, og da jeg sagde nej til de piller der medfølger den negative markat, begyndte de at stikke en sprøjte i mig dagligt, efter en såkaldt "tilladelse" blev dem givet af psykiatriens interne retssystem. Jeg blev ved med at sige nej, og de pressede mig i stigende grad – jeg følte også at jeg blev forsøgt provokeret til at reagere til tider. Da jeg fortalte dem at jeg begyndte at mærke selvmordstrang, en følelse jeg ikke kendte før, blev de bare ved. Efter en del måneder, da jeg tog afsted derfra, købte jeg et reb og ledte tålmodigt efter et træ hvor det ville lykkes, og børn ikke ville finde mig. Imens jeg trappede ud, mødt af stor modstand fra psykiatere, blev jeg givet bolig først en venlig sjæl – som jeg ikke følte jeg kunne forurettige ved at møde sådanne med selvmord. Derefter andre venlige sjæle, der husede mig i fællesskab, og jeg kom både fri fra kontakt med psykiatere, ”sygeplejersker” samt deres sprøjte, og selvmordstrangen fortog sig. Gennem de sidste to år, blev livet noget spændende og at jeg føler der er en potentiel fremtidsudsigt – jeg er heller ikke kun drevet af fiks, undertrykkelse og service-fokus. Jeg ved at jeg må sætte noget i stedet for min tilstedeværelse, da denne viden at søgt tilgængelig og danner en ejerskabstrang – dette er en delårsag til at jeg kommunikerer dette.

Min situation er stadigvæk sensitiv. Jeg er uden overskud til at tale med, omgås og nyde personlige relationer med størstedelen af befolkningen i Danmark - et reelt behov jeg først er begyndt at få gjort noget ved siden jeg stoppede kontakten med psykiatrien, siden det hele begyndte for 12 år siden. Financielle behov ligeså er svære, og det er en snæver eksistens i Danmark - jeg kan slet ikke tåle det benægtigelses-tunge miljø. Arbejde er ikke let grundet den passive undertrykkelse og nødvendigheden

for at navigere det uden at blive skubbet/falde i. Reelt set kan jeg ikke vedligeholde et fyldestgørende arbejde i dette land, og min tid og energi (var konstant forbrugt/forbruges konstant). Men jeg kan helle ikke tåle sociale ydelser. Påvirkningen er for kraftig fra selv indirekte kontakt med korruptionen, og det er en meget svækket position i forhold til dette – underlagt og trukket bort fra Gud, eller konstant nødsaget besværlige forklaring der kun måske høres. Førtidspension-ideer er også alt for smarte, det føles nok som en let løsning, og som i så mange liv hvor problemet fikses bort med en pacificerende månedtlig udbetaling, føles det vel som et fiks. Foruden at det indebærer at jeg underlægger mig psykiatri og evalueringer (så siger jeg ikke hvad jeg skriver her), så er det dybt uærligt, da jeg kan arbejde, og det lettere når jeg ikke opholder mig i dette land, eller lignende kraftigt inficerede miljøer – omend jeg da ikke bryder mig om at blive hindret i at være i den del af verden jeg er tilvænnet.

I retssystemet er det ingen retfærdighed at hente, og blandt de mange ting jeg er blevet udsat for i indirekte sammenhæng med mishandlingen, er en af de mere usle et forsøg på at gøre det ”irellevant” at der blev gjort og gøres uret ved mig. Såvel som at det skulle være relevant at det påvirker ikke kun mig, men igennem mig. Jeg føler mig i det hele taget brugt på en meget intens manér, og så søgt fikset bort med en pensionsordning. Jeg føler mig ikke sikker i dette land; undertrykkelse, sprøjter, induceret selvmordstrang, skubben i dårlige retninger, presset ud i at fejle integritet, hjernevask der fjerner selvtillid og meget andet venter om hvert et hjørne hvis jeg ikke er årvågen og påpasselig - et pres der konstant stiger. Selvom jeg gør meget for kroppen, er det en konstant mishandling af legemet, og til tider er jeg nødt til at stresse mig selv intenst for at undgå endnu værre ting; forværrelse gennem fiksering, selvom dette føles som et af de mindre problemer. Så på daglig basis emigrerer jeg til Gud og prøver at bevare tålmodigheden, det er mig vel et pålagt ansvar at leve selvstændigt i verden, eller at finde en vis død (men selvmord er jo ulovligt). Af erfaring med at tage ”derudaf”, efter nogle mislykkede forsøg, er en holdbar løsning nødvendig der involverer stabile indtægtskilder – igen er det ikke at jeg beder om noget for dette, Gud belønner mig hvis jeg skal belønnes, men dette er hvor jeg er (og hvis i læser lidt af ovenstående, kan jeg virkeligt ikke tage penge for denne viden; det ville være afskyeligt).

Det gik lidt for langt...

Den tilstand der tillagdes mig kort efter jeg blev udsat for nævnte voldsomme mishandling, er et intenst ansvarsafvisende misbrug; det kan ikke kaldes for virkeligt. Følgende en naïv tillid, blev jeg pludseligt udsat for voldsomme overgreb, søvnmangel, skadelig diæt, påtvungne narkotika jeg ikke kunne tåle, kørt igennem 6 forskellige typer narko på niveau med hårde gadestoffer, et ekstremt dårligt socialt miljø, voldsomme indre følelsesmæssige brud, brat og voldsomt skift i indre hjernekemi, åndelig korruption som jeg blev introduceret til had, begræsning der hindrede mig i at søge hjælp samt healende natur-omgivelser, social straf/terrorisering, et ødelagt liv og intens demoralisering såvel som en svær fremtid, total mangel på retfærdighed og et brat split fra næsten alle mennesker omkring mig - fulgt af tabt tillid til Gud og troen på det gode i mennesket. Det blev kaldt for "sygdom" - som udviklede det sig naturligt - i stedet for en skade. Den negative markat pålagt mig, dannede et uærligt "ondt øje" - en dynamik hvor virkeligheds-anskuelsen forværrer virkeligheden. Disse "mennesker" bedrog omgivelser, personlige relationer, stats-systemer, samfundet og selv helligt orienterede - hvilket formede umådelige besværlige og dårlige vilkår. Forældre og søskende blev påvirket på en væmmelig

måde, hvor jeg blev præsenteret som forfærdelig og endda ondsindet eller ligeglad – drivende splid, givende kraft til undertrykkelsen og andet ondt. Som med de fleste markerede, resulterer en svækket tilstand, hvor hvis andre gør noget, er det mig der er sindssyg - mens hvis jeg gør noget kan politiet tilkaldes. Dette hjalp sandeligt ikke på den tværede evne til at sætte personlige grænser. Mange andre baserede deres gerninger på disse uærlige evalueringer af mig som syg, hvilket var produktet af intens vold og overgreb - sår og skade er anderledes end sygdom!

Foruden at mange gerninger vil gå fra at blive opfattet som acceptable til kraftigt forurettigende, modstrider velfærden af det liv jeg lever så kraftigt det nævnte narrativ - for slet ikke at tale om benægtigelsen af undertrykkelsen af utallige. Det er så ekstremt ubelejligt, at virkeligheden forsøges tilpasset det ønskværdige narrativ. Denne trang til at virkeligheden passer ind i virkelighedsopfattelsen, kan til tider påvirke mig kraftigt – andre mennesker trykker på knapper, provokerer og andet der driver mig i retningen af udtalelser og andet, der får det til at virke acceptabelt at skade/undertrykke mig. Kun ved at jeg gik uden for disse "sikre vilkår" til en ekstrem, i ung alder og med en høj risiko for død, undgik jeg den endnu værre sjælelige korruption jeg var ved at blive udsat for - for ikke at tale om at jeg faktisk er i live idag (og kan lide mig selv, da pladsen til Guds værk ikke optages).

Foruden at jeg savner at forældre føles som forældre, så er det er som at leve i en anden verden. "Normale mennesker" kan slet ikke forstå dette, for ikke at tale om alt det der foregik i det skjulte, da jeg var nødsaget at distancere - svækket og en af "de forurettigede", der kulturelt opfattes som en potentiel trussel (ingen retfærdighed + stor forurettigelse = potentiel hævntrang = opfattet trussel der søges pacificeret). Det er som opstod en form for sjælelig binding, hvorved den morale jeg ellers tilgik tilværelsen med, blev vendt til ligegyldighed. Det tog mig år at finde en anden hensigtsmæssig måde, at kunne forholde mig til de fleste andre liv, med en positiv attitude og villighed til at tjene.

Bliver livet behageligt, træder jeg pludseligt forkert eller glemmer jeg at være påpasselig med personlige relationer (noget der opstod igen efter jeg tog afstand til psykiatri!) - venter der lidelse, død og dårligdom på en måde få forstår. Hovedparten af mennesker i samfundet her, er så absolut uden den nødvendige kompatabilitet, der egentligt kræves for at kunne være nær relation til én i den form for komplekse livssituation. Dette forsøges selvfølgeligt forklaret anderledes af psykiatrien og forbrugere af undertrykkelsen, de selsamme der skaber denne type af skader; "hvis (undertrykte) nu bare er syge og vores forklaring følges, så kan man fejle deres liv og sjæl problemfrit. Endda samtidigt se god ud i samfundets øjne; smile og være rar ved dem”. De drastisk anderledes vilkår, hvad det kræver at leve, interesse-konflikten med den misledte dominante kultur og de potentielt voldsomme negative følger af dårlig påvirkning er alle faktorer, der danner en noget ensom oplevelse af livet. Det er ikke noget der nødvendigvis kan fikses, så lad Gud, og egentligt vil jeg virkeligt ikke være glad for at den nødvendige energi der strømmer til at forløse situationen jeg sidder i, bliver misbrugt til at skabe misbrugelig forløsning. Det skal understreges at omend en belejlig separation, så er et dårligt selskab for mig, andre der er undertrykte og ikke tager personligt ansvar – villige til at forandre sig som krævet. Jeg eksisterede nok noget uhensigtsmæssigt inden dette liv, siden jeg endte op i dette samfund, hvor tingene gik så uheldigt galt. Jeg håber at der kan dannes en på-afstand sundere relation med det land jeg er knyttet til, både nation, befolkning, natur og andet - og jeg lader Gud lede vejen frem.

Men hvorfor er dette relevant?

For at det skal være klart, så er den viden, forståelse og bevidsthed blevet til konsumerbart materiale, ved at jeg er i stand til at formulere det. Omend nødvendigt, virker den ”lærerige” process der medfulgte mishandlingen, ikke som en synderlig økologisk måde hvorved den værdi der her er synlig, kunne blive forbrugelig. Healing, lærdom og støtte til at formulere løsninger opstod gennem diverse kilder, bl.a. af kærlighed til mig, medlidenhed, støtte af det værk jeg udøver og det at den måde jeg lever på – at jeg ikke misbruger denne slags viden. Denne sundhedsgivende lære, der derved giver adgang til kontinuitet og kraft, bliver jo nok integreret i - og misbrugt af - en kultur der sanseløst ødelægger liv og sjæle for (egen) behovsopfyldelse. Altså blev jeg, uden at udtale mig om hvordan, og rettere sagt, udfoldelsen af skæbnen omkring mig, en kanal for et intenst behov. Skaden på mig formede livsforlængende healing, der allerede er tappet ind i og bredt forbrugt.

Vilkårene var selvfølgeligt mindre gustne, hvis jeg bare "frivilligt" lod mig blive benægtiget og mishandle (med sansyneligt selvmord, misbrug samt endnu mere skade på sjæl og liv til følge). Andet jeg blev lokket med, inkluderede at arbejde for psykiatri selv, eller at finde personligt velbefindende ved at bekræfte det ønskede narrativ (det der giver kraft til undertrykkelse og ansvarsfralæggelse), på en giftig måde: "Jeg healede fra sygdom - altså var markaterne gode nok", "markaterne er onde, men medicinen er god - jeg behøver det bare ikke mere" og "jeg blev mishandlet, men normalt er det godt". Pacifikation foregik der rigeligt af gennem årene, hvilket med meget forbrug af tid og energi groede til en mere sandfærdig form: "Det er en karma, et resultat af hvordan jeg eksisterede inden dette liv, hvorfra jeg med nogen grad af egen-deltagelse flød med skæbnen ind i dette liv, forankret i en civilization, der eksisterer ved intenst misbrug af diverse levende væsner - som jeg blev én af".

Materialet er passivt forbrugt gennem efterligning, kommunikerede del-elementer, søgt "professionel tilgængelighed" samt andet. Et gæt er, at det er søgt formuleret i et format der let kan misbruges, hvilket jeg da her forsøger at gardere imod, imens at jeg arbejder med virkeligheden af ”høsten” af mig. Trangen til denne viden er enorm; værdi der kan øge arbejdsevne og intelligens, forlænge levetid, give adgang til fortsat dominans, eliminere diverse svagheder og sikre imod opståen af uønskede negative hændelser såsom addiktion i talrige liv - bl.a. idet de negative markater og narkotika, der bruges i undertrykkelsen, ofte leder til andet misbrug. Jeg føler skyld, idet jeg er presset ud i at "levere", selvom jeg ikke er så naïv at tro at det kun vil blive bruft fornuftigt. Med det sagt, ser jeg det personligt som at være et tab, selv hvis den potentielle værdifulde kraft er enorm, der måtte følge den tilvejebragte værdi. Blandt andet skyldes det at jeg følte at jeg havde ryggen på jer alle - hvorved tillidstabet, uvilligheden til samfundsdeltagelse og andet, der kommer sig af at den store fede knivet blev drevet ind, lige der, bagfra og ind i hjertet, medfører et markant demoralisering. En demoralisering, der jo helst skulle sikres imod ved at detaljer censureres. Det hjælper da heller ikke meget, at skulle nære drage gavn af det jeg blev udsat for, købes disse basalt set ind i fortiden, i hvad der er tilsvarende til at sælge et barn, som slave til intens mishandling, i bytte for lidt velstand og status – motiverende en korrupterende kannibalistisk kultur, hvor nære ofres for lidt gavn.

Til hvad der deltog i at heale mig, svært at beskrive og til tider endda forstå, er jeg dybt taknemmelig. Jeg sørger over at denne viden spreder sig til hvor det vil blive misbrugt, hvilket vel er minus-punkter på karma-kontoen, for de faktorer der i næstekærlighed hjalp mig. Karmatisk altså at den venlige

gerning bliver delvist til deltagelse i at give kraft og energi, til den vanlige mishandling af mere eller mindre alt der kan misbruges; mishandling af dyr for billigere varer, som et mindre eksempel. Selv statslige terror-respons hindrer ikke denne form for misbrug, men bruges på parasitisk manér til at beskytte kapaciteten til at misbruge sådanne viden. Ganske enkelt bryder jeg mig virkeligt ikke om at andre skulle gavne af ekstrem forurettigelse af mig, såvel som andre ramte, men ved også at meget – herunder børn – lider under dette fænomen jeg forhåbentligt agerer led i at hugge ned. Det forbruger også enormt meget af min tid, imens mit liv allerede er ret ødelagt – men undlader jeg at skrive dette, holdes jeg fast i indtil det trækkes ud af mig. Min pointe er, at der er andet foran mig at gøre, som jeg hindres i – meget personligt ansvar, og hvorend vigtigt det kan være at ”tale om dette”, så er der andre endnu mere vigtige ting der så pænt står i kø. Jeg vil pointere at forbruget af materialet ikke bedres, ved at give mig eller andre noget, da dette motiverer en kultur af kannibalisme, som forbrugeren af gavnen derved får del i skaderne fra.

Udledeligt af denne forståelse af hvordan materialet er tilkommet, forstås materialet, er der en række sansyneligt mindre omkostelige applikationer af materialet, som jeg kan opfatte, der kan mindske skaden involveret.

- Forståelse af at det meget forkert at undertrykke folk med stoffer og negative markater
- Mindske drænet af gavnen fra de formninger af virkeligheden, der ofte misopfattes som værende Gud, og derved misleder folk til en arrogant begrænsende forestilling om Herren -
- Der er mange forurettigede og skader gjort gennem historien, der er nødvendige at forholde sig til
- Byrden øges drastisk, hvorved skade på underverdenen og sjæle fikseret i forfærdelige tilstande forværres - drænende selv himmelske gerningers potentielle gennemslagskraft
- Det er et enormt dræn af resourcer, der går uomtalt imens så meget energi og tid går med at mindske diverse ubetydelige dræn
- Folk kan måske søge Gud – uden at Gud skal præsenteres som ejet af nogen religion
- Når materiale, situationer, viden og andet først er det, bliver det nødvendigt at bearbejde - hvilket betyder at der foreligger et enormt resource-krævende værk der kun bliver dyrere des længere det afvises
- Det er let at forstå gennem dette, at forbrug på skadelig vis medfører skader - især hvad danner kannibalisering (kan i ikke lade være med at ofre mig?)
- Ved diverse forsøg på at hvidvaske forbruget af dette, vil jeg pointere at mange uden for Danmark led under processen - som tillidstabet spredte sig og øgede konsumering (det kan virke ligegyldigt, men det er det ikke for de mange der blev underbetalt for at priser på computerchips og andet kunne presses i bund)

Ingen personlig, national eller i ”alles interesse udover de som ekskluderes fra alle” gavn kan gøre materialet mindre toksisk – lidt som ved farmning af dyr; dette vil nok gå uhørt, eller misbrugt til at censurere materialet – eller gemme det til senere når det er belejligt.

Produktionslinje-teori

Produktionslinjer er relevante, idet alt der gør skade andetsteds - især af nogle arter - gør hvad der konsumeres ubrugeligt og toksisk. Dog forbruges alt der eksisterer, på den ene eller anden måde, selv hvis ved at lægge det til side – hvorved tid, overskud og andet opnås ved at det går ubearbejdet (forbrugende ignorans). Desværre er et et kendetegn ved samfundet, en generel gradvis ligegyldighed med hvordan det som forbruges er frembragt - så længe det kan retfærdiggøres, er svært at fatte, har et økologi-mærke eller på anden vis er lidt mindre skadeligt. Dette ændrer sig måske lidt efter lidt, med mange ofre undervejs, men det er ikke tilstrækkeligt og forekommer inden for begrænsede rammer imens det hele sammentidigt bliver værre – selvom det hypes op som var det krigstrommer. Få er selv villige til egentligt at lide (lidt mere end bare lidt ubehag eller at dø), for at andre ikke skal lide under deres egen velfærd.

Værdi-skabelse kan være meget problematisk, hvor gavn kommer i pakke med ofrede, der forsøges forglemt, afvist eller er kulturelt accepterede. Det er vigtigt at se længere end illusionen om kollektiv gavn, når produktionslinjer undersøges med intentionen om at mindske potentielle dårlige følgevirkninger. Belønnelse brugt til at motivere adgang til at kunne konsumere materialet, danner en stigende grad af toksistet i hvad det motiverer, eksemplificeret i påvirkningen på neurale strukturer at afvise denne virkelighed.

Selvom det kan give mening at forenige forbruget med de ofrede, er det værre hvor nærliggende til ofrede gives "gaver" eller gavn under dække af at undgøre skader. Af personlig erfaring kan jeg sige at som et individ misbrugt i sammenhæng med en produktionslinje, føler jeg mig skadet på en måde der nærmest er som at sjælen blev solgt. At dette skulle gavne nære, danner forgiftende og kraftig infektiv motivation til at ofre egne for at få gavn - forbrugt af slægter, familier, lande, kulturer og det mest hvor intens mangel er. Resultatet er kannibalistiske tendenser, forekomsten af hvilket ikke er ukendt i verden, og danner mistillid, splid, frygt og tab af samarbejds-evne - noget vel-forstået som en kilde til tab af overskud. Denne kulturer eksisterer også her, ja i dette samfund, i den ”store familie” hvor tiltrængt værdi også finder vej uden for det umiddelbare samfund - forbrugt imod diverse mindre synlige betalinger. Selv gavn givet til ofrede (herunder mig) kan motivere denne form for produktionslinjer, der også gør skade på omkringværende til den misbrugte. Nære og kære forbruges ofte som led i undertrykkelsen, og gavn givet til disse kan se ud som "skadesudbedring" eller "hjælpsommelighed" - hvorved livene købes ind i deltagelse, ofte på et ubevidst plan – hvilket kan være svært at skelne fra bevidst intention, om dette betyder meget eller ej.

Dette gør at alt passiv forbrug af undertrykkelse; i vareproduktionsled, forskning, uddannelse og andet - er med markante omkostninger, der udlades fra det statistiske overblik. For mange vil dette dog først give mening, når det ovenstående kommunikerede indhold er opfattet - foruden hvilket det sansyneligvis vil blive afvist, eller invalideret gennem anklager som sindssyge eller "påfund". Materiale, herunder intellektuelt, tilvejebragt ved ubehagelige produktionslinjer – herunder vildledelse af sjæle igennem universitetsuddannelser og hvad der indebærer af forbrug, vil altid involvere en eller anden grad af toksisk effekt, både på umiddelbare forbrugere og dem der gavner længere henne. Eksempler er udfaldet fra rationalisering på at gøre skade for at opnå gavn, ligegyldighed, afvisning af

større omkostninger, tab af overblik og klarhed, kulturelt isolerende tendenser, konstant forbrug for at skjule ondskab og tab af samarbejdsvillighed. Et andet er sociale selvsikrende adfærdsmønstre der misbruger alt fra skoleklasser, til samfund, til familier, til arbejdspladser, med andre ord udformningen af mobningen, i bevarelse af personlig dominans eller sikkerhed.

Imens det er vigtigt at undgå at være overfladisk eller foretage sig noget uden at være virkeligt sikker, kan gavnende faktorer findes ved at "følge pengene". I dette tilfælde, udover søgt gevinst/betaling/gavnen, er der et bredere populationssegment der ser ud til at blive sundere, stærkere, svagheder forebygget, varighed af udbytte efter investeret (længde af livet), konsekvenser for diverse ugerninger undsluppet, healing, får meget dårligdom forløst og nære kan holdes fast i lidt længere samt meget andet.

Foruden dette, vil tilvejebringelsen af næsten hvad som helst i dette samfund, der også er et led i produktionslinjer, ubetvivlsomt involvere mange indirekte skader, gennem forbrugt sikkerhed; militær dominans, skattepenge, undertrykkelse, forbrug af ordensmagt og meget andet. En noget gammeldags bortforklaring, der tillader det hele at fortsætte uforstyrret, er at bruge satan som syndebuk - det er dog farligt at anklage en ulv for hvad ikke er dennes ansvar. Om materialet her tages tages afstand til, med ord som ”fristelse”, i søgen på uskyld gennem uvidenhed, må andre vel selv om.

I kirken findes en lære gennem nadveren. Skæbnen former sig som beskrevet, drevet delvist af beregnelige fremtidige behov. Som en side-note, misbruges disse fremtidige behov som et tiltrækningspunkt for dedikerede resourcer, der i stedet forbruges som led i fastholdelse, ejerskab og undertrykkelse. Tilbage til fokus, så er et af de kraftigere behov, der eksisterer endnu mere i nutiden end nogensinde før, adgang til den kraftigt konsumerede samarbejdsevne. Især er dette forbrugt i kulturer, der benytter kollaborativ kapacitet til et dybt engagement i selv-destruktiv mishandling af stort set hvad som helst, der kan bruges til at opnå personlig gavn eller fordelagtighed. Evnen til at samarbejde, i et miljø hvor konflikt gror i frodigt grundlag, kræver kapaciteten til at tilgive.

Dette er et produkt, der kun er så let tilgængeligt og (misbrugeligt), da budskabet Jesus bragte blev naglet fast i historien. Foruden at mindes om tilgivelse, bringer ritualet blandt andet den der modtager det, til en bevidsthed om hvad de forbruger – og derved evnen til at forholde sig til dette på lidt hensigtsmæssig vis. Lidelsen af denne højt-opløftede sjæl, er altså et konsumeret led i næsten al samarbejdsevne, hvilket forbruges i det meste der tilvejebringes. Dette lader til at være kannibalistisk at gavne af, selvom det kan tænkes at andet var gået i stedet. Men virkeligheden er, at foruden ritualet vil virkeligt mange leve fundamentalt mere åndssvagt, forbruge mere og andet hvorved behovet for tilgivelse øges dramatisk. Resultatet af at undlade nadveren, med undtagelser, er altså et drastisk øget forbrug af ondskaben imod Jesus.

Gavn - af hvilken som helst art - er nødvendigt at anskue i sammenhæng med værdi-elementet af "konsekvenserne af forbrugt produktionslinje med dets toksisitet og medfølgende omkostninger". Igen er det relevant at gentagent understrege, at dette også gælder passivt forbrug; bevidst, ubevidst samt indirekte forbrug. Denne viden misbruges dog også til at lægge skjul på ondskab – censuring af uønsket information. Et andet omkosteligt led i produktionslinjer er forsøget på at undslippe omkostninger: Udover at gøre meget skade for at hindre bevidsthed om skade gjort, kan trangen til en illusion om

værdi-skabelse tilføje til tabet, hvor et misbrug af transformation af omkostninger til gavn forekommer, en evne til at transformere der kunne bruges til andet i stedet.

Altså kan materiale virke meget økologisk, vegansk, fri fra slaveri, tilladeligt i nødvendigheden, medicinsk og derfor okay samt på anden vis se storslået og rent ud. Men hvem mon skubbes til side for at levealder kan forlænges, forbrugte komponenter blive sundere og mere stabile investeringer, funktionsdygtigheden af kraftigt forbrugte administratorer af velstand øges? Sikke dog en høst, en healing - en gavn af investerede resourcer. Mest af alt minder det mig om metoder man kunne finde i farm-industrien; inducer skade, kanaliser forløsningen der former sig og skab forbrugelig værdi deraf. Delvist tillader denne viden at opfylde trangen til at kunne konsumere værdi, eller afvise materiale, der af hensigtsmæssige veje kun ville kunne tilvejebringes over meget længere tid og med større omkostninger.

Det er let for mig at identificere mig med voldsomt mishandlede dyr, og måske lidt værre end det – som blev sjælen solgt for andres nydelse. Om det er en sorg eller tilfredsstillelse, betyder det at alt efter applikation, vil materialets sænkede brugbar være en relevant faktor i evaluering af kvalitet. Et tab at det forekom, men måske et mindsket tab, alt efter udfaldet. Der er sket meget skidt, og det føles stadigvæk som en brændende stak papirer lagt på mit skrivebord, der egentligt er andres problem at forholde sig til. Men det kan da være at jeg fra et ubevidst plan, ramt af repetetiv påvirkning fra benægtigelsen, skriver på en måde der så belejligt medfører så stor modstand, at værket - dele deraf - forsvinder så belejligt.

Noter fra arbejds-processen

Tænk på dette som noget nær at tale imod slaveri i 1700-tallet. Det er vigtigt at huske på, at dengang var det hestevogne, hvor i dag er det er mere end 60 år siden mennesket færdedes på månen og mange mennesker besøger vanligt skyerne. Processen med at lære alt dette, formulere det, tilvejebringe det og andet er nær umulig at beskrive. Men enkelte indsigter kan vel gavne andet forløsningsarbejde. Det virker til, at når så kraftigt benægtigede emner tages op, modstrider det nogle kraftigt indoktrinerede narrativer. Hvilket resulterer i et naturligt karaktermord, når det kombineres med de umulige vilkår det involverer at bevæge sig uden for rammerne af et samfund, der er tilvænnet et passivt forbrug af undertrykkelse.

Det enorme behov for forløsning var en del af hvad drev udformningen af skæbnen; ting hændte, skader skete og et minus er allerede formet - delvist i trang til at værdi skulle forme sig. Netop af denne årsag, vil gavn der opstår – set eller uset - motivere mere af selvsamme type udformning af skæbnen. Spor som behovet søger ad igen, hvilket betyder at ubalancen er svær at udveje, men selvom dette motiverer ”tys tys” tænker jeg at det skader mindre at kommunikere det og tage det i fællesskab.

Det er som opstår en magisk modstand, der hindrer at værket kan udføres og emnet omtales. Dette lader til at hænge sammen med at det simpelthen er ubelejligt at det processeres, bearbejdes og tages alvorligt. Diverse velbegrundede frygter for den kraft det giver til samfundet, er kun én drivende faktor; den potentielle forløsning der ligger i materialet, vil sansyneligvis blive integreret og give kraft til det enorme forbrug af resourcer. Dette er en pæn oversættelse fra "det vil lede til mishandlingen af mange mennesker, dyr, planter og andet, da det blandt andet healer konsumerende faktorer, der derved kan forstætte længere, yde mere og blive ved med at ofre lidt af hver”. Bevidstheden der opnås gennem det skrevne, får ting til at vare længere, hvilket også kan misbruges til at mindske naturligt demotiverende lidelse for mange og gør det lettere at blive ved med at leve; måske behageligt for samfundet og de mange liv her, men uønskværdigt for de mange som ikke er interesseret i at lide, resulterende af at dominans fortsætter og magt ikke skifter hænder. Opfattelsen af at det ikke er det værd, mindsker drastisk denne skade. Selv ved gavnen der opstår, kan opretholdelsen af mange almene liv, indebære at intense skader opstår der gør nendu mere skade – hvilket danner en modstand der er svær at kalde forkert. Læg mærke til hvor demotiverende det er at kommunikere og dele noget af alt dette; endda at læse det? Det er sandt nok, men det mangler detaljer som hvad beskrives i nadveren og lignende – så jeg er nødsaget at ignorere det og blot blive ved med at skrive.

Eksempler på hvad jeg oplevede undervejs:

- Trangen til at undertrykke bevidsthed om denne ekstremitet er så voldsom, at det lader til at udformningen af livet, blev påvirket i retning af konflikt og andet, der danner grundlag for tilladelighed og afvisning – selv inden undertrykkelsen hændte (se forståelse af skæbne og behovs-kanalisering).
- Oplevelser som indre modstand, delvist et resultat af almen hjernevask, eller omgivelser der reagerer voldsomt på hvad der ikke passer ind i den virkelighedsopfattelse de sidder i.

- Modsætning på ret så uhæderlig vis; det er utrolig hvor ondt nogle ting bliver, demotiverende hvor det er ubelejligt for behovsopfyldelse (svært at beskrive).
- Ekstremt misbrug af tillid, fra diverse faktorer der er involveret i undertrykkelsen – alt rigeligt beskrevet.
- Trangen til at danne selektivt kommunikeret materiale er abnorm; hvor meget, eller dele af dette, går ukendt – noget der lader til at manifestere sig på diverse vis, i søgt hindring af anerkendelsen af informationen.
- Af en eller anden grund formuleres ting til tider indefra, på måder der placerer (mig) dårligt, eller i kategorisk tilhørsforhold, med noget der leder til semi-automatisk afvisning af materialet gennem sproglig similaritet, til hvad tillid er tabt til.
- Meget afvisning af virkelighed, forsøg på at attribuere sindssyge til hvad der kommunikeres, eller at det er forrykt.
- Ofte virker andre til at bære en forudindtaget mening om hvad jeg siger, noget der lader til at stamme fra idéer om hvad jeg taler ud fra (agerende ud fra et antaget snæversynet og korrupt fællesgrundlag - såsom at en beskrevet hændelse skulle være formet af mennesker, i stedet for et produkt af de utallige faktorer der er med til at forme udfoldelser af skæbnen).
- Beskrivelsen af produktionslinjen være pacificerende; både tilladende forbruget, retfærdiggøre at afvise det på andres vegne (censur), blokerende produktionslinje detaljer – herunder detaljer om negativ påvirkning tilvejebringelsen involverede.
- Det er mig velkendt at blive brugt som skjold; at andre ting stilles bag ved mig, der opnår gennemslagskraft ved at misbruge sårbarheden samt "vigtigheden" - blandt andet ting der saboterer selve værket.
- Dårligt timet påvirkning der gør ondt, selvom det på ingen måde er intentionen af mennesker der gør det.
- Ejerskabstrang i forhold til mig; beskyttende men frihedsfrarøvende.
- Hvor materialet tales om offentligt opstår konflikter, sublime offensive og misleden af andre tilstedeværende faktorer gennem bl.a. diverse knappe-trykken der sætter gang i tabt klarhed og resulterende tab af evne til at kommunikere et budskab klart.
- Presset med diverse potentielle tab – ikke fra mennesker, men det hænder ligesom – der ikke hænder hvis jeg delegerer fordelagtighed til kulturer og andet i formulering.
- Uærlige anklager, fordrejelser af virkeligheden og andet der danner tilladelighed til at gøre skade på, og misbrug af, den der står med ubelejligheden – generelt set demotivation af væksten af bevidstheden omkring problemet.
- Umiddelbare formuleringer blive sandfærdige men svære at læse, med mystiske indfald og til tider kaotiske – processeret tekst taber sandfærdighed, bliver fordelagtigt og mister helhedsorientering.
- Det føles som, at materialet først sanses som noget der skal benægtiges og skydes i sænk; på diverse måder påvirkes det til at danne afvisning. Derefter findes det ud af at det er værdigfuldt og helst ikke skal benægtiges, men jeg har altså hverken tid eller overskud til at fikse andre faktorers negative påvirkning – og anden problematik vil blot opstå.
- Det lader ofte til at hænde at problematikken tilnærmes kun lidt, hvilket ikke byder på meget modstand, men hverken bedrer noget og inokulerer negativt (blokerer forløsning).

- Jeg ser rigeligt med oversættelser af andet ubelejligt materiale, hvor bitte-små fordrejninger af ordene og andet, sublimt og belejligt giver kraft til kulturer, mishandling og undskyldninger for at misbruge menneskeliv - interesse-drevne i det skjulte, svært at opfatte for hvem der ikke kender til problematikker der benægtiges på det kraftigste.
- Efter dette dokument begyndte at være velformuleret, med potentiel gennemslags-kraft, var det som opstod en desperat trang til at fjerne det – idéer opstod indvendigt der ville få materialet afvist (tilføjet til ”drænet”).
- Materialet forsøges censoreret med sublime argumenter, såsom at alternativet er slaveri (for tilgængelighed til samme billige varer).

Her er et eksempel på en ganske sandfærdig formulering, der danner afvisning af materialet i sublimt inspireret frygt, for konsekvenserne af at kende til det skrevne. Jeg skrev det uden at intendere det udfald:

Undervejs var det mig nødvendigt at se på al den skade og dårligdom det almene menneske er årsag til. Det er mig klart at uvidenhed bliver til uskyldighed - og modsat normen måtte jeg gå i en retning hvor denne bevidsthed kunne fortsætte - herunder om hvor meget skade jeg selv gør, så vel som alle andre. Emotionelt blev dette vidst nok mærket og jeg følte mig lidt som en syndebuk til tider. Yderst ubehageligt, selvom jeg drastisk mindskede skaden jeg gjorde - imens det at blive ved med at gøre skade og undgå at blive bevidst om problematikken, hverken straffes eller anklages. I relativiteten til omgivelser som går upåvirkede, var det vanvittige krav at stille mig - omend så absolut nødvendigt for at kunne arbejde med problemet.

I eksemplet nævnes en problematik; vanvittige krav, hvilket da også indebar at det er umuligt at arbejde samtidigt, imens sociale ydelser heller ikke er kompatible. Det kræver en del tid at formulere, og jeg var nødsaget nærkontakt med mange usunde liv, som påvirkede mig på en måde jeg blev intolerant overfor – selvom sådanne ikke nødvendigvis er problematiske for andre.

Det følgende faktum misbruges til at binde mig til omstændigheder, mennesker og ting jeg virkeligt ikke kan tåle og tog afsked med for længe siden (når det er overstået..). Forløsningsarbejde der involverer så meget modstand, tåler ikke diverse usikre faktorer. Perception misledes, åndssvage destruktive adfærder aktiveres med knappetryk og andet – noget der er et problem da al forløsningsarbejde enten accellererer korruptionen, eller ender med at stå i voldsom modstand. Kan dette kontrolleres? Forsøget derpå vil nok blot lede til magt over forløsnings-processer, hvilket søges besat af ejerskabsliderlige faktorer, i søgen på fordelagtighed, med korruption og andre uønskede konsekvenser til følge. Selvom en sådant systematisering måtte føles godt, give midlertidig styrke eller danne en behagelig drømmelignende illusion om at ”det her virker, nu løser det sig, det er godt nok”.

Alt dette nødsager nødvendigvis sløring af identitet; detaljerne er meget private, og privatlivet må sikres, imens detaljer der ikke vedkommer offentligheden er vigtige at holde borte. Er dette på plads, er arbejdet langt lettere – det er ren arbejdssikkerhed, og foruden at jeg er alt rigeligt ramt allerede, er det vigtigt at undvige karaktermord og sikre at baggrunds-interesser ikke former kommunikationen i frygt. Misforståelser har mindre potentiel negativ påvirkning, og ærgelige ting forekommer mindre sansyneligt med en ”for sen” opklaring. I sammenhæng med dette, jeg vil pointere at jeg hverken er på

krigssti eller hævntogt, men føler mig som et konsumeret komponent i en dybt nødvendig immunsrespons. Hvad angår hvad er støttende og hvad er korrupterende, er det vigtigt at undgå overfladiskhed; almene samfunds-evaluationer vil blot lede til misledte gerninger. Jeg kan allerede se diverse markater forsøgt tillagt "personen bag teksten", nok mest i en trang til at fjerne tiltroen til materialet, gennem diverse ”tydelige tegn på det og det”. Evaluerende øjne, der tydeligvis er super-skæve på at ofre levende og dødt for selviske interesser.

Det skulle næsten undre mig om materialet ikke vil forsøges sublimt eller åbenlyst censureret – omend jeg da gør arbejdet lettere med formaninger om værdiløshed og tab - baseret på ren trang til fremadrettet dominans. Et misbrug af diverse argumenter, der egentligt ville være hensigtsmæssige, men misbruges – tæt på sande: Ubehagelige aspekter af virkeligheden, vrede der kan opstå, frygt for at loven tages i egen hånd, offentlig uro og andet. Men der er brug for denne information, og staten af for ramt til at kunne håndtere det, foruden hvilket korruptionen fortsætter og tager til. Der er jo ikke meget brugbart der hænder, før arbejdet læses og tages videre. Imens jeg ikke intenderer at promovere dette materiale, vil jeg bede læsere overveje spredningsmønsteret; uden at være overfladisk, delegerende det til hvem der behøver det mest. Eventuelt skal de som søger ejerskab af debatten eksempelvis ved ”ekspert”-udnævnelse, blandt andet involverede i undertrykkelsen, nok få fingre i materialet, hvorved det vil blive misbrugt, fordrejet, forsøgt skudt ned og andet der kan fjerne ubelejligheden – om samfundet så gavner af det eller ej.